

تۆمۈر داۋامەت

ھايات مەشەپى

مىللەتلەر نەشرىياتى

生命的火炬

江泽民

ھايات مەشئېلى

جياڭ زېمىن

باش شۇجى جياڭ زېمىن ئاپتورغا مۇشۇ كىتابنىڭ
ئىسمىنى يېزىپ بەردى.

مۇشۇ كىتابنىڭ ئاپتورى تۆمۈر داۋامەت

ئاپتور ئارتىسلار بىلەن بىللە (جۇخەي شەھىرىدە)

ئاپتور ئەمگەككە كېتىۋاتىدۇ.

ئاپتور دېھقانلار بىلەن بىللە.

نەشرىياتتىن

شائىر تۆمۈر داۋامەت 1927 - يىل شىنجاڭنىڭ تۇرپان ئويمانلىقىدا -
دىكى توقسۇن ناھىيىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئوتتۇرا مەكتەپنى
پۈتتۈرگەندىن كېيىن دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان، يەر
ئىگىلىرىنىڭ يېرىنى ئىجارىگە ئېلىپ تېرىغان. تالاي كۈنلىرى
كۆمۈچىلىك، ئوتۇنچىلىق، چاڭگالدا پادا بېقىش بىلەن ئۆتكەن.
ئاراب - ئوقۇبەتنى يەتكۈچە تارتقان.

ئازادلىقتىن كېيىن دېموكراتىك ئىسلاھات ۋە يېڭى يېزا قۇرۇش
ھەرىكەتلىرىگە ئاكتىپ قاتنىشىپ، يېزا باشلىقى، رايون باشلىقى،
ھاكىم، ناھىيىلىك پارتكومنىڭ شۇجىسى بولغان. 38 يېشىدا شىنجاڭ
ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىغا مۇئاۋىن رەئىس بولۇپ سايلانغان. 1977 -
يىلىدىن كېيىن ئاپتونوم رايونلۇق پارتكومنىڭ شۇجىسى، ئاپتونوم
رايونلۇق خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتىنىڭ مۇدىرى، دۆلەت
مىللىي ئىشلار كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى بولغان، جۇڭگو
كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ 12 -، 13 - قۇرۇلتايلىرىدا مەركىزىي
كومىتېتنىڭ ھەيئەت ئەزالىقىغا، 5 -، 6 - نۆۋەتلىك مەملىكەتلىك خەلق
قۇرۇلتايلىرىدا مەملىكەتلىك خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتىنىڭ
ھەيئەت ئەزالىقىغا سايلانغان. 1985 - يىلىدىن بۇيان، ئاپتونوم
رايونلۇق پارتىيە كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن شۇجىسى، ئاپتونوم رايونىنىڭ
رەئىسى قاتارلىق مۇھىم ۋەزىپىلەرنى ئۈستىگە ئېلىپ كەلمەكتە.

شائىر تۆمۈر داۋامەت ئۆسمۈرلۈك چاغلىرىدىن باشلاپلا ئەدەبىيات - سەنئەتكە چوڭقۇر مۇھەببەت باغلىغان. باشلانغۇچ، ئوتتۇرا مەكتەپلەرنىڭ سەنئەت ئەترەتلىرىگە قاتناشقان چاغلىرىدىلا مەھەللە - كەنتلەرگە ئويۇن قويغىلى بېرىپ، چۆچەكلەرنى، خەلق قوشاقلىرىنى توپلاپ رەتلىگەن. ناخشا تېكىستى، قوشاق ۋە بەزى ماقالىلەرنى يازغان. تۆمۈر داۋامەت پارتىيە، ھۆكۈمەتنىڭ رەھبەرلىك خىزمىتىنى ئۈستىگە ئالغاندىن كېيىنمۇ خىزمىتىنىڭ شۇنچە ئېغىر ۋە ئالدىراش بولغىنىغا قارىماي، ئىشتىن سىرتقى ۋاقىتلىرىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىپ ئىجادىيەتنى داۋاملاشتۇردى، ئىشتىياق ئىلھاملارنى تاغ بۇلاقلىرىدەك ئۈزۈلمەي ئۇرغۇدى. شائىر 1963 - يىلى «قارىغايىنىڭ خىسلىتى» دېگەن شېئىرىنى مەتبۇئاتتا ئېلان قىلىش بىلەن ئەدەبىيات سېپىگە كىرىپ كەلدى. ئۇنىڭ يۇرتى شىنجاڭ ۋە شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقىنىڭ تۇرمۇشى تەسۋىر - لەنگەن شېئىرلىرى ئاساس قىلىنغان «تىيانشان شادلىقى» ناملىق شېئىرلار توپلىمى 1982 - يىلى مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى. پارتىيە، خەلقچىل چىن مۇھەببەت باغلاپ، ۋەتەن ھەم ۋەتەندىكى رېئال تۇرمۇش مەدھىيىلەنگەن شېئىرلىرى ئاساس قىلىنغان توپلىمى «ۋەتەنگە مۇھەببەت» 1987 - يىلى قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى. 1991 - يىلى ئۇنىڭ «دەۋر ئىلھاملار» دېگەن 3 - توپلىمى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى. بۇلاردىن باشقا شائىرنىڭ تولۇپ تاشقان قىزغىنلىق بىلەن يازغان چوڭ ھەجىمدىكى ئەدەبىي خاتىرىسى «يالقۇنلۇق شېئىرىي تەسىرات» قاتارلىقلار ئېلان قىلىنىپ، كىتابخانلار ئىچىدە چوڭقۇر تەسىر قوزغىدى. بەزى شېئىرلىرى

نوتغا سېلىندى.

شائىرنىڭ نۇرغۇن شېئىرلىرى قازاق، ئۆزبېك، خەنزۇ، ياپون، رۇس قاتارلىق مىللەتلەرنىڭ تىللىرىغا تەرجىمە قىلىنىپ نەشر قىلىندى. 1985 - يىلى ئۇنىڭ «يۈرەك ناخشىلىرى» ناملىق شېئىرلار توپلىمى، 1987 - يىلى «يۇرت مۇھەببىتى» ناملىق شېئىرلار توپلىمى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن خەنزۇ تىلىدا نەشر قىلىندى. خەنزۇ تىلىدىكى 3 - شېئىرلار توپلىمىمۇ نەشرگە بېرىلدى. «يۈرەك ناخشىلىرى»، «يۇرت مۇھەببىتى» دېگەن توپلاملاردىكى شېئىرلار ياپون تىلىغا تەرجىمە قىلىنىپ، شۇ ماۋزۇلاردا ئىككى توپلام قىلىنىپ ياپونىيىدە نەشر قىلىندى. بەزى ئەسەرلىرى سوۋېت ئىتتىپاقى قاتارلىق دۆلەتلەردە تەرجىمە قىلىنىپ بېسىلدى. «ئالتاي لىرىكىسى» ناملىق سېكىلى 1989 - يىلى ئاپتونوم رايون بويىچە يېڭى دەۋردىكى مۇنەۋۋەر ئەسەر مۇكاپاتىغا ئېرىشتى.

تېمىسىنىڭ خىلمۇخىللىقى، دەۋر روھىنىڭ چاقناپ تۇرۇشى، تۇر - مۇش پۇرىقىنىڭ قويۇقلۇقى، ھېسسىياتىنىڭ قىزغىن، سەمىمىي، تىلنىڭ ئاممىباب، ئوبرازلىق بولۇشى شائىر تۆمۈر داۋامەت شېئىرلىرىنىڭ ئاساسلىق ئالاھىدىلىكى ھېسابلىنىدۇ. ئۇ بەدىئىي ئىپادىلەش جەھەتتە ماركىزىملىق ئېستېتىكا پرىنسىپلىرى ئاساسىدا رېئاللىقلىق ئىجادىيەت ئۇسۇلىنى، يېنىك، ئاممىباب ئۇسۇلىنى قوللانغان. ئۇنىڭ شېئىرلىرى رېئال ھايات قايناملىرىدىن كەلگەن بولۇپ، مول تۇرمۇش مەزمۇنىغا، روشەن مۇھەببەت - نەپرەتكە، پەلسەپىۋى پىكىرلەرگە تولغان. بۇ شېئىرلاردا گۈزەل مەنزىرىلەر، جۇشقۇن ھايات كۆرۈنۈشلىرى سۈرەتلىنىپ، ئۇلۇغ ۋەتەننىڭ گۈللىنىۋات-

قانلىقى، سوتسىيالىستىك يېڭى شىنجاڭنىڭ باي ھەم گۈزەللىكى، ھەر مىللەت خەلقىنىڭ يېڭى تۇرمۇشى چىن مۇھەببەت بىلەن كۈيلەنگەن. شۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە شائىر مىللەتنىڭ تەرەققىياتى يولىدا ئىزدىنىش، مىللەتنىڭ تەرەققىياتى ۋە ئىستىقبالغا كۆڭۈل بۆلۈشكە، شېئىرىي گۈزەللىك يارىتىشقا ئەھمىيەت بەرگەن. ئۇ يەنە باشقا ئەللەردە، مەيلى ئەرەب يېرىم ئارىلىدا ياكى ئوتتۇرا يەر دېڭىزى قىرغاقلىرىدا ۋە ياكى يىراق جەنۇبىي ئامېرىكىدىكى ئارگېنتىنادا بولسۇن، گۈزەل شەيىلەر جەلپ قىلغاندا ئۇلاردىن ئۆز ۋەتىنى بىلەن مۇناسىۋەتلىكلىرىنى تاللاشنى ئاساس قىلغان. ئۆز ۋەتىنى، خەلقى ۋە يېڭى تۇرمۇشتىن ئىبارەت ئەبەدىيلىك تېمىنى ئەستىن چىقارمىغان، ئۇنىڭ شېئىرلىرىدا ئىدراك بىلەن شېئىرىي ھېسسىيات بىرلەشتۈرۈلگەن بولۇپ، بۇنداق ئىدراك جۇشقۇن ھېسسىياتلىق شېئىرى مەنە بىلەن جىلۋىلەندۈرۈلگەن. ئىدراك ھېسسىياتنى توغرا يۆنىلىشكە، ھېسسىيات ئىدراكنى رەڭدارلىققا ئىگە قىلىپ، ئىچكى مەنىنى چوڭقۇرلاشتۇرغان. ئۇ ئۆز شېئىرلىرىدا ئوبراز ئارقىلىق سۆزلەشكە ئىنتايىن ئەھمىيەت بەرگەن. ئىدراك بىلەن ھېسسىياتنى ئۆزى ياراتقان شېئىرىي ئوبرازدا گەۋدىلەندۈرگەن. ئۇنىڭ شېئىرلىرىدا سىمۋول تىپىدىكى ئوبرازلارمۇ، رېئال تۈرمۇشنى بىۋاسىتە ئەكس ئەتتۈرگەن ئوبرازلارمۇ ئۇچرايدۇ.

قوللىنىلغان شائىرنىڭ 30 يىلدىن بۇيانقى ئىشتىن سىرتقى شېئىرىي ئىجادىيىتىدىكى ئاساسلىق ئەسەرلىرى يىل تەرتىپى بويىچە تاللاپ كىرگۈزۈلدى. بۇنى شائىرنىڭ شېئىرىي ئىجادىيىتىنىڭ يىغىندىسى، ئىجادىيەت مۇساپىسىنىڭ ئومۇمىي كۆرۈنۈشى دېيىشكە بولىدۇ. ئۇنىڭدا شائىرنىڭ ئىجادىيەت مۇۋەپپەقىيەتلىرىمۇ، ئىجادىيەت

بولسۇ، شېئىرى ئىقتىدارىنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىش جەريانىمۇ ئەكس
 ئەتكەن. ئومۇمەن، ئۇنىڭ شېئىرلىرى تەبىئىي، سەمىمىي،
 ھېسسىياتلىق، ئاممىباب بولۇپ، كۈچلۈك ئىجتىمائىي ئۈنۈمگە ۋە
 چوڭقۇر تەربىيىۋى ئەھمىيەتكە ئىگە. شائىر ئۆزىگە خاس مىللىي
 ئۇسلۇبتا بىرقەدەر يارقىن شېئىرى ئىستىل، ئىدىيىۋىلىك بىلەن
 بەدىئىيلىكنىڭ بىرلىكىدە بىرقەدەر يۇقىرى سەۋىيە ياراتقان.
 ئىشنىمىزكى، بۇ شېئىرلار كىتابخانلارغا كۈچلۈك بەدىئىي زوق
 بېغىشلايدۇ. بىز شائىرنىڭ بۇنىڭدىن كېيىنكى ئىجادىيىتىدە خەلققە
 تېخىمۇ مول مېۋە بېرىشىگە تىلەكداشمىز.

مۇندەرىجە

- (1) نەشرىياتتىن
- (1) قارىغايىنىڭ خىسلىتى
- (2) كەتمىنىم
- (3) سەپەر تەسراتلىرى
- (8) سىز ياشايسىز خەلقىمىزنىڭ قەلبىدە
- (10) باھار ئىلھامى
- (12) تېتو قەبرىسى ئالدىدا
- (14) خەير - خوش، يۇگوسلاۋىيە
- (16) قىزىلگۈل
- (17) قوبۇل قىلغىن سالامىنى
- (18) دېھقان ئۈچۈن
- (20) ئۆزگىرىش
- (21) داڭنىڭ خۇشاللىقى
- (23) تېشىم ئەمدى ساقايدى
- (25) كۆر، دېھقان كۈلكىسىنى مائىسلاردا
- (26) كۈلگىن، قەشقەر
- (30) كۈتۈنلۈن قوشىقى
- (32) سالام ۋە ئۈمىد
- (35) تاشقورغان خاتىرىلىرى (چاتما)
- (35) ئارمىنىغا يەتكەندە

- (36) مۇز تاغدىكى شۇڭقارلار
- (36) ئانا يۇرت مۇھەببىتى
- (37) تىزناپ دەرياسى
- (39) ئۆرلە، قىزىلسۇ
- (41) پارتىيە دېسەم
- (42) پورەكلەپتۇ بىر غۇنچە
- (43) قەلب كۈيى
- (46) كومپارتىيەم
- (47) يۈرەك ساداسى
- (51) نۇرلاندى دىللار
- (53) باھار كەلدى
- (55) كۆكەرتەيلى ۋەتەننى
- (56) كۆكلەم ئاۋات
- (58) شان قۇچۇپ ئۆرلەيمىز يۈكسەك پەللىگە
- (60) ئاساسىي قانۇنغا مەدھىيە
- (62) تەنتەنە
- (64) قولمىزدا كوممۇنىزم بايرىقى
- (67) ۋەتەن تويىغا
- (69) يەنە كەلدىم قوينۇڭغا
- (71) يېڭى شىنجاڭ قۇرىمىز
- (73) كۈيلەيمەن سېنى شىنجاڭ
- (76) ئىتتىپاقلىق ناخشىسى
- (78) ئاتىمىش ئۈچ چېچەكتىن تىزدىم گۈلدەستە
- (81) قۇتلۇق دەستۇر

- (83) تاغلارنى قۇچاقلىغان ئاتۇشتا (چاتما)
- (83) سالام ساڭا قىزىلسۇ
- (84) ئات بەيگىسى
- (86) يورغا
- (87) كورلىغا بارغۇچە ئويلانلىرىم
- (90) پايتەختكە مۇھەببەت
- (93) ئۆكتەبىردىكى بېيجىڭ
- (96) ناخشىچىمىز دىل بەرگە
- (98) سەنئەت غۇنچىلىرىگە
- (100) ئۈزۈم ھارلىقى
- (101) ئاي دەيمۇ، كۈن دەيمۇ سېنى پارتىيەم
- (103) ئالىجاناپ قەلبىگە مەدھىيە
- (106) قاراماي ناخشىلىرى (چاتما)
- (106) سەن قارا ئالتۇننىڭ كانى قاراماي
- (107) ۋېشكىلار ئورمىنى
- (109) سۆيگۈ بۇلاقلىرى
- (109) سېلىم بوۋاي
- (110) ئىشچى قېرىنداش
- (111) ئىنژېنېر
- (113) نېفىتچى ياشلار
- (114) تاڭ قالدۇم
- (115) خەلقىم
- (117) بېيىدەيخې تەسىراتلىرى (چاتما)
- (117) بېيىدەيخې قارىغىيىلىك ئوخشار قەلئەگە

- (118) كۆرگەنتىم چۈشۈمدە دولقۇنۇڭنى
- (119) بۇ، ئاشۇ ھەيۋەتلىك شەنخەيگۈەنمىدۇ؟
- (120) مىڭجيانۋى بۇتخانىسى
- (121) ساھىلىنىڭ قۇمىدىن ئالدىم ئوچۇملاپ
- (123) بىزنىڭ شىنجاڭ
- (124) ياشنا، يېشىل تۇرپان
- (125) تەبىئەت ئالدىدا ئادەملەر غالىب
- (127) تەڭرىتاغنىڭ شادلىقى
- (129) بىلىم نۇرى
- (130) خۇش كېلىپسىز، سەنئەتكارلار
- (132) مۇئەللىم، سىز نامىسىز قەھرىمان
- (134) سۆيۈملۈك يۇرتۇم
- (135) ئېزىز مېھمانلار
- (137) گۆھەر زېمىندا توي
- (140) شانلىق پويىز
- (142) پەنگە مۇھەببەت
- (143) سەنئەت گۈلى
- (145) تەڭرىتاغقا يېڭى مەدھىيە
- (147) ياشلار ئوقۇ ياشلىقىدا
- (149) ئالتاي لىرىكىسى (چاتما)
- (149) يېشىل ئالتاي
- (150) گۈزەل قاناس كۆلى
- (152) رەڭدار يايلاق
- (153) سۇ — ھاياتلىق كەۋسىرى سەن

- (155) ئەزىمەتلەر بەيگىسى
- (157) مەرىپەت ئۇيۇقىدا ياندى چولپان
- (158) بۇ كىتاب
- (159) شىخەنزە
- (160) جۇڭغارغا پۈتۈلدى قانات
- (162) پارتىيىنىڭ مۇنەۋۋەر پەرزەنتى
- (165) ئىتتىپاقلىق گۈلدەستىسى
- (167) تارالسۇن شىنجاڭنىڭ نامى جاھانغا
- (168) ئەرەب خەلىپىلىكىگە زىيارەت (چاتما)
- (168) ئۆرنىتىلىشى دوستلۇق كۆۋرۈكى
- (169) رەڭدار گۈللەر
- (171) قۇملۇقتىكى گۈلستان
- (173) دۈبەي سودا سارىيى
- (174) جۇڭگولۇق بولغانغا پەخىرلىنىمەن
- (175) ھەممىمىز ئىناق قېرىنداشلار
- (176) ئەگرى دېڭىز
- (177) دېڭىز ۋە قۇملۇق
- (179) باھار (نورۇز ئىلھامى)
- (180) ئوكيانلارنىڭ ئۇچىتىگە سەپەر (چاتما)
- (180) ھىجران
- (183) خۇش چىراي
- (184) قەدىمىي دۆلەتسەن ئارگېنتىنا
- (187) ئات ئويۇنى
- (188) كالا ئالىمى

- (190) تۈركىيە ئىلھاملارى (چاتما)
- (190) قوش ئارىلى
- (192) قۇملۇق ۋە دېڭىز
- (194) دېڭىز - ئوكيان
- (196) "بۇلبۇل تېغى"
- (198) ئاتا تۈرك مەقبەرىسىگە مۇھەببەت
- (202) ئانام سەن ۋە تەن
- (206) يۇرت تەسىراتلىرى
- (206) يۇرتۇمغا سەپەر
- (207) تۈز دېڭىزى
- (209) بەخت بېغىدا ناخشا ئېيتىمىز
- (210) مېھرىلىك دىيار
- (213) كۈيلەيلى بەختىيار دەۋراننى
- (215) ۋەتەننىڭ كەلگۈسى سىلەر
- (217) دۇنياغا يۈزلەنسۇن مۇقام
- (219) چۆلدە چاقنىغان گۆھەرلەر
- (221) يۇرت مۇھەببىتى
- (223) تېخىمۇ گۈزەل ئەتىمىز
- (225) گۈل شەھىرىگە مەدھىيە
- (227) بامبۇك
- (229) گۈل
- (231) ئىككى چوڭ دەرۋازا
- (232) تەڭرىتاغ بۈركۈتى ئەيلىدى پەرۋاز
- (237) تەڭرىتاغ سۆيگۈسى

- (239) تارمغا بېغىشلانغان ناخشا
- (242) ئۇنتۇمايدۇ خەلقىمىز سىزنى
- (246) خەلقىمىزنىڭ ياخشى ئوغلى
- (247) جۇمھۇرىيەت، لەپىلدەسۇن بايرىقىڭ
- (251) ئادالەت (غەزەل)
- (253) "ياۋايىلار كەنتى" گە سەپەر
- (257) دېھقان دوستۇمغا
- (259) چىن قېرىنداش بىز
- (261) قوللىمىزدا ئىسلاھات تۇغى لەپىلدەر
- (263) مۇقەددەس مەشئەل
- (265) كۇچا تەسراتلىرى (چاتما)
- (265) كۇچا قۇچقىدا
- (267) مۇقام ئىلھامى
- (267) مىڭئۆي
- (270) تاشكەنت
- (272) دوستلۇق كۈيى
- (274) چىلايدۇ ئەتىكى قۇياش
- (276) ئۆزگىچە كەلدى بۇ يىلقى باھار
- (278) ئامان بىلەن ئەختەر (داستان)

قارىغايىنىڭ خەسلىتى

ياشنىر يېشىل قارىغاي
ھەر چاغ ئىسسىق - سوغ دېمەي.
سۆيۈپ ئانا دىيارنى،

تەقدىرىدىن غەم يېمەي.
ئۆزى ئۆسكەن دىيارنىڭ،
تومۇز بىلەن ئايازى؛

ئاڭا ھەر دەم بىلىنەر،
جەننەتنىڭ باھار - يارى.

تاش بولسىمۇ تۇپراقتا،
يىلتىز يايار بىمالال.

ھەر ئىش كەلسە بېشىغا،
كۆرمەس ئۇنى ھېچ مالال.

تۇپراق بىلەن تەقدىرداش
بولغاچ قەيسەر قارىغاي؛
تۇرار ھامان قەد كېرىپ،
خەۋپ - خەتەرگە قارىماي.

1963 - يىلى يانۋار، توقسۇن.

كەتمىنىم

ئىشچان ئاتا - بوۋامدىن مىراس قالغان كەتمىنىم،
بىر ئۆمۈرلۈك بەختىمگە چىڭ ئۇل سالغان كەتمىنىم.

قانچە چاپسام شۇنچىلىك كۈچ قوشۇلار بەستىمگە،
ئالتۇن چەشتىن، پاختىدىن تاغ ياسىغان كەتمىنىم.

يۇيىر كۈمۈش تەرلىرىم چاڭ قونسا گەر دىلىمغا،
ماڭا ئۆزۈڭ بېرىسەن ھالال ئاق نان، كەتمىنىم.

گىيا ئۈنمەس چۆللەردە باغۇبوستان يارىتىپ،
ھېكمىتىدە جەننەتنى تاڭ قالدۇرغان كەتمىنىم.

ئېسىل نازۇنېمەتنىڭ "ئېچىل داستانى" سەن،
سېنىڭ بىلەن قانغۇسى ھەرنە ئارمان، كەتمىنىم.

1963 - يىل ماي، توقۇن.

سەپەر تەسىراتلىرى

بۆلىگەندە ئۇيۇقنى شەپەق
ئوتقاشتەك رەڭگە:
قۇياشقا قاراپ
پەرۋاز قىلدىم ۋەتەن كۆكىدە.
شۇنچە شاتلىنىپ،
شوخلىنىپ يايىراپ،
قىيغىتتىم گويا بۇلۇت كۆكىسىدە.
ۋەتىنىم ئاسمىنى مىسالى دېڭىز،
چېكىگە كۆز يەتمەس،
زۇمرەتتەك كۆپكۆك،
دىللارنى مەھلىيا قىلار شۇ قەدەر.
ھە، كۆڭلۈم كۆكمۇ ئاشۇنداق سۈزۈك،
چۈنكى،
ۋەتەننىڭ يۈرىكى بېيجىڭغا قاراپ،
بۇغدا چوققىسىدىن قىلدىم مەن سەپەر.
ئۆتمۈش...
ئاھ!
كۈلپەتلىك زامان.
قالدىكىن كۆمۈلۈپ چۆل - باياۋاندا،

قانچىلاپ كارۋان!

كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ،
ماڭدامدا مىڭ جەبرە كۆرۈپ،
بىر كۈنلۈك مەنزىلىنى،
باسقان ئىكەن بىر ئايدا ئاران.

بۈگۈن، قارا، ھاۋا قاتنىشى،
گويا

يۈرەكتىن تەنگە تارالغان تومۇردەك
ۋەتىنىمىزنىڭ ھەممە يېرىگە
تۇتىشىپ كەتتى

شۇنچە تېز، راۋان.
ئۇلۇغ بېيجىڭ بىلەن

چېگرا رايونىنىڭ

ئارىسىمۇ كەتتى يېقىنلاپ،

سەپەر قىلىش بوپقالدى ئاسان.

سەھەر ئۈرۈمچىدە ئاشتاڭنى قىلساڭ،

چۈشلۈك غىزانى

بېيجىڭدا ھۇزۇرلىنىپ يەيسەن، يوق گۇمان،

مانا، ئۆتمەستىن

ئاش پىشىم ۋاقت،

خۇاڭخې ئۈستىدە قىلىپ مەن جەۋلان،

قارايمەن ھۆسنىگە زوق بىلەن شۇنچە.

بۇ ۋادىنىڭ گۈزەللىكلىرى،

قەلبىم ئاپپاراتىغا چۈشتى بىر - بىرلەپ،
تىزىلدى قۇرلارغا ئوتلۇق مىسرالار،
تىزىلغاندەك يېپقا دۇر - ئۈنچە.

ئېھ، خۇاڭخې
سەن جۇڭخۇا مىللەتلىرىنىڭ
ئۇزاق تارىخىنىڭ شاھىدى بولۇپ،
ئانا يەرگە باش قويۇپ يېتىپسەن.

قارىسام، مانا
پارتىيە نۇرىدا، ئەلنىڭ قولىدا،
تويغا ياسانغان
قىز - چوكانلاردەك
ياسىنىپ كۆركەم،
كۆز يېغىنى يىگۈدەك بولۇپ كېتىپسەن.

ئىككى يېقىڭدا،
بىپايان ئورماندەك زاۋۇت تۇرخۇنى،
قەد كۆتۈرۈپتۇ كۆككە تاقىشىپ،
ھوسۇللۇق ئېتىزلاردا،
ئوخشاپ زىرائەت؛

باغلىرىڭدا ھەم خىلمۇخىل مېۋە
كېتىپتۇ پىشىپ.
ئويلاپ قالدىم، جەننەت بۇ يەرگە،
كۆچكەنمىكىن ھەۋىسى كېلىپ.

ۋەتەن زېمىنى،
نەقەدەر كەڭرى،
نەقەدەر گۈزەل،
گۈل ھۆسنىگە توپىمايمەن قاراپ.
قەلبىم سۆيۈنىدۇ،
كەلگۈسىنى شادلىنىپ ئويلاپ.
سوئال قويىمەن ئۆزەمگە دائىم،
كىم ئىدىم،
كىم بولدۇم؟
خىيال قۇشلىرىم
كېتىدۇ ئۇزاق
ئۆتمۈشىنى بويلاپ...
قۇتقۇزمىسا پارتىيە مېنى،
چەكمەسىمدىم دەرد - ئەلەم، كۈلپەت؟!
ئاچۇزار قاقشاپ ئاتا - بوۋامدەك،
قىلماسىمدىم شۇ يوقسۇزلۇقنى
مەڭگۈلۈك ئۈلپەت؟!
نەدە ئىدى ماڭا
ھە، بۈگۈنكىدەك
كۈمۈش لاچىنىنى مىنىپ شادىمان،
ئۇچقۇدەك پۇرسەت؟!
شۇ تاپتا گويى
قەلبىم مېنىڭ دولقۇنلۇق ئوكيان.
داۋالغۇيدۇ ئۇنچە چاچرىتىپ،

ئىلھام، ھېسسىيات. ۋەتەننى گۈل، مېنى گۈل قىلغان،

ئاتلارچە باشم سىلغان،

پارتىيىگە ئاققان مېھرىمدىن

پۇتتى كۆكتىلا ئۇشۇ "تەسىرات".

1965 - يىل ئۆكتەبىردە يېزىلدى.

1981 - يىل ئۆكتەبىردە تۈزىتىلدى.

سىز ياشايسىز خەلقىمىزنىڭ قەلبىدە

— جۇزۇڭلى ۋاپاتىنىڭ بىر يىللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن.

ئۆتەرگەن يىل چاقماقتەك تېز سۈرئەتتە،
كەلدى يەنە بۇ يىل ئۆزگى خىسلەتتە.
ئېھ، سۆيۈملۈك زۇڭلى سىزنى سېغىندۇق،
ئەسلەپ ئۆچمەس تۆھپىڭىزنى ھۈرمەتتە.

كەلگۈسىنى ئويلاپ، يەپ ئەل غېمىنى،
كېچە - كۈندۈز ئىشلىدىڭىز غەيرەتتە.
ھەر قەدەمدە يېڭى زەپەر قۇچتىڭىز،
قالدى شانلىق ئىش ئىزىڭىز زەر بەتتە.

ئىنقىلابقا چەكسىز سادىق بولدىڭىز،
تىيانشاندىن بۈيۈك سىزنىڭ قەددىڭىز.
سىز ئۇلۇغۋار كوممۇنىزم جەڭچىسى،
ۋەتەن ئۈچۈن سىڭدى تالاي ئەجرىڭىز.

يۇرتۇمغا سىز قەدەم تەشرىپ قىلغاندا،
كۈلۈپ بەختىم، كۆرۈشكەنتىم سىز بىلەن.

بەرگەنتىڭىز ئىلھامبەخش يوليورۇق،
زەپ مۇلايىم سۆھبەتلىشىپ بىز بىلەن.

سىز قەدىردان ماۋجۇشنىڭ سەپىدىشى،
خەلقىمىزنىڭ ئەڭ سۆيۈملۈك رەھبىرى.
ئىلگىرىلەيمىز سىز قالدۇرغان روھ بىلەن،
پەللە ئېشىپ، روناق تېپىپ كۈنسېرى.
ۋىدالاشقان بولساقمۇ بىز سىز بىلەن،
سىز ياشايسىز خەلقىمىزنىڭ قەلبىدە.
بارچە مىللەت سىزنى ھەر دەم ئەسلەيدۇ،
يېڭى سەپەر، قاينىغان جەڭ ئەۋجىدە.

1977 - يىل 10 - يانۋار، ئۈرۈمچى.

باھار ئىلھامى

ۋادىلارنى سۆيۈپ، ياشنىتىپ،
ئۇچۇپ ئۆتەر ئىللىق شاماللار.
قىرغاقلارغا چاچىندۇ ئۇنچە،
سۈيى ئويناق دەريا - قاناللار.
ئىللىق ئاپتاپ يايماقتا ئېتەك،
يېشىللىققا ئورالدى ھەر يان.
بۇ يېشىللىق ھايات بەلگىسى،
بۇ ئاجايىپ جۇشقۇنلۇق جەريان.

ئىلھام بەخش ئېتەر كۆڭۈلگە،
تەبىئەتنىڭ نازۇك جىلۋىسى.
تويغا ماڭغان قىزلاردەك گويا،
تەبەسسۇمدا چاقىنار چېھرىسى.

بېغىشلايدۇ دىلغا زوق - ھۇزۇر،
قۇش - قاناتلار نەغمە - ناۋاسى.
ئاپان بولار بۇنىڭدىن ئەلگە،
بۇ باھارنىڭ قەدرى - باھاسى.

نەم ھاۋانى ئۇرۇپ دىماقتا،

تاۋلىنىدۇ قارىيىپ ئېتىز،

جاراڭلايدۇ مېھنەت ناخشىسى،

ئېتىز گويا شاۋقۇنلۇق دېڭىز.

يەر باغرىنى تىلىدۇ ساپان،

ئىشەنچ بىلەن چېچىلار ئۇرۇق.

نەۋباھاردىن سۆيۈنگەن دىللار،

كېپىللىك قىلار ھوسۇلغا تولۇق.

كۆكۈش ئاسمان، كۈمۈش بۇلۇتلار،

بۇلاقلاردا ئوينار جىمىرلاپ.

سېخىي قۇياش كۈلىدۇ خۇش خۇي،

ئالەم نۇردىن چاقتار ۋالىلداپ.

جاھان شۇنداق تۈزەيدىكەن رەڭ،

باھار كەلسە جىلۋىدار بولۇپ.

باھارنى بەك ئارزۇلار كۆڭۈل،

ئالغا ئاشىق - بىقارار بولۇپ.

1977 - يىلى 25 - ئاپرېل.

تېتو قەبرىسى ئالدىدا

گۈل - چېچەككە كۆمۈلۈپتۇ بۇ قەبرە،
تۆت ئەتراپى يۇمران كوكات، ئارچىزار.
ئېغىر قەدەم تاشلاپ كېلەر ئادەملەر،
گۈل ئۈستىگە قۇچاق - قۇچاق گۈل تىزار.

بۇ قەبرىدە ئۇلۇغ ئىنسان ياتىدۇ،
تامەڭگۈلۈك ئۇيغۇ بىلەن سىزدىشىپ.
پاراغەتلىك كۈنگە يەتكەچ ئۆز خەلقى،
ھېچ ئارمانسىز يېتىپتۇ ئۇ تىنچلىنىپ.

شانلىق تارىخ يازدى پۈتكۈل ئۆمرىدە،
ئىرادىسى تۆمۈر كەبى چىڭ ئادەم.
ئەل راينى ئەلا بىلدى ھەممىدىن،
پەزىلەتتە ئالتۇندىنمۇ چىڭ ئادەم.

قورشاۋ، ھۇجۇم كار قىلىمىدى ئۇنىڭغا،
ئەل تاللىغان يولدا دادىل ماڭدى ئۇ.
ئەل دەردىگە بولدى دەرمان ھەممە ۋاق،
ئەل رىشتىنى يۈرىكىگە تاڭدى ئۇ.

يۇگوسلاۋىيە ئالەم ئارا تاپتى شان،
نېتو ئاڭا كۆرسەتكەچكە يول - نشان.
تېتو نامى ھەر يۈرەكنىڭ قېتىدا،
ھەر كۆڭۈلدە ئۇ بىر ناخشا - بىر داستان.

كەلدىم مەنمۇ تىيانشاننىڭ باغرىدىن،
ئالغاچ كەلدىم قارلەيلىسى بىر قۇچاق،
ھۈرمەت بىلەن بۇ قەبرىگە ياپىمەن،
گۈپۈلدەسۇن ئۆزگىچە بىر خۇش پۇراق.

باش ئېگىمەن ئۇششۇ قەبرە ئالدىدا،
چىگىشلەشكەن خىياللىرىم شۇ تاپتا.
ياخشى ئادەم بۇ ئالەمدىن كەتمەسە،
دەيمەن ئۈنسز ئۆز ئىچىمدە مەن ئاستا...

* * *

گۈل - چېچەككە كۆمۈلۈپتۇ بۇ قەبرە،
تۆت ئەتراپى يۇمران كوكات، ئارچىزار.
ئۈزۈلمەستىن كېلىشىدۇ ئادەملەر،
گۈل ئۈستىگە يەنە تىنماي گۈل تىزار...

1980 - يىل 21 - ئىيۇل، بېلگىراد.

خەير - خوش، يۇگوسلاۋىيە

خەير - خوش، گۈزەل ئەل يۇگوسلاۋىيە،
خەير - خوش، مېھرىبان، ئاق كۆڭۈل دوستلار.
كۆڭۈللۈك زىيارەت، قىزغىن سۆھبەتلەر،
قالدۇردى يۈرەكتە مەڭگۈلۈك ئىزلار.

بولۇپتۇ قۇچقىڭ جەننەت مىسالى،
سەن بارغاچ ئاداشماي تېتو ئىزىدىن.
قاياققا قارىماي، جۇشقۇن، ھۈر ھايات،
نۇر چاقىنار بەختىيار خەلقىڭ يۈزىدىن.

تىلىمىز ئوخشاشماس، ئوخشىشار بىراق
بىر غايە يىپىدا چېتىلغان دىللار.
ئوخشاشماس سەرگۈزەشت، لېكىن بىر يولدۇر،
سەن ماڭغان، بىز ماڭغان جاپالىق يوللار.

قەھرىمان خەلقىڭنىڭ پىداكار روھى،
قالدۇردى بىزلەردە ئۆچمەس تەسىرات.
شان - زەپەر كۆكىدە قىلىپسەن پەرۋاز،
ئىلىم - پەن بولۇپتۇ ساڭا گاڭ قانات.

خەير - خوش گۈزەل ئەل يۇگوسلاۋىيە،
 خەير - خوش مېھرىبان، ئاق كۆڭۈل دوستلار.
 كۆڭۈللۈك زىيارەت، قىزغىن سۆھبەتلەر،
 قالدۇردى يۈرەكتە مەڭگۈلۈك ئىزلار.

1980 - يىل 24 - ئىيۇل، بېلگراد.

قىزىلگۈل

قىزىلگۈل، ھەر قارىسام بەرگىڭگە مەن،
زوقلىنىپ كۆزلىرىمنى ئۈزەلمەيمەن،
رەڭگىڭدە شەپقەت ئەكسى تاۋلىنىدۇ،
شېخىڭغا بۇلبۇل بولۇپ قونسام دەيمەن.

ئازادلىق ئۈچۈن ئاتقان قىزىل قانلار،
ساڭا رەڭ بەرگەچ چوغدەك كۆرۈنمەن.
ھەر باقسام، ئەجدادلارغا ئاشار مېھرىم،
يۈرىكىم ئالقىشىغا كۆمۈلسەن.

1980 - يىلى ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

قوبۇل قىلغىن سالامىنى

سېغىندىم زەپ ئانا يۇرتۇم جەنۇب — ئالتۇن دىيارىمنى،
كۆرۈشكە شۇنچە تەلىمۈردۈم گۈزەل يار — گۈل ئۇزارىمنى.

تالاي تۈننى ئۇلاپ چىقتىم سۈزۈك تاغقا، خىيال ئەيلەپ،
پۇراي دەپ ئەترىگۈل چاچقان خۇش ھىدىنى — ئىپارىمنى.

بۈگۈن كەلگەچكە بۇ پۇرسەت، بولۇپ سەل شادلىغىم تاشتى،
ھۇزۇرلاندىم يېگەندەك شىرنىسى شەربەت ئانارىمنى.

سالام دەيمەن گۈزەل تارىم، ئېزىز قەشقەر، خوتەن، كورلا،
سالام دەپ مەرد دىخانلارغا ئېگەي قەددى چىنارىمنى.

كېلەر دەپ ئاڭلىدىم ئەلدىن تۇمەن شاۋقۇنىدىن كۈلكە،
چىمەنزار بويىدا تاپتىم دىلىمغا چىن ئارامىنى.

كۈلۈپ مۇز تاغ ئېتىگىدە بۇلۇتنى قايرىغان چوپان
كۈيىگە جور قىلاي دەپ ھەم ئېلىپ كەلدىم ساتارىمنى.

يەنە ئاقسۇ — گۈرۈچ كانى، قىزىلسۇ — سۈت، قەمىز يۇرتى،
قوبۇل قىلغىن سالام ئىبھەرم، يۈرەك ناخشام — سالامىنى.

1981 - يىل، ئۈرۈمچى.

دېھقان ئۈچۈن

دېھقان ئۈچۈن ئويلىغىن دوستۇم،

دېھقان ئۈچۈن سۆزلىگىن دوستۇم.

دېھقان كۆيگەن ئوتتا تەڭ كۆيۈپ،

ئىستىكىنى كۆزلىگىن دوستۇم.

جەمئىيەتنى باغ دېسەك ئەگەر،

ئۇنى بوستان ئەتكۈچى دېھقان.

چېكىسىدىن ياغدۇرۇپ يامغۇر

ھەر مايسىغا بېغىشلايدۇ جان.

ئۇ تىلەيدۇ باھارنى، يازنى،

ئىنسانلارغا نېمەت بەرگىلى.

باياۋاننى باغ - ۋاران ئەيلەپ،

خۇش پۇراقلىق گۈللەر تەرگىلى.

چوغدەك ئاپتاپتا كۆيگەن چىرايلار،

تولۇن ئايدەك كۆرۈنسۇن ساڭا.

قاداق باسقان قاتمال شۇ قوللار،

گۈلدەك ئېسىل تۇيۇلسۇن ساڭا.

دېھقان دېگەن شۇنداق بىلەن خەق،
چاقنار ئالتۇن پەزىلەت، خىسلەت.
ئاشۇلارنى قاقشاتساق، دوستۇم،
تۈزكۈر بولۇپ قالامدۇق ئەبەت.

1981 - يىل مارت، توقسۇن.

ئۆزگىرىش

قىزارغان گىردىلەر سەنەم مەڭزىدەك،
ياراشقان دوستقا خۇددى كەشتىدەك.
ئىشتەينى تارتىدۇ پىيالىدە چاي،
ئالتۇنرەڭ قايمىقى — چاقنىغان چېچەك.

مەن دېدىم: — مۆمىنكا، مۇشۇ كۈنلەردە،
قانداقراق ئۆزگىرىش بولدى بۇ جايدا؟
— ئۆزگىرىش ئاز ئەمەس، باشقىسىنى قوي،
ئاددىيسى ئاياندۇر سەن ئىچكەن چايدا.

ئۈچ يىلنىڭ ئالدىدا كەلسە بىر مېھمان،
زاعىمۇ قويالماس ئىدۇق ئالدىغا.
قاتتىقكەن ھەممىدىن يوقسۇزلۇق دېگەن،
خىجالەت تىغ بولغان دېھقان باغرىغا.

ئەمدىچۇ، بوپقالدى قايماق چاي، گىردە،
ھە، ئۆزۈڭ كۆرگەندەك ئاشتىلىق تائام.
تولدى ساڭ ئاشقا لىق، ئېغىل مالغا ھەم،
ياشايمىز ئىززەتلىك مېھماندەك تامام.

1981 - يىل مارت، لوپنۇر.

داڭنىڭ خۇشاللىقى

تاڭ سەھەر، كېلىمەن چوڭ يولنى بويلاپ،
شادلىغىم قەلبىمدە ياسايدۇ قىيان.
سۆڭەتنىڭ شېخىغا ئېسىلغان داڭغا
قارىسام، تۇيۇقسىز سۈردى ئۇ زۇۋان:

— ئۇزۇندىن پۇشايمان، ئەلەملىك خىيال،
ھەمىشە ئاققۇزغان ئاچچىق يېشىمنى.
نېمىشقا داڭ بولۇپ قالدىم دەر ئىدىم،
ھەر كۈنى ئاغرىتقان كالتەك بېشىمنى.

ئەزالار ئىشقا تېز چىقىمسا ئەگەر
بار ئەلەم كېلەتتى مەن بېچارىگە.
قانچە مىڭ تاياقنى سۇندۇردى دۇيچاڭ
ئېرىشىپ بولالماي ئەپچىل چارىگە.

ھازىر ئىش باشقىچە، ئەزانى چىللاپ
كالتەكلەپ يۈرمەيدۇ مېنى ھېچ دۇيچاڭ.
ئۇمۇ بىر ئېتىزنى ئاپتۇ ھۆددىگە
ئېتىزغا ماڭىدۇ ئاتار - ئاتماي تاڭ.

بېشىم ئەمدى ساقايدى

— بىر دۇيخاننىڭ ئاغزىدىن.

كۆپتىن بۇيان كەلگەنتى
رادى بېشىم ساقايماي.
ئازاب چەككەن ئۈستىلەپ
تۈزۈك داۋا تاپالماي.

تاڭ ئاتماستا تۇرساممۇ،
تۈن نىسپىدە ياتساممۇ،
زىرائەتنىڭ ئورنىغا
ئۆسكەنتى ئوت، ئىش ئاقماي

چالا يەپلا غىزانى
ئۆي - ئۆي چىللاپ ئەزانى،
تولا جوراپ ئاغرىغان
ئىشقا تۈزۈك سالالماي.

بىلمەي ئىشنىڭ ئېپىنى،
داشقازاننىڭ ئېشىنى

ھەممەيلەنگە بۆلگەن تەڭ،
تۆككەن تەرگە قارماي.

مەسئۇلىيەت تۈزۈمى
بولدى ياخشى ئۈنۈمى.
ئەزا ئۆزى دوختۇرگەن
يۈرۈپتەن ئۇقالماي.

1981 - يىل ئاپرېل، لوپنۇر.

كۆر، دېھقان كۈلكىسىنى مايسىلاردا

پايانسىز ئېتىزلاردا بولۇق مايسا،
ياپقاندەك يەرگە مەخمەل، تاۋلىنىدۇ.
كۈزدىكى مول ھوسۇلدىن بېرىپ دېرەك،
دېڭىزدەك تەۋرىنىدۇ، چايقىلىدۇ.

كۆر، ئادىل سىياسەتتىن كۈلگەن دېھقان
شادلىقى مايسىلارغا كەتكەن سىڭىپ.
شۇ تاپتا قانات قېقىپ خىيال قۇشۇم،
ئالتۇن چەش چوققىسىدا يۈرەر ئەگىپ...

1981 - يىل ئاپرېل، چەرچەن.

كۈلگىن، قەشقەر

ئەسسالام، بەختى كۈلگەن گۈزەل قەشقەر،
ئەسسالام، پەسلى كۆكلەم، گۈللىگەن يەر.

* * *

ھەر قېتىم بوسۇغاڭدىن كىرگىنىمدە،
شۇ بەلەن دېھقانلارنى كۆرگىنىمدە؛
ئاجايىپ خىياللارغا چۆمۈلەتتىم،
يالقۇنلۇق ئۈمىدلەرگە كۆمۈلەتتىم؛
ئىشچان، مەرد، ئاق دىل خەلقىڭ كۈلسە دەيتتىم،
پاراغەت باغلىرىدا يۈرسە دەيتتىم...

* * *

نە ئامال، بالا-قازا يىللىرىدا،
ئىستەكلەر توزغاق كەبى توزۇپ كەتكەن.
چاپا كەش دېھقان خۇش بۇي گۈل ئۆستۈرسە،
بەختىمىز دۈشمەنلىرى ئۈزۈپ كەتكەن...

* * *

گۈللىگەن قۇچىقىڭغا كېلىپ بۈگۈن،
قانمىدىم كۆرۈپ بەزمە-شاد تويۇڭنى.
ئېھتىرام، سۆيگۈم ساڭا بولدى دەريا،
ئېھ، سۈيى چايقاپ ئۆتسۇن گۈل بويۇڭنى.

تەبەسسۇم جىلۋە قىلار ئەل لېۋىدە،
تۈمەندە دولقۇنلىنىپ كۈلكە ئاقار.
باغلىرىڭ جامالىدا چاقنايدۇ نۇر
گۈل رەڭدار، گۈلدەك گۈزەل ھايات رەڭدار.
ھاياجان خىيال بىلەن گىرەلەشتى،
خىياللار ئەسرلەرگە يىغىن ئاچتى.
ئەسرلەر بەس-بەس بىلەن چۈشتى سۆزگە،
ئالتۇندەك تارىخىڭدىن كۆز قاماشتى.

*

*

*

ئىلىم-پەن بابىدا سەن چولپان ئىدىڭ،
بېھسايپ يۇلتۇز سېنى چۆرىدەيتتى.
مىسالى بولسا ۋەتەن ئىجاد شاھى
ھەممەيلەن سېنى ئۇنىڭ تاجى دەيتتى.
غۇرۇرۇڭ — مەھمۇت، يۈسۈپ يېنىپ كۆكتە،
باغرىڭغا ئۆچمەس ئالتۇن نۇرىن تۆككەن.
نەزارى سۈزۈش ئۈچۈن ئۈنچە - گۆھەر،
پاراسەت دېڭىزىغا چوڭقۇر چۆككەن...
بوغۇلۇپ تۈمەن قۇللۇق ئىسكەنجىدە،
ياراتقان ئاھ-زارىدىن كۈرمىڭ قەيسەر.
باغرىنى يارغان قانخور زالىملارنىڭ،
ئوزۇڭگۈم غەزىپىنى قىلىپ شەمشەر.
ئۇ ئېيتقان باتۇر قوشاق قۇلاقلاردا
ھېلىمۇ جاراڭلايدۇ شۇنچە ياڭراق.
شۇ قوشاق سەرەڭگىسى بولغان جەڭنىڭ،

ئۆرتەلگەن يالقۇنىدا ۋەيلۇن دوزاق...
 ئون ئىككى مۇقام سەندە ئاتقان چېچەك،
 قەددىڭنى ئاسمان قىلغان ئاماننىسا.
 ئالدىمدا ئالتۇن چوققا زور يىدۇ،
 سازەندەك مۇقاملارنى جاراڭلاتسا.
 ئەدەبلىك، دىيانەتلىك خەلقكە شۇنچە،
 ئالدىدا ھۇر - غىلمانلار ئۇيۇلدۇ.
 مېھماندوست، چىن ۋاپادار، دىلگەشلىكى
 قەلبىمگە كەۋسەر بولۇپ قۇيۇلدۇ.
 جىڭ ھۈنەر - سەنئەت بىلەن تونۇلغانسەن،
 مەن ئەمەس، قول قويىدۇ پۈتۈن ئالەم.
 لەززەتلىك تائامىڭدىن يېسە ئەگەر،
 جەننەتنىڭ ئۈستىسىمۇ تاڭ قالار ھەم.
 غۇرۇرۇم، شەۋكىتىمنىڭ تاجىسى سەن،
 ساياق باش ئەمەسمىزكى، پاكىتى سەن.
 چاقنايسەن مەڭگۈ دۇنيا ئاسمىنىدا،
 ئىلىمنىڭ چولپىنى سەن، شۆھرىتى سەن.
 * * *
 كۈل قەشقەر، زامان بەرگەن پاراغەتتىن،
 بۇ كۈلكەڭ تائەبەتكە ئۈزۈلمىسۇن.
 مەڭزىڭدە ياقۇت جامدەك زىناقلىرىڭ،
 ساقلانسۇن، ئىككىنچىلەپ بۈزۈلمىسۇن.

پارتىيەم باي بول دەيدۇ سېنى قەشقەر،
قاناتلان، ئۇچقۇن كۆككە، قېنى قەشقەر.

1981 - يىل ئاپرېل، قەشقەر.

كوئىنلۇن قوشىقى

يولغا چىقتىم تاڭ سەھەر
ماشىنىدا غۇرقىراپ.
بولدى چەرچەن دەرياسى
ناخشامغا جور، شارقىراپ.

كوئىنلۇننىڭ باغرىدا،
ئاتچاڭ دەپ جاي بار ئىكەن.
يايلىغىدا يايلىغان
كالا، قوي، تاي بار ئىكەن.

تاغ چوققىسى ئىكەن قار،
ئېتەكلىرى گۈل باھار.
ياشايدىكەن مالچىلار،
بۇ ماكاندا بەختىيار.

باركەن يەنە بۇ تاغدا،
قارامىرەن دەرياسى.
جانغا ھۇزۇر بېغىشلاپ
ياڭرايدىكەن ناۋاسى.

ئۇنىڭ سۈزۈك ئال سۈيى،
داۋا ئىكەن يۈرەككە.
ئىچسەم قېنىپ ئوچۇملاپ،
كىردى قوۋۇۋەت بىلەككە.

تۆت مىڭ مېتر چوققىدا
كۆكچى بۇلاق بار ئىكەن.
گۈل - چىمەنزار بويىغا
بۇغا - جەرەن يار ئىكەن.

تۇرار مەغرۇر كوئىنلۇن،
كۆك قەرىگە تاقىشىپ،
كۈمۈش تاجى ھەيۋەتلىك
چوققىسىغا يارىشىپ.

ئاچقىن ئەمدى بۈيۈك تاغ
غەرىنەڭنى — باغرىڭنى.
ۋەتىنىمگە، خەلقىمگە
سۇنغىن بايلىق — بارىڭنى.

1981 - يىل ئاپرېل، چەرچەن - ئاتچاڭ.

سالام ۋە ئۈمىد

قولۇم كۆكسۈمدە، سالام ئەي خوتەن،
قايىناق ھاياتقا چۆككىلى كەلدىم.
بولۇپ مەھلىيا گۈزەل ھۆسنۈڭگە،
يۈرەك كۈيىنى تۆككىلى كەلدىم.

تالاي تاغۇساي، چۆللەرنى كېزىپ،
ئۆزەمنى شۇنچە بەختىيار سېزىپ،
ئاق كۆڭۈل، ئىشچان، باتۇر خەلقىڭنى،
سېغىنىپ يەنە كۆرگىلى كەلدىم.

تارىختا ئايان يىپەك يولىڭ،
مەركەز - تۈگىنى بولۇپ كەلگىنىڭ؛
شانلىق تارىخنىڭ زەر قۇرى بويلاپ،
شان ئاسمىنىدا ئۇچقىلى كەلدىم.

يىپەك ۋە قاشتاش قوش كاڭ قانىتىڭ،
مېۋە كانى دەپ بار ھەم ئاتىقىڭ.
نەزمە، سەنئەتنىڭ دېڭىزى خوتەن،
كەۋسەر سۈيۈڭدە ئۈزگىلى كەلدىم.

من يذهب اليه في كل وقت

چىمەن، لالماز يۇرۇققاش بويى،
قاينار ھەر ياندا ئىشچانلار تويى.

توپاڭ تۇتيا، جاندىن ئەتمۇر،
ئېزىلەپ كۆزگە سۈرگىلى كەلدىم.

شادلىنىپ دېھقان كۈلۈپتۇ بۈگۈن،
قەلىپىدىن كېتىپ ئەندىشە - تۈگۈن؛

ئۇلار كۈلكىسى سېنىڭمۇ كۈلكەڭ،
ئاڭغا جور بولۇپ كۈلگىلى كەلدىم.

كوئىنلۇن باغرى ياپىيىشىل زىلچا،
توپ - توپ بۇلۇتلار بوپتۇ يېپىنچا،

بۇلۇت دەپتىمەن پادا ئىكەن ئۇ،
ئۇنىڭ سانىنى ئۇققىلى كەلدىم.

يۇلتۇز سانىنى بىلىپ بولامدۇ؛
مالنىڭ سانىنى ئېلىپ بولامدۇ؟

يۇلتۇزلار كۆچۈپ چۈشۈپتۇ يەرگە،
يۇلتۇزلار ئارا يۈرگىلى كەلدىم.

بىر مىليون ئادەم ئىناق - ئىتتىپاق،
ياشاركەن سەندە ھەممىدە ئورتاق،

سۈزۈك قاشتېشى جامىڭدا بۈگۈن،
دوستلۇق مەيدىدىن يۇتقىلى كەلدىم.

پاراغەت يولى ئەمدى ئېچىلدى،
پارتىيە نۇرى ھەر يان چېچىلدى،
بىر مىليون باينى كۆرەي كېلەر يىل،
ئۈمىد ئۇرنقى تەرگىلى كەلدىم.

1981 - يىل 11 - ئاپرېل، خوتەن.

تاشقورغان خاتىرىلىرى

(چاتما)

ئارمىنىمغا يەتكەندە

قوينۇڭغا كەلسەم دەپ، تەلپۈنۈپ قۇشتەك،
قانچە رەت تىكتىم كۆز ساڭا تاشقورغان.
ھېچ كەلمەي شۇ پۇرسەت، ئۆتتى تالاي يىل
ئۇلغايىدى كۈنسېرى دىلىمدا ئارمان.

ئارمىنىم ئاخىرى چىقاردى قانات
كۆك يېرىپ مۇز تاغقا ئەيلىدىم پەرۋاز.
خۇش كەپسىز دەپ سالام بەردى چوققىلار
بۇلۇتلار ئاستىمغا سالدى پايانداز.

شادلاندىم يەتكەندەك يارىم ۋەسلىگە،
ئېھ، كۆڭلۈم ھاياجان دەرياسى گويا.
باقىمەن بۇ گۈزەل دىيار ھۆسنىگە،
ئانغا چىن يۈرەكتىن بولۇپ مەھلىيا...

مۇز تاغدىكى شۇڭقارلار

كۆزىدىن ئوت چاقنار ھەربىر جەڭچىنىڭ،
مۇز تاغدا كۆزەتتە تۇرىدۇ ھوشيار.
ئەل ئىشقى ئۇلارغا بەرگەن گاڭ قانات،
ھەربىرى قۇزغۇغا ئېتىلغان شۇڭقار.

كۆزىدە ئوت كۆردۈم، قەلبىدىمۇ ئوت،
ئاشۇ ئوت تۇتاشقان ۋەتەن مېھرىدىن.
قار - مۇزغا كۈنۈ - تۈن ياقىدۇ كۆكرەك،
يالقۇنچار قەيسەرلىك، مەردلىك چېھرىدىن.

ئاشۇ مەرد شۇڭقارلار باركى چېگرىدا،
ۋەتەنگە قۇزغۇنلار سالالمايدۇ چاڭ.
كەڭ قۇچاق ئاچىدۇ بەخت دىلبىرى،
تائەبەت نۇرلىنىپ ئاتىدۇ ھەر تاڭ.

ئانا يۇرت مۇھەببىتى

جېنىدىن كەچسىمۇ كەچمەيدۇ ھەرگىز،
تاجىكلار ئۆزىنىڭ ئانا ئېلىدىن.
ۋاپانى ھەممىدىن بىلىدۇ قىممەت،
يالقۇنچار ساداقەت ئوتلۇق دىلىدىن.

ئاپەتلىك يىللارنىڭ رەھىمسىز قولى،
ئۇلارنىڭ بېشىغا سالىدۇ كۈلپەت؛
بۇنى ئەپ پۇرسەت دەپ چىلىسىمۇ يات،
ھەتتا كۆز قىرىنى سالماقچى پەقەت.
ئەلا دەرئۆزگى يۇرت سۇلتانلىقىدىن،
ئۆز ئانا يۇرتىنىڭ ئۇلتانلىقىنى.
ھەر گىيا، ھەر تاشقا ئىشقى بىر دېڭىز،
كۆر، ئاڭا جان پىدا قىلغانلىقىنى!

تىزناپ دەرياسى

ئۆتىدۇ قانچە توقاي، جىلغىلاردىن،
يۈگەنسەز ئارغىماقتەك چاپچىپ تىزناپ.
ئەينەكتەك يالتىرايدۇ سۈزۈك سۈيى،
ئاقىدۇ ئوخچۇپ، ھەيۋەت دولقۇن ياساپ.

تىزناپنىڭ ئىككى قېتى يايلاق، چىمەن،
يايرايدۇ ئاق بۇلۇتتەك چارۋا ماللار.
ئەي تىزناپ، سۈيۈك شېرىن كەۋسەرمىدۇ،
قانمايدۇ ئىچىپ چوپان يىگىت، چاللار...

زۈمرەتتەك سۇ يۈزىدە قىلار جىلۋە،
ئاقباش تاغ، سۈزۈك كۆك ھەم بۇلۇت ئەكسى.

بويۇڭدا چوپانلارنىڭ شاد كۈلكىسى
 جور بولۇپ ناخشىلارغا ياڭراپ تەكشى.
 سائادەت قۇچاق ئاچقان ساڭا تىزناپ،
 تاجىكلار چېھرىدىن بۇ ئايان ئىكەن.
 خۇشاللىق ياڭراپ تۇرغان شاۋقۇنلىرىڭ
 دەۋرانغا ئوقۇلغان كۈي - داستان ئىكەن.

1981 - يىل 23 - ئاپرېل، تاشقورغان.

ئۆرلە، قىزىلسۇ

پارلاق ھاياتنى كۆرۈپ قوينۇڭدا،
چەكسىز شادلىققا چۆمدۈم، قىزىلسۇ.
يېشىل مەخمەلدەك ئوتلاقلىرىڭدا،
ئازادە يايىراپ كۈلدۈم، قىزىلسۇ.

كۈلۈپتۇ دەريا، قات-قات تاغلىرىڭ،
كۈلۈپتۇ گۈلگە تولغان باغلىرىڭ،
كۈلۈپتۇ مالچى، كۈلۈپتۇ دېھقان،
كېلەتتى شۇنى كۆرگۈم، قىزىلسۇ.

مەھكەم ئۇيۇشقان ھەر مىللەت خەلقى،
گۈزەل ئىقبالغا تەلپۈنۈپ قەلبى،
تېخىمۇ ئاۋات ئوبلاست قۇرۇشقا،
تاشلاپسەن مەزمۇت قەدەم، قىزىلسۇ.

ئىگىلىك يەنە تاپقۇسى راۋاج،
پارتىيە نۇرى يولنى يورۇتقاچ،
ئۆرلەيسەن زەپەر كۆكىدە جەزمەن،
ئىشەنچىم كامىل بۇ دەم، قىزىلسۇ.

ئۆلە قىزىلسۇ، گۈللە قىزىلسۇ،
گۈلگە پۈركەنسۇن چۆللەر، قىزىلسۇ.
پاراغەتلىك باغ بولسۇن قۇچىقلىك،
تولسۇن قىمىزغا كۆللەر، قىزىلسۇ.

1981-يىلى 1-ماي، ئاقچى.

پارتىيە دېسەم...

ھايات بەخش نۇرىنى چاچمىسا قۇياش،
قالمامدۇ زۇلمەتتە پۈتكۈل يەر - جاھان؟!
سۈرمىسە نەۋباھار جۇت قىشنى يىراق،
ئېچىلىپ گۈل - چېچەك، ياشنامدۇ بوستان!؟

قۇياشنى پارتىيە دېسەم مىسالى،
زەر نۇرى - خەلقىگە چېچىلغان مېھرى.
شۇ نۇردىن ئۆرتىلىپ مىڭ يىللىق كۈلپەت،
كۈلكنى قىلدى يار ۋەتىنىم چېھرى.

شۇڭلاشقا پارتىيە دېسەم شادلىنىپ،
ئۆزۈمنى قۇدرەتلىك پەرھات سېزىمەن.
توسسا تاغ، باغرىنى يېرىپ، باشلاپ بال،
كەلگۈمىز بېغىنى ياساپ، كېزىمەن.

پارتىيە، ئۆزەڭسەن بەختىم، پاناھىم،
ئىشقىڭدا بۇلبۇلدەك سايرايمەن ئەبەت.
ھەر قېتىم نامىڭنى ئالسام تىلىمغا،
ئۇرغۇيدۇ قەلبىمدە ئوتلۇق مۇھەببەت.

1981 - يىل ئىيۇن، ئۈرۈمچى.

پورەكلەپتۇ بىر غۇنچە

— «تۇرپان» ژۇرنىلىنىڭ نەشر قىلىنغانلىقى مۇناسىۋىتى بىلەن.

تۇرپاندا پورەكلەپتۇ بىر ئۆز غۇنچە،
كەلگەچكە خاسىيەتلىك گۈزەل كۆكلەم.
ئۇنىڭغا زوقى كېلىپ شائىرلارنىڭ،
بەس-بەستە قوللىرىغا ئاپتۇ قەلەم.

مەن شائىر ئەمەس، ئەمما گۈل خۇمارمەن،
غۇنچىنى سۆيىدىغان، ئاسرايدىغان.
ھۆسنىگە تولسا كۈلۈپ چېچىپ ئىپار،
ئىشقىدا بۇلبۇل بولۇپ سايرايدىغان.

كەل دوستۇم، سۇغرايلى شۇ غۇنچىنى،
يۈرەكنىڭ ساپ قېنىنى قىلىپ كەۋسەر.
ئاسرايدۇ، ياشنىتىدۇ قىلماي غازاڭ،
بېغىنى سۆيگەن باغۋەن — مەردانە ئەر.

1981-يىلى ئىيۇن، ئۈرۈمچى.

قەلب كۈيى

— پارتىيىمىز قۇرۇلغانلىقىنىڭ 60 يىللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن.

ئاتمىش يىل،

نۇر بىلەن يېزىلغان تارىخ

بېتىدە چاقنايدۇ ئالتۇن ئەنئەنە.

شۇ تاپتا قاپلىدى ھەممىلا يەرنى،

خۇش ناۋا، شاد ئالقىش، قىزغىن تەنتەنە.

قولۇمغا گاڭ قەلەم ئالدىم، جان دوستلار،

قەلبىمدە سۆزۈم كۆپ، قىلاي مەن بايان.

ئەسلىسىم تارىخنى، شانلىق سەھىپە،

قوزغايدۇ دىلىمدا ئوتلۇق ھاياجان.

پارتىيەم يوقسۇللار پاناھى ئۆزەڭ،

غەمگۈزار ئانىسەن، ئۇلۇغ جانجان.

مېھرىبان چېھرىڭگە باقسام ھەر قېتىم،

ئېسىمگە كېلىدۇ شۇم ئۆتمۈش زامان...

ئۇ چاغلار...

ئويلىساق ئاھ قانداق دەھشەت!
زۇلمەتتە ئىگرايىتتۇق، قىيىنلاقتى جان.
دەرد-ئەلەم غىزاسى ئىدى يوقسۇلنىڭ
ئۆتكەن تۇق زار قاقشاپ كۆرمەي پۈتۈن نان.

يوقسۇزلۇق گاللاردىن قىسقان ئامبۇردەك،
تۆكۈلگەن كۆزلەردىن ياش ئورنىغا قان.
مۇستەبىت زالىملار ئوينىتىپ قامچا،
يىلىكنى شورۇشۇپ سۈرەتتى دەۋران.

زۇلۇمغا چىدىماي قانچىلاپ يوقسۇل،
يۇرتىدىن باش ئېلىپ بولاتتى سەرسان.
مۇدھىش تۈن ئىلكىدە بوغۇلۇپ نەپەس،
چىرايلار سارغىيىپ، كەتكەنتى دەرمان...

پارتىيەم، تۆكۈلگەچ مېھرى ئاپتېنىڭ،
نۇرلىنىپ كەڭ زېمىن سۈزۈلدى ئاسمان.
قوغلىنىپ قارا جۇت، گۈم بولۇپ زۇلمەت،
كەلمەسكە كەتتى ئۇ لەنتى زامان.

يۈز ئاچتى يېپيىڭى بىر جاھان بىزگە،
كەڭ ۋەتەن ئېتىكى كۈلدى شادىمان.
يوقسۇللار قولغا ئۆتتى يەر-زېمىن،
گۈللەرگە پۈركىنىپ بولدى چۆل بوستان.

تىك تۇردى ئورنىدىن قەددىنى رۇسلاپ،
چەيلەنگەن جۇڭغار ھەم كەڭ تەكلىماكان.
تەڭرىتاغ كۆكسىدە جەۋلان قىلغاچ تۇغ،
ياشىنىدى ھۆسنىگە تولۇپ بۇ ماكان.

يوقسۇللار بېشىدىن كەتتى يوقسۇزلۇق،
باشلاندى ھۇر تۇرمۇش شۇنچە پاراۋان.
شادلىقتىن ئاسمانغا يەتتى بېشىمىز.
پارتىيەم كۆرسەتكەچ داغدام يول—نشان.

جانجان پارتىيەم، ئۇلۇغ پارتىيەم،
باشلىدى خەلقىمنى يېڭى سەپەرگە.
قۇدرەتلىك سەل بولۇپ ئاقتۇق كەينىدىن،
نۇرانە پەللىگە، شانلىق زەپەرگە.

ئېقىننى توسسا گەر لاتقا—لۆجىلەر،
بۆسىمىز شۇبھىسىز، بىز ھامان قابىل.
شۇ گۈزەل ئەتىگە يېتىمىز چوقۇم،
پارتىيەم مەدەتكار، ئىشەنچە كامىل.

1891—يىل ئىيۇن، ئۈرۈمچى.

كومپارتىيەم

(ناخشا تېكىستى)

ۋەتەن كۈلدى بولۇپ بوستان،
پاراغەتلىك زامانىڭدا.
ئۇرۇپ خەندىن تۈمەن بۇلبۇل،
قوشاق قاتتى باھارىڭدا.

ئۆزەڭ چاقچاققا نۇر پارلاق،
سائادەت قوش، ھايات قايناق.
تۇرار چاقناپ گۈزەل ئىقبال
بۈيۈك شانلىق پىلانىڭدا.

كەمەرنى باغلىدىڭ بەلگە،
بېرىپ ئىلھام پۈتۈن ئەلگە،
شجائەت قۇدرىتىڭ ھەر دەم،
ناماياندۇر شوئارىڭدا.

1981-يىل ئىيۇل، ئۈرۈمچى.

يۈرەك ساداسى

كومپارتىيە، كۈيلىسەم سېنى،
ھاياجانغا چۆمىلەر دىلىم.
گۈل ئىشقىدا بۇلبۇل تاڭ سەھەر
سايرىغاندەك سايرايدۇ تىلىم...

بېسىپ ئۆتتۈڭ قۇچۇپ شان - زەپەر،
شۇنچە مۈشكۈل ئۇزۇن سەپەرنى.
قىزىل تۇغنى كۆتۈرۈپ ئېگىز،
يەڭدىڭ نى - نى پېشكەل - خەتەرنى.

قانچە داۋان، قاتمۇقات توساق،
توسالمندى سېنى يولۇڭدىن.
تىقتىڭ گۆرگە باتۇرلۇق بىلەن،
چىقسا قۇيۇن قايسى بۇلۇڭدىن.

كۈرەشلەردە ئۇلغايدى سېپىڭ،
كۈندىن - كۈنگە قۇدرەتكە تولۇپ.
بىر مەرد يىقىلسا قېتىلدى شۇ ئان.
مىڭلاپ قەھرىمان پىداكار بولۇپ.

يوقسۇللار چىڭ تۇتۇپ بېشىڭدىن،
ماڭدى گۈزەل ئىقبالىنى كۆزلەپ.
سەن يېپيېڭى تارىخ ياراتتىڭ،
ئۈچ چوڭ تاغنى ئاغدۇرۇپ - تۈزلەپ.

ئۇچقۇنلاردىن ئۆرلىگەن يالقۇن،
زۇلمەت تۈننى ئۆرتىدى ئاخىر.
بىزگە نەدىدى بۇ كۈن پارتىيەم،
سەن بولمىساڭ ھەممىگە قادىر؟!

ياتلار پۇتىدا چەيلەنگەن ۋەتەن،
ياشىنىدى بۈگۈن ئاجايىپ گۈزەل.
بولۇپ مەپتۇن گۈل جامالىغا،
بۇلبۇللار شاد ياڭرىتار غەزەل.

سەن ۋەتەننىڭ قەدىنى بگۈيا،
كۆتەردىڭ تىك يەردىن ئاسمانغا.
كۈيلىسە ئەل ئۇلۇغۇقۇڭنى،
سىغدۇرالماس مىڭلاپ داستانغا.

قارا نىيەت لىن بياۋ، تۆت جىن،
رولى تەتۈر بۇرماق بولۇپ؛
قۇترىغاندا زۇلمەتنى تېڭىپ،
بەخت گۈلىنى قۇرۇتماق بولۇپ؛

قىلىپ ئۇلارنى يەر بىلەن يەكسان،
ساقلاپ قالدىڭ يىزنى خەتەردىن.
يۈرىكىمىز سۆيۈندى چەكسىز،
بۇ ئۇلۇغۋار شانۇزەپەردىن.

كومپارتىيەم، سەن بولغاچ يولباش،
گۈزەل ۋەتەننىڭ بۈگۈنى شۇنچە.
زوقلاندىرار دىللارنى ئەجەب،
پارلاق ئەتە - ئۈگۈنى شۇنچە.

سەن ھەممىدە كاپالەت بىزگە،
بېرىسەن جەڭدە جاسارەت بىزگە.
سەن كۆرسەتكەن يولدا چىڭ تۇرۇش،
ئەڭ زور بەخت - سائادەت بىزگە.

بۇ يېڭى ئۇزۇن سەپەردە ساڭا،
قېتىلدى زور شان - شەرەپ يەنە.
قۇتلۇقلاپ بىز ئۇتۇقلىرىڭنى،
چىن يۈرەكتىن قىلدۇق تەنتەنە.

ئەتراپىڭغا ئۇيۇشۇپ مەھكەم،

بۇيرۇقۇڭنى قىلىمىز ئادا.
 كومپارتىيەم، سادىق جەڭچىڭ بىز،
 بۇ يۈرەكتىن ياڭرىغان سادا.

1981-يىلى ئىيۇل، ئۈرۈمچى.

نۇرلاندى دىللار

چىراغلار ئىلكىدە خەلق سارىيى،
چىراغىنىڭ نۇرلانغان مىڭلىغان چىراي.
مۇنبەردىن ياڭرايدۇ دىللاردىكى گەپ،
ئۇندەيدۇ غەيرەتتە ئىشلەشكە ھارماي.

مۇنبەردە سۆزلىنەر ئۇتۇق، شان-شەرەپ،
مۇنبەردىن كۆرۈنەر كەلگۈسى يوللار.
گۈلدۈراس ئالقىشلار ئۈزىدۇ سۆزنى،
چىن ئىشەنچ چاۋىكى ياڭرىتار قوللار.

قۇرۇلۇش دەۋرىنىڭ سەپەر كارۋىنى،
ھەيۋەتلىك قەدەمدە ئالغا باسىدۇ.
تېپىپ كۈچ خەلقىمىز قارار-پەرماندىن
يىللارغا زەپەردىن مارجان ئاسىدۇ.

خەلقنىڭ نامىدىن چالايسى چاۋاك،
خەلقنىڭ نامىدىن كۆتۈرەيسى قول.
پاراسەت تامچىسى تامسۇن پىكىردىن،
تامچىدىن ھاسىلدۇر دەريا بىلەن كۆل.

چىراغلار ئىلىكىدە خەلق سارىيى،
نۇرانە سارايدەك نۇرلاندى دىللار.
قوللارنى قوللارغا تۇتۇشايلى چىڭ،
تېخىمۇ نۇرلانسۇن بىز ماڭغان يوللار.

1981-يىل 1-دېكابر، بېيجىڭ.

باھار كەلدى

زىمىستان قىش ئۆتۈپ كەتتى،

توڭمۇ ئېرىپ پۈتۈپ كەتتى.

نەۋباھاردا ئىللىق شامال،

سوغ ھاۋانى سۈرۈپ كەتتى.

قاتار - قاتار تۇرنا كەلدى،

نەۋباھار دەپ مۇقام توۋلاپ.

ئەگىزگە لىق تولۇپ ئۆستەڭ،

ئاقىتى لۆمۈشۈپ دولقۇن ياساپ.

باھار كەلدى، خۇش چاغ كەلدى،

شاۋقۇنلاندى يەنە ھايات.

دېھقان كۆچتى ئېتىز - قىرغا،

ئېتىز - بازار، ئېتىز ئاۋات.

نەم تۇپراققا چۈشتى ئۇرۇق،

چۈشتى ئىشەنچ، چۈشتى ئارزۇ.

ساپ تەر بىلەن يازار داستان،

قويۇپ دېھقان يېڭى ماۋزۇ.

كۆمىلىدۇ باقساڭ ئەتە،
گۈل - چېچەككە بار كائىنات.
بەرقۇت ياپار ئېتىزلارغا،
ھالال ئەمگەك، چىن ئىجتىھات.

باھار كەلدى، كۆڭۈللەرگە،
شېرىن تۇيغۇ - ھېسلار سېلىپ.
باھار كەلدى، يىللىق ئىشقا،
مەدەت بېرىپ، ئىلھام ئېلىپ.

1982 - يىل مارت، ئۈرۈمچى.

كۆكەرتەيلى ۋەتەننى

قولۇڭغا ئال پولات كەتمەن،
ۋەتەننى سۆيگۈچى بولساڭ.
سالايلى بىز جىرىم رەت-رەت،
ئوتدا كۆيگۈچى بولساڭ.

ۋەتەن گۈل بىرلە گۈلزاردۇر،
دەرەخ-ئورمان بىلەن بوستان.
كۆكەرتەيلى ئانا يەرنى،
بولۇپ كەتسۇن يېشىل ھەريان.

چىگىپ ئالسۇن ئېتىز-قىرلار،
كۈلۈپ مەخمەل پوتا ئەمدى.
ياسانسۇن قىز-كېلىنلەردەك،
جىرا، قايتال، دالا ئەمدى.

ۋەتەننى باغ-ۋاران ئەيلەپ،
ياسايلى قوينىدا جەننەت،
كۆرۈپ بوستاننى ئەۋلادلار،
دېگەي بىزلەرگە مىڭ رەھمەت.

1982-يىل مارت، ئۈرۈمچى.

كۆكلەم ئاۋات

پاھ، سۈرۈلگەندەك رەڭدار بۇلۇتلار،
كۆچمەكتە ماللار كۆكلەمگە قاراپ.
جاراڭلار خۇشال شاۋقۇن - سۈرەنلەر،
باھار پەيزىگە چۆمۈلدى ئەتراپ.

“مالىك ئامانمۇ؟” — بۇ گەپ كۆكلەمدە،
سالام ئورنىدا ئىززەت - ئېتىرام.
مال ئۈچۈن كۆيۈپ يانغان دىللارنىڭ،
تەپتى شۇ سۆزدىن ئاياندۇر تامام.

ئاشۇ سۆز بىلەن دىلدىن دىللارغا،
ئېقىپ كىرىدۇ ئوتلۇق ھارارەت.
ئاشۇ ھارارەت يېڭىلىمەس بىر كۈچ،
شۇ كۈچ ئەپكىلەر كۆكلەمگە ئامەت.

بۇندا كۆز ئاچار يورۇق ئالەمگە.
ھېسابسىز قوزا، ئوغلاق — يېڭى جان.
سەكرەر شادلىقتىن قىنىغا سىغماي،
مالچى قەلبىدە قوزغاپ ھاياجان.

كۆچمەكتە ماللار، باش يا ئايغى
 كۆرۈنمەس پەقەت كۆزنى تىككەنگە.
 سىياسەت ئىشەنچ بەردى مالچىغا،
 تۈگمەس شادلىق قانچە دېگەنگە.

1982-يىل مارت، ئۈرۈمچى.

شان قۇچۇپ ئۆرلەيمىز يۈكسەك پەللىگە

—پارتىيە 12-قۇرۇلتىيىنىڭ غەلىبىلىك ئېچىلغانلىقى مۇناسىۋىتى بىلەن.

قۇرۇلتاي ئېچىلدى، يورۇدى دىلىم،
بۇلۇلدەك شوخلىنىپ سايىردى تىلىم.
جور بولدى ناخشامغا تاغۇدەريالار،
تەنتەنە، شادلىققا چۆمۈلدى ئېلىم.

كۆردۈممەن نۇرانە ئىقبال، نىشانى،
قەدەمدە شان قۇچۇپ باسقان جەرياننى.
پارتىيەم مېھرىدىن نۇر چاچتى كۈندەك،
ئەمەلگە ئاشۇردى كۈتكەن ئارماننى.

يادىمدا، بېيجىڭغا ماڭسام ئاتلىنىپ،
ئۇزاتقان دېھقانلار مېنى شادلىنىپ.
دېيىشكەن: "يەتكۈزۈڭ ئارزۇيىمىزنى،
بەختىمىز تېخىمۇ كۈلسۇن قاتلىنىپ..."

قۇرۇلتاي ئېچىلدى، دىلدا ھايان،

مۇنبەردىن قەلب سۆزى ياڭرىدى ھە. يان.
خەلقىمىز ئۈمىدى قالمىدى يەردە.
بەختىمىز ھۈججەتتە بولدى نامايان.

ھە، ئەمدى بىمالال بېرىمەن جاۋاب،
ھەر دېھقان يۈردىكى كەتكۈسى يايىراپ.
قازانمۇ، چۆمۈچمۇ ماي بولۇر ئەبەت،
يوقسۇزلۇق دەردىدە يۈرمىگەي قاقشاپ.

ئۇزۇن يىل ئۆزگەرمەس ھەرگىز، سىياسەت،
دېھقانلار بەختىگە بۇ چوڭ كاپالەت.
دىللاردىن ئەندىشە قوغلاندى يىراق،
يۇرتۇمغا كەڭ قۇچاق ئاچقاي سائادەت.

قۇرۇلتاي روھىي كۈچ بەردى ھەممىگە،
ھەر سۆزى شەربەتتەك سىڭدى قەلبىگە.
پارتىيەم كۆرسەتكەن داغدام يول بىلەن،
شان قۇچۇپ ئۆرلەيمىز يۈكسەك پەللىگە.

1982-يىل سېنتەبر، بېيجىڭ.

ئاساسىي قانۇنغا مەدھىيە

نېمىشقا ناخشامنى ياغراتماي شۇ تاپ،
سائادەت دەستۇرى تۈزۈلگەن تۇرسا؟!
كەلگۈسى غەزنىگە ئۈنچە - جاۋاھىر،
پاراسەت كۆلىدىن سۈزۈلگەن تۇرسا؟!

* * *

ئاساسىي قانۇننىڭ ئالتۇن قۇرلىرى،
ئوتقا ئىگە تاولىلار ئالدىمدا شۇ دەم.
شادلىقتىن مەۋج ئۇرار قەلبىم دولقۇنى،
ھاياجان ئىلكىدە كىرىپكىلىرىم نەم.

ئادالەت نۇرىدىن يارالغان قانۇن،
ياشىنتار بەختىمىز بېغىنى كۆركەم.
ئۇنىڭدا ئەجدادلار ئارمانلىرى بار،
ئۇنىڭدا خەلقىمىز ئەقلى مۇجەسسەم.

ئاساسىي قانۇن بار، ئەركىن نەپەس بار،
قىلىنماس دەپسەندە ئىنسانىي ھوقۇق.
يايراشقا چىن ھايات گۈلشەنلىرىدە،
بېرەر ئۇ كاپالەت ھەركىمگە تولۇق.

مۇقەددەس ئاساسىي قانۇننى بىر چاغ،
تۆت مەرەز مەيلىچە قىلىشتى پايدىخان.
بۇزۇقلار ئەزۋەيلەپ مىندى شىللىگە،
زورلۇقتىن قاقشىدى ئاق كۆڭۈل ئىنسان.

شۇ چاغدا زارىقىپ كۈتكەنتى خەلقىم،
تۆرەلسە يالقۇندىن يېڭى قانۇن دەپ.
ھە، بۈگۈن شۇ ئارمان ئاشتى ئەمەلگە،
قانۇنغا يېزىلدى كۆڭۈلدىكى گەپ.

ئۇنىڭدا ھەر مىللەت ھۈرمەت تۆرىدىن،
شۇنچە باپ-باراۋەر ئالغان تەڭ ئورۇن.
ئايىرلىماس ئېگىز-پەس، ئالىي ۋە خار دەپ،
ئېچىلغان ھەممىگە ئىللىق كەڭ قويۇن.

باركى بۇ مۇقەددەس ئاساسىي قانۇن،
خەلقىمىزنىڭ تاغ كەبى ئىناۋىتى بار.
ئۆرلەيدۇ ۋەتىنىم قۇدرەتكە تولۇپ،
كەتمەيدۇ قوينىدىن مەڭگۈ نەۋباھار!

1982-يىل دېكابىر، بېيجىڭ.

تەنتەنە

“تەكلىماكاندىن نېفىت چىقتى” دەپ،
شاد قىلىپ دىلنى كەلدى خۇش خەۋەر.
تەشنى - تەقەززا بولۇپ تۇرالماي،
كۆكيارغا قاراپ قىلدىم مەن سەپەر.

پەلەككە يەتكەن فوتتاننى كۆرۈپ،
دىلىم سۆيۈنۈپ كەتتى شۇ قەدەر.
نېفىتچىلارنى بېسىپ باغرىمغا،
دېدىم: “مۇبارەك سەن قۇچقان زەپەر!”

تەكلىماكاندىن نېفىت - گاز ئالماق،
مۇددىئا ئىدى ئەزەلدىن بۇيان.
كۈلدى ئەسرلەر ئارزۇسى بۈگۈن،
زامان چاقى تۈز ئايلىنىپ شۇ ئان.

ئەجدادىمىزغا سىرىن بەرمىگەن،
تېلىسىمنىڭ بۈگۈن ئېگىلدى بويىنى.
قۇدرىتىمىزگە قول قويۇپ دىلدىن،
دېدى “مەن سېخىمى”، ئېچىلدى قويىنى.

چۆمدى تەنتەنە شادلىققا تامام،

تارىم، زەرەپشان، يۇڭقاش بويى.

چالدى ناغرىنى بۇرغا، ماتورلار،

قىزىپ كەتتى زەپ جەنۇبىنىڭ تويى.

كۆتۈرمەكتە قەد تەسەۋۋۇرۇمنىڭ،

ئەينەكلىرىدە سانسىز زاۋۇت - كان.

كۆرۈنمەكتە چۆل گۈلشەن باغ بولۇپ،

قۇم بارخانلىرى ئالتۇن چەش - خامان؛

ئۇچماقتا تارىم بويىدا ھەيۋەت،

غالب ئەۋلادىنىڭ ھارماس دۇلدۇلى.

ئاچماقتا قۇچاق جەنۇب خەلقىگە،

كوممۇنىزمنىڭ كەڭ - داغدام يولى.

بۈگۈن شادلىقىم ئۆزگىچە مېنىڭ،

تومۇرۇمدا قان قىلار تەنتەنە.

بىلىم بۇ خۇشلۇق - شادلىق ھارپىسى،

ھەقىقىي شادلىق، ئالدىمدا يەنە.

1977 - يىل، ئىيۇن،

قاغىلىق - ئۇششارباش.

قوللىمىزدا كوممۇنىزم بايرىقى

شادلىنىپ سوقىدۇ مىليونلاپ يۈرەك،
بېيجىڭغا باقىدۇ ساناقسىز جۈپ كۆز.
قۇرۇلتاي ① مۇنبىرى ياندى شەپەقتەك،
قۇياشنىڭ تەپتىنى سېزەر خەلقىمىز.

چاڭئەن رەستىسىدە يۇلتۇزدەك چىراغ،
تيەنئەنمىن كۆكىدە لەپىلدەر بايراق.
ھەيۋەتلىك تۇس ئالدى خەلق سارىيى،
بېغىشلاپ دىللارغا ئىلھامنى قاينات.

مىڭلىغان مۇنەۋۋەر ئوغلان بۇ يەردە،
خەلقىمىز ئىستىكىنى قىلار نامايان.
ئۇلۇغۋار قۇرۇلۇش دولقۇنى ھەر تاڭ،
ئۆرلەيدۇ بۇ يەردىن باشلىنىپ ھامان.

سۆيۈملۈك پارتىيە، سەن ئۆزۈڭ رولچى،
ئۇيقۇنلار يارىدۇ بىزنىڭ كېسىمىز.

① پارتىيە 12-قۇرۇلتىيى.

تىرىشچان خەلقىمىز سېنىڭ بىلەنلا،
كۈچ - قۇدرەت تاپىدۇ ياشناپ ئېلىمىز.

تارىخىي بۇرۇلۇش ئاشىدۇ ئىشقا،
بىزنىڭ قەيسەرانە كۈرەشتە چوقۇم.
دانا كومپارتىيە بولغاچ سەركەردە،
جىمى توسقۇنلارنى خەلقىم قىلار گۈم.

ئىناق ۋە ئۆم بىزدە جىمى مىللەتلەر،
نىيەت بىر، چامدايمىز توختىماي ئالغا.
ھېچكىم ئايرىيالماس بىزنى بۇ سەپتىن،
گۈل ئۈنەر سۆيگۈدىن بىز ماڭغان يولدا.

نۇر بىلەن شانلارغا تولغان ئىستىقبال،
تاغلاردىن يۈكسەكتۇر بىزنىڭ ئىرادە.
پارتىيە قوماندان، بىز سادىق جەڭچى،
جان بىلەن كاپالەت ئاڭا ھەر يەردە.

سۆيۈملۈك پارتىيە، قۇرۇلتىيىڭغا
قاتناشتىم بۈگۈن مەن شادلىق ئىچىدە.
كۈرەشچان سېپىڭگە مەنمۇ بىر ئەزا،
بۇيرۇقۇڭ كۈتمەن جەڭدە، ھەممىدە.

پارتىيە ۋە خەلقنىڭ ئىشلىرى ئۈچۈن،
كوممۇنىست قورقمايدۇ مۈشكۈل، خەتەردىن،

قۇرۇلۇش سېپىدە، ئىجاد سېپىدە
داستانلار يازمىز شانلىق زەپەردىن.

پارتىيە تۈزگەن بۇ نىزامنامىدىن
كوممۇنىزم نۇرلىرى تۇرىدۇ چاقناپ.
پارتىيە تۇغىنى كۆتۈرۈپ ئېگىز،
ماڭمىز مەنزىلگە چوڭ قەدەم تاشلاپ.

1982-يىل سېنتەبر، بېيجىڭ.

ۋەتەن توپىغا

ۋەتەن قوينى ياپىپىشل دۇنيا،
يىپىشل دۇنيا ئوغلاق تارتىپتۇ.
بۇ — دەۋرنىڭ بەركىتىمىكىن،
ۋەتەننىڭ شەۋكىتىمىكىن،
توي ئەھلىدە شادلىق ئارتىپتۇ.

قولنى قولغا تۇتقان ھەر مىللەت،
گۈزەل، پارلاق ئەتىمىز ئۈچۈن.
ھەر چىرايدىن تال-تال نۇر ياغار،
گىرەلەشكەن دىللار بىغۇبار،
سۆيۈنىدۇ دەۋرىمىز ئۈچۈن.

ئاتا كەبى ۋە ئانا كەبى،
مېھرىبان دۇر بىزگە پارتىيە..
كۈن نۇرىنى بېرىپ ئۇ بىزگە،
بەخت يولىنى بەخش ئەتكەن بىزگە،
شۇڭا دىلدا پۈتمەس مەدھىيە.

يوللار داغدام، نۇرلۇقتۇر نىشان،
ئالدۇق بۈگۈن تىزگىننى قولغا.

ئىشلار بارار ئەمدى تىملىق،
ساۋاقلاردىن بولدۇق ئەقىللىق،
جان تەسەددۇق بۇ توغرا يولغا.

دەۋرىمىزنىڭ شانلىق نشانى،
بىزنى باشلار غالىب كۈرەشكە.
قەيسەرەنە شىجائەت بىلەن،
تولۇق ئىشەنچ، پاراسەت بىلەن
تەر تۆكىمىز ئەلنى گۈللەشكە.

1982-يىل، ئۆكتەبىر.

يەنە كەلدىم قوينۇڭغا

ئۇلۇغ بېيجىڭ — ئاستانەم، يەنە
تەڭرىتاغدىن كەلدىم قوينۇڭغا.
دولقۇنلىنىپ يۈرىكىم يايىپ،
گىرە سالسام سېنىڭ بوينۇڭغا.

بېيجىڭ سېنىڭ ئۇلۇغۋار نامىڭ،
ئىسسىتىدۇ خەلقىم قەلبىنى.
تىلەك - دەۋىتىڭ، ئىمىر - پەرمانىڭ،
نۇرلاندۇرار گۈزەل ئەتىنى.

تيەنئەنمېندە جۇلالىنار تۇغ
خەلق سارىيىدىن ئاڭلىنار نۇتۇقى.
تاشقا باسقان مۆھۈردەك ئەستە
يۈرۈشلەرگە چۈشكەن ھەر بۇيرۇقى.

ئەقىل بەردىڭ ماڭا، پارتىيە،
ساغلام ئۆستۈم تەربىيەڭ بىلەن.
يېتىلەيسەن، چامدايمەن ئالغا،
ھەربىر قەدەمدىن ئۈنەر گۈل - چىمەن.

ئىشىمىزنىڭ يادروسى ئۆزۈڭ،
تۆتلىشىشكە باشلايسەن ئەلى.
قۇرماق ئۈچۈن كوممۇنىزمنى،
باعلىغانسەن شۇنچە چىڭ بەلى.

دادىل ماڭمەن تەۋرەنمەي مەڭگۈ،
سەن باشلىغان نىشانغا قاراپ.
كوممۇنىستىمەن، ئۆتسەن سېنىڭ
ئىشلىرىڭغا جاننى بېغىشلاپ.

خەۋپ - خەتەرلىك چوققا بولسىمۇ،
قانچە قىيىن ئۆتكەل بولسىمۇ،
ياندۇرالماس ماڭغان يولۇمدىن،
بوران - چاپقۇن ھۇۋلاپ تۇرسىمۇ.

قۇرغۇچىلار سېپىدە ئەبەد،
مەرد جەڭچىمەن، ئالغا قارايمەن.
سېناپ كۆرگىن مېنى، پارتىيەم،
ھەنە مۈشكۈل جەڭگە يارايمەن.

* * *
ئۇلۇغ بېيجىڭ - پايتەختىم، يەنە
تەڭرىتاغدىن كەلدىم قوينۇڭغا.
دولقۇنلىنار يۈرىكىم يايىراپ،
گىرە سالسام سېنىڭ بوينۇڭغا.

1982 - يىلى نوپابر، بېيجىڭ.

يېڭى شىنجاڭ قۇرىمىز

— ئاپتونوم رايونلۇق 3 - قېتىملىق پارتىيە قۇرۇلتىيىغا بېغىشلايمەن.

جىلۋىگە، تەڭرىتاغ ئۇسسۇلدا،
كوئىنلۇن ياڭرىتار ناخشا - كۆي.
ئىتتىپاق ۋە ئىناق ھەر مىللەت،
شاد - خۇرام ئوينايدۇ بۈگۈن توي.

پارتىيەم يول باشلاپ ماڭغاچقا،
شىنجاڭدا بولدى زور ئۆزگىرىش.
ئىگىلىك كۈنسېرى گۈللەندى،
پاراغەت بەخش ئەتتى يۈكسىلىش.

جان شىنجاڭ، بىر ياقۇت زېمىن سەن،
يوشۇرۇن كۈچۈڭ زور، تۈگىمەس.
بايلىقىڭ ھېسابسىز، سانغا
ئاسماندا يۇلتۇزلار يېتەلمەس.

پارتىيە چاقىردى قوينۇڭنى
سەنەمنىڭ بېغىدەك گۈللەشكە.

كەل جۇشقۇن غەيرەتكە، قاناتلان
نۇرانە ئىقبالغا ئۆزلەشكە.

ھەر مىللەت خەلقىمىز ئۇيۇلتاش،
نىيەت بىر، تەقدىرداش، ئۆم-ئىناق.
شان قۇچۇپ ئۆتتۇق بىز ئۆتكەلدىن،
كەچۈرۈپ باشلاردىن كۆپ سىناق.

ۋەتەننىڭ مۇقەددەس زېمىنى،
گۆھەردەك چاقناپ نۇر چاچقايسەن.
كۆتۈرۈپ تاغىدەك قەد نۇرلىنىپ،
تارىختا يېڭى بەت ئاچقايسەن.

1984-يىل 14-فېۋرال، ئۈرۈمچى.

كۈيلەيمەن سېنى شىنجاڭ

ئەلىمىساقىتىن —

تا بۈگۈنگىچە،
تالاي شائىر تەۋرەتكەن قەلەم.
گۈزەل تاغۇدەريالىرىڭغا،
ھاياجاندا باسقاندا قەدەم.

نەزمە توقۇپ مېھرى جۇش ئۇرۇپ،
سېنى كۈيلەپ كېلىشكەن ھەر دەم.

تالاي رەسام بەلكۈچ ئوينىتىپ،
سىزغان تۈزدەك رەڭدار ھۆسنۇڭنى.

تالاي گېئولوگ كېزىپ قويۇڭنى،
شان-شەۋكىتىڭدىن تاپقان ئۆچمەس ئىز.

پىداكار ئەزىمەتلەر ساڭا جان تىكىپ،
يېتىپ مۇرادىغا كۈلگەن ئارمانسىز.

لەرزان ئۇنىنى ساڭا بېغىشلاپ،
تالاي ناخشىچىلار كۈيلىگەن ياڭراق.

شۇنداق،
مەيلى كىم،

سېنى بىر كۆرسە،

بولار ساڭا قەلبىدىن ئامراق.

چۈنكى،

گۈزەلسەن،

بايسەن، مۇنبەتسەن،

ئەي، خاسىيەتلىك مۇقەددەس تۇپراق.

سۆيۈملۈك ماكانسەن، ئەي گۈزەل شىنجاڭ،

پىنھاندۇر كۈچ - قۇدرەت ئېزىز قوينۇڭدا.

ئىقبالىڭغا باقسام،

جۇشقۇن ئۈمىدلەر

ئويغىنىدۇ باغرىمدا.

ئەي ئالتۇن دىيار،

ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئىللىق ماكانى!

ماڭلايدىن تۆكۈلگەن كۈمۈش تەرلەردىن،

ياشنىماقتا ئەلنىڭ بەخت باھارى.

ئىناقلىق گۈللىرى ئېچىلدى تەكشى،

شۇنچىلىك رەڭدار،

گۈلزارىمىزنىڭ يوقتۇر پايانى.

خەلقىمىز تىكلىدى يۈكسەك ئىرادە،

سېنى ئېچىشقا.

ئەتىمىز ئۈچۈن

سېخىي قوينۇڭدىن،

تۈرلۈك تۈمەن بايلىق ئېلىشقا.

دەۋرىمىزنىڭ پەرھاتلىرى

كۈتمەكتە بۇيرۇق،

جەڭگە مېڭىشقا.

ئېغ، شىنجاڭ،

سېنىڭ ئەتەڭ،

رەڭدار رەسىمدەك كۆرۈنەر ماڭا.

سېنى كۈيلەيمەن،

ئەڭ ياڭراق ناخشامنى بېغىشلاپ ساڭا.

قاناتلان، ئۇچقىن،

يۈكسلىشىنىڭ كەڭ ئاسمىندا.

تۆھپە قوش مۇقەددەس ئىشىمىز ئۈچۈن،

پارتىيە باشلىغان كەڭ-داغدام يولدا.

1984-يىل فېۋرال.

ئىتتىپاقلىق ناخشىسى

— شىنجاڭدا ئېلىپ بېرىلغان 2 - قېتىملىق "مىللەتلەر ئىتتىپاقلىق ئېيى" مۇناسىۋىتى بىلەن.

دولقۇنلۇق تارم ئاقىدۇ تىنماي،
ئېگىز تەڭرىتاغ تۇرىدۇ ھەيۋەت.
تارىخ ئالدىدا ئۆتتى سىناقتىن،
مىللىي ئىناقلىق - دوستلۇق تالاي رەت.

ۋەتەن مېھرىدىن كۈچ - قۇۋۋەت تاپقان
ھەر مىللەت خەلقى ئىناق شۇ قەدەر.
قاراپ جاھانغا، ئىنتىلىپ ئالغا
ئەلنى گۈللەشكە ئاققۇزماقتا تەر.

ئىتتىپاقلىق جان،

ئىناقلىق دەرمان.

ئىتتىپاقلىق كۈچ،

ئەل ئۈچۈن زەپەر.

بولۇپ ئىتتىپاق ماڭدۇق مەنزىلگە،

شۇڭا بەختتىن

ئىچتۇق بىز كەۋسەر.

ئىناقلىققا باب گەپ بولسا سۆزلەپ،

ئىناقلىققا باب ئىشنى قىلدۇق بىر.

دوستلۇقنى قوغداش ئەڭ ئېسىل خىسلەت،

دوستلۇقتا ئۈلگە بولۇش ئەھدىمىز.

”شىنجاڭ ياخشى“ دەپ ماختايدۇ ھەممە،

باي شىنجاڭ ئەمدى زەر چاچقۇ چاچار.

مۇراد تاپقۇزار بىزنى ئىناقلىق،

گۈزەل كەلگۈسى كۈلۈپ يۈز ئاچار.

1984-يىل 3-ماي.

ئاتمىش ئۈچ چېچەكتىن تىزدىم گۈلدەستە

— پارتىيىمىز قۇرۇلغانلىقىنىڭ 63 يىللىقىغا بىخىشلايمەن.

ئاتمىش ئۈچ چېچەكتىن تىزدىم گۈلدەستە،
توغۇلغان كۈنۈڭنى قۇتلايمەن يەنە.
ھەر چېچەك بىر يېشىڭ ئۈچۈن راسلانغان،
ئاتمىش ئۈچ يېشىڭغا ئالقىش، تەنتەنە.

ئاتمىش ئۈچ يىل ئۆمۈر كۆرگەندە ئادەم،
مويىسىپ ئاتلار كۆپ ئىشنى كۆرۈپ.
بەللىرى مۈكچىيەر، ئاقرار چېچى،
ياشلىق، نەۋقرانلىق جىسمىدىن يۇتۇپ.

مەن سېنى مويىسىپ دېگۈم كېلىدۇ،
ئالتۇن تارىخىڭنى ۋاراقلاپ كۆرۈپ.
يەنە نەۋقران دېگۈم كېلىدۇ،
سەن تۈزگەن قۇرغۇچى سەپلەردە يۈرۈپ.

ئوتتۇر يىل قان كېچىپ ئەل بەختى ئۈچۈن،
زۇلمەت يىلتىزىنى كەستىڭ، قۇرۇتتۇڭ.

سەن ئەلدە ئاتقۇزغان يورۇق تاڭ سىلەن،
يوقسۇللار ئېڭىنى كۈندەك يورۇتتۇڭ.

باشلىدۇق يېپيېڭى ئالەم قۇرۇشقا،
جاپالىق، شەرەپلىك كەسكىن جەڭلەرنى.
دانالىق تەختىدە چېۋەر قوماندان
سەن ئۆزۈڭ، يەڭدۇق بىز ھىيلە-رەڭلەرنى.

شۇ سەۋەب مويسىپىت قوماندان ئۆزۈڭ،
كۈرەشچان ئەۋلادلار دىلىدا ھەر دەم.
كۈرەش ۋە قۇرۇشتا مولدۇر تەجرىبەڭ،
سەن باسقان شۇ يوللار ئالتۇن خەزىنەڭ.

بۈگۈن ئىسلاھاتقا چاقىردىڭ ئەلنى،
ياشلىقنىڭ غەيرىتى ئۇرغۇپ تېنىڭدە.
ئەلنى باي قىلىشقا باغلىدىڭ بەلنى،
غالىبلىق غۇرۇرى چىراغ قەلىبىڭدە.

ئىسلاھات، ئۆزگەرتىش جېنى ۋە تەنىنىڭ،
بىر ئىزدا ئايلىنىش نومۇس ۋە ئۇيات.
بىلىم ۋە تېخنىكا جان بەرسۇن ئىشقا،
بولسۇن تېر كۈنىلىق، نادانلىق بەربات.

ئىسلاھات شامىلى سەگىتتى ئەلنى،
 ھەممە ئىزدەنمەكتە، ئالغا باسماقتا.
 ئەقىل دەرياسى توسقۇنسۇز، راۋان،
 ھۇر ھايات دېڭىزى تامان ئاقماقتا.

شۇ سەۋەب نەۋقيران ياش دەيمەن سېنى،
 ياشلىقنىڭ قېنىدۇر — ماركس تەلىمى.
 ياشلىق ۋە ئىسلاھات خۇددى قوش كېزەك،
 ئۇتۇق ۋە شانلارغا جۈر ھەر قەدىمى.

ئاتمىش ئۈچ چېچەكتىن تىزدىم گۈلدەستە،
 تۇغۇلغان كۈنۈڭنى قۇتلايمەن يەنە.
 ھەر چېچەك بىر يېشىڭ ئۈچۈن راسلانغان
 ئاتمىش ئۈچ يېشىڭغا ئالقىش، تەنتەنە.

1984 — يىل ئىيۇن، ئۈرۈمچى.

قۇتلۇق دەستۇر

— «مىللىي تېررىتورىيىلىك ئاپتونومىيە قانۇنى» نىڭ ئېلان قىلىنغانلىقىغا بېغىشلايمەن.

يۈرىكىم تېپىچەكلەر پاتماي قېنىغا،
بىر قۇتلۇق قانۇننىڭ شارائىتىدىن.
شادلىقىم چېھرىمگە بەخش ئەتتى كۈلكە.
ئۆزگىلەي پارتىيەم پاساھىتىدىن.

پارتىيەم تۈزگەن بۇ مىللىي سىياسەت،
قانۇن قامۇسىدىن جاي ئالدى بۈگۈن.
تەڭلىك ۋە ئىناقلىق ھەممىدىن ئەلا،
قەلبىلەر قېتىدا قالغىنى تۈگۈن.

بىز جۇڭخۇا قوينىدا تۆرەلگەن ئەۋلاد،
تىلىمىز باشقا، دىلىمىز ئوخشاش.
قانۇنغا يېزىلغان ئاپتونومىيە،
بىزنىڭ تۈۋرۈكىمىز، بىزگە يۆلەكداش.
بىز جۇڭخۇا بېغىنىڭ رەڭدار گۈللىرى،
بىرىمىز گۈيخىرامىز، بىرىمىز رەيھان.

بىرىمىز قىيادا ئاق قارلەيلىسى...
رەڭدار گۈللەر بىلەن ۋەتىنىم بوستان.

ۋەتەن - يۇرت ئۈچۈن تەر تۆكۈپ ھەممىمىز،
شۇ شانلىق تارىخقا ئىز سالدۇق ھارماي.
بىللە قول تۇتۇشۇپ قىلغاندا كۈرەش
تاغ - دالا باھاردەك ئاچىدۇ چىراي.

بۇ قانۇن بىزلەرگە مۇقەددەس دەستۇر،
ئۇنى باغرىمىزغا مەھكەم تاڭلىمىز.
ئەركىنلىك، ھۆرلۈكنىڭ ئۆز پەللىسىگە،
ھەيۋەت قوشۇن تارتىپ دادىل ماڭىمىز.

1984 - يىلى 14 - ئىيۇن، ئۈرۈمچى.

تاغلارنى قۇچاقلىغان ئاتۇشتا

(چاتما)

سالام ساڭا قىزىلسۇ

— قىزىلسۇ قىزىلسۇ ئاپتونوم ئوبلاستى قۇرۇلغانلىقىنىڭ 30 يىللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن.

سالام بېرىپ تويۇڭدا باقتىم ساڭا قىزىلسۇ،
كۈلدى نۇرلۇق چېھرىڭدىن يەرۇساما قىزىلسۇ،
ئۇرغۇپ تاشتى قەلبىمدىن شادلىق سادا قىزىلسۇ،
بۇنى مېھمان ئوغلۇڭدىن سوۋغات سانا قىزىلسۇ.

ساليۇت بەردى زەمبىرەك چۆرىسى گۈل مەيداندا،
مۇبارەك توي شان بىلەن قايناپ كەتتى ھەر ياندا،
قانائىتىنى خۇشاللىق ئۇچتى چەكسىز ئاسماندا،
سۆيىدى شادمان دىللارنى ئىللىق ساپا قىزىلسۇ.

ئوتتۇز يىللىق ئۆتۈپتۇ شۇنچىلىك تېز سۈرئەتتە،
ئاتۇر خەلقنىڭ ئوراپتۇ سېنى گۈلگە غەيرەتتە،

سان-ساناقسىز مۆجىزە يارىلىپتۇ ھەر سەپتە،
بولدى ساڭا ھەر ياندىن ئالقىش ئاتا قىزىلسۇ.

زېرەك، باتۇر، يېڭىلىمەس جاسارەتلىك خەلقنىڭ بار،
گۈزەل دەۋران ئىشقىدا كۆيگەن قايناق قەلبىنىڭ بار،
ساڭا ئىلھام، كۈچ بەرگەن ھوقۇقنىڭ بار، ئەركىكنىڭ بار،
ۋەتەن كۈتكەن ھەر ئۈمىد سەندە ئادا قىزىلسۇ.

مۇھەببىتىم بار ئىدى ساڭا بۇرۇن-بۇرۇندىن،
سېغىناتتىم سېنى مەن تەلپۈنۈپ بەك ئۇزۇندىن.
سېنىڭ تويۇڭ بىر ئورۇن بەردى كاتتا سورۇندىن،
راھەت ماڭا سەن ئۈچۈن چەكسەم چاپا قىزىلسۇ.

جاھالەتلىك شۇم ئۆتمۈش كەتتى ئەمدى كەلمەسكە،
پارتىيىمىز نۇرىدىن پۈركەندىڭ خان ئەتلەسكە،
تۇلپارلىرىڭ قۇچسۇن شان چۈشۈپ جەڭدە بەس-بەسكە،
ياردۇر ساڭا سائادەت، جۇشقۇن ناۋا، قىزىلسۇ.

ئات بەيگىسى

ئاتۇش تېغى باغرىدا،
كەڭرى مەيدان راسلاندى.
قۇتلۇق توپىنىڭ شەنىگە،
ئات بەيگىسى باشلاندى.

ئون ئىككى ئات يانمۇيان،

چىپىپ بارار بەللىگە.

چەۋەندازلار ئېتىنى،

قويۇپ بەردى مەيلىگە.

ئۇزۇپ چىقتى ئالدىغا،

قاشقا قارا ئارغىماق.

تۇياقلاردىن ئوت يانار،

نومۇس، ئارقىدا قالماق.

قىزىپ كەتتى بەيگە بەك،

بوش كەلىمدى ھېچبىرى.

بىر مىڭ بەش يۈز مېتىرلىق،

مەنزىلىگە ئۇچقانسىرى.

ئاخىرقى بىر ئايلىنىما،

ئاتلار تەڭمۇتەڭ كېلەر.

بۇ ئايلىنىما ھەل قىلغۇچ،

چەۋەنداز ئېنىق بىلەر.

چىلان تورۇق بىردىنلا،

ئۇزۇپ چىقتى ئالدىغا.

قاراپ قالدىم زوقلىنىپ،

ئۈستىدىكى بالغا.

كورلىغا بارغۇچە ئويلىغانلىرىم

تۇرپاندىن يولغا چىققان پولات يورغا،
پۇشقۇرۇپ كورلا تامان ئۇچۇپ بارار.
چايقالماس پىيالىگە قۇيغان چېسىم،
چوڭ بىنا خۇددى شۇ تاپ كۆچۈپ بارار.

كۆڭلۈمدە رەھىمىتىم جىق بۇ يول ئۈچۈن،
جان تىكىپ تەر ئاققۇرغان باتۇرلارغا.
باتۇرلۇق داستانىدۇر ئىش ئىزلىرى،
مۆجىزە پۈتۈلگەندۇر قۇر - قۇرلارغا.

كونىلارنىڭ "يول ئازابى گۆر ئازابى"
دەپ تەمسىل قىلغانلىرى چىقماس ئەستىن.
بۇ تەمسىل كونا زامان ئۈچۈن ئەينەك،
ئەمدىچۇ؟ چۈشۈپ قالدى ئۇ لۇغەتتىن.

پاھ، ھەش - پەش دېگۈچىلىك مانا ئالغۇي،
ئالدىمدا چىراي ئاچتى كۈلۈپ تاتلىق.
بىر چاغلار چۈشتى ئەسكە گۇڭگا چۈشتەك،
قەلبىمدە گىرەلەشتى ئەلەم، شادلىق.

ئېشەككە كۆمۈر ئارتىپ، ئوتۇر ئارتىپ،
بۇ يولدىن يۈرگەندىم غەم يەپ تالاي.
يۈرگەنمەن بوران ھۇۋلاپ تۇرغان چاغدا،
قىش كۈنى سىرداش بولغان ماڭا بۇ ساي.

لەڭ توشۇپ زار قاقشايتتى يۇرتۇم خەلقى،
قوشاققا قېتىپ نالە - قايغۇسىنى.
قۇملۇقتا، سارلىقلاردا چاق يۆلەيتتىم،
يېتىلەپ مەنمۇ كالا ھارۋىسىنى.

ھەي... شۇنداق مېڭا بىر ئۆلۈپ، مېڭا تىرىلىپ،
يەتكۈزسەڭ ئۆز جايىغا لەڭنى ئاران؛
بۇقىدەك بويىنى قات - قات ئايغاچچىلار،
كېچىكتىڭ، دەپ سوراقلاپ زۇلۇم سالغان.

ۋاھ، بۈگۈن ئىلىم - پەننىڭ كۈچى بىلەن،
بۇ سايلار كۈمۈش يولغا يول بوشاتتى.
كەلمەسكە كەتتى ئەبەت "گۆر ئازابى"،
ئارزۇلار سولماس بولۇپ چېچەك ئاتتى.

تاغ تېشىپ، چۆللەر ئېشىپ كەلدى پويىز،
يۇرتۇمنىڭ نەشپۈتزارلىق ۋادىسىغا.

بۇ ۋادا سېۋەت - سېۋەت نەشپۇت تۆتتى،
تۆمۈريول ياسىغان مەرد بالىسىغا.

چېلىنىپ شادىيانە، نەغمە ياڭراپ،
ئۇسسۇلغا چۈشتى ھەممە كۈلۈپ يايىپ.
نەشپۇتلۇك باغلار ئارا شاد تەنتەنە،
ئەۋجىدە قۇش - قاناتلار كەتتى سايراپ.

كىم كۈلمەس، كىم خۇش بولماس بۈگۈن شۇنچە،
ئۆگىنىپ، خىزمەت قىلىپ كۆڭلى تولسا؟!
مۆجىزە، كەشپىياتقا باي زاماندا،
ھەر كۈنى تالاي يېڭى ئىش تۇغۇلسا؟!

كورلىدا پويىز ئۈچۈن بۈگۈن لېنتا
كېسىلدى، گۈدۈك بەردى پاراۋۇزلار.
ئەتىلا قەشقەر، خوتەن بۈگۈنكىدەك،
شادلىنىپ بۇ تۈلپارنى كۈتۈۋالار.

خىياللار تاتلىق، ئارزۇ خۇددى گۈلدەك،
پورەكلەپ غۇنچە ئاچار دەۋرىمىزدە.
جاھاننى تاڭ قالدۇرۇپ تۆھپىمىزدىن،
تويىلارنى ئوينىيمىز ھۈر ئەتىمىزدە.

پايتەختكە مۇھەببەت

سۈرەت كەبى چىرايلىق، كۆركەم،

پايتەختىمىز ئۇلۇغۋار بېيجىڭ.

پورەكلىگەن گۈللەرگە ئوخشاش،

شۇنچىلىك ئۆز، بىغۇبار بېيجىڭ.

ئۇزاقلارغا سوزۇلغان رەستە،

باغچىلاردەك گۈزەل ۋە رەڭدار.

تۆت پەسلىنىڭ بەرى يېشىللىق،

ئىپار تۆكەر يىل بويى باھار.

بېيجىڭ شۇنداق گۈللەر دېڭىزى،

خۇش بۇي مەسخۇش ھىدلار دۇنياسى.

بىلىدىم دوستلار مەشەدە ئىكەن،

گۈزەللىكنىڭ تاجى — رەناسى.

قەد كۆتۈرگەن يۈكسەك بىنالار،

ئەسلىتىدۇ سەرۋى — چىنارنى.

قۇياش بىلەن ئايغا گۈل سۇنۇپ،

زىننەتلەيدۇ ھەر كۈن ناھارنى.

چىراغ نۇرى بېلىقلار بىلەن،
بىلىتنىڭ ئېتىپ ئوينىدا كۆلدە.
گويىا بېيجىڭ كرىستال ئوردا،
سەيلە ئەھلى قالار ھەيرەتتە.

زاۋۇتلارنىڭ قوينى گۈلشەنلىك،
سۇجۇ بىلەن خاڭجۇدەك گۈزەل.
ئەمگەك گويىا قايناق بىر بايرام،
ئىلھام، غەيرەت بەخش ئېتەر غەزەل.

ئاسما يوللار، ئۆتۈشمە كۆۋرۈك،
ھۆسنىگە ھۆسن قوشقان بېيجىڭنىڭ.
رېستورانلار، مېھمانخانىلار،
قۇچىقىغا تولغان بېيجىڭنىڭ.

بەشىۈلتۈزلۈك قېپقىزىل بايراق،
تيەنئەنمېندە تۇرار يەلپۈنۈپ.
بۇ يەر قايناق ئادەم دېڭىزى،
كۆزلەر باقار ھەر يان تەلپۈنۈپ.

كونا بېيجىڭ كىرگەن تارىخنىڭ،
مۇزىيىغا كۆرگەزمە بولۇپ.

يېڭى بېيجىڭ ئېچىپتۇ چىراي،
ئابدەك شۇنداق ھۆسنىگە تولۇپ.

ئىسلاھاتنىڭ ئورنەك، ئۈلگىسى،
بېيجىڭ — بىزنىڭ ئىقبال، بەختىمىز.
ئالتۇن ئۈزۈك دېسەك ۋەتەننى،
ياقۇت كۆزى شۇ پايتەختىمىز.

1984 - يىل ئۆكتەبىر، بېيجىڭ.

ئۆكتەبىردىكى بېيجىڭ

ئۆكتەبىردىكى بېيجىڭ ھاۋاسى،

دىللارغا شىپا، جانلارغا ھۇزۇر.

ئۆكتەبىردىكى بېيجىڭ سىماسى،

ۋەتەن باغرىنى يورۇتقۇچى نۇر.

ئۆكتەبىر كۈنى

كوچا - كوچىدا

ئاقىدۇ شادلىق، ئاقىدۇ غۇرۇر.

ئېھ، بېيجىڭ

تۇرار سېنىڭدە

پارتىيە مەركىزىي كومىتېتىمىز.

شۇڭا سەن

ئەقلىمىز — ئىدراك ئېڭىمىز.

سەن كۆكرىكىمىزدە گۈپۈلدەپ تۇرغان،

ۋەتەن باغرىدا يالقۇنلاپ سوققان

ئوتلۇق، جۇشقۇن يۈرىكىمىز.

سېنىڭ قوينۇڭ،

بىر ئۈچۈن جەننەت.

سېنى سۆيىمەن.

قوينۇڭغا تەلپۈندۈرەر دائىم

مېنى مۇھەببەت.

ھەر كەلسەم قوينۇڭغا،

قەلبىمدە سېزىمەن قۇياش، ھارارەت.

ھەر كەلسەم كېڭىيەر نەزەر دائىرىم،

غايىمىز تېخىمۇ كۆرۈنەر گۈزەل.

بىلىكىمدە ئاشىدۇ مادار،

چىڭىپ بارار ئىرادەم ھامان،

روشەنلىشەر كۆز ئالدىم تۈگەل.

ئېھ، ئۆكتەبىردىكى جانىجان بېيجىڭ،

گۈل - گۈلىستان بولغان پايتەختىم.

ئىسلاھات گۈللىرى،

قۇرۇلۇش گۈللىرى،

ئادەملەرنىڭ گۈلگە ئوخشاش چىرايلىرى...

ھە، شۇلاردا نامايان بولدى بەختىم.

چاڭئەن كوچىسىنىڭ چىراغلىرىدىن

تۆكۈلگەن نۇرلار،

يورۇتتى چېگرىدىكى يىراق يۇرتۇمنى.

جۈڭنەنخەيدىن سوققان شاماللار

غۇر - غۇر ئۇچۇپ

رەڭ بېرىدۇ يايلاق - باغلارغا،
يورۇتۇپ يولۇمنى.

تيەننەنمەن ئۈستىدە يانغان شەپقەتنىڭ،

ئەكسىنى كۆرىمەن يىراق چېگرىدا

قۇرغۇچى سەپلەردە

تاغدا - ئېدىردا.

بېيجىڭنى سۆيىمەن دىلدىن،

سۆيىمەن چىرايلىق گۈل - چېچىكىنى.

سۆيىمەن ئاپتاپلىق ئېتىكىنى،

سۆيىمەن يۈكسىلىپ كۈلگەن ۋەتەننى،

ئوقۇپ مەدھىيە پارتىيىگە - يولباشچىغا.

1984 - يىل ئۆكتەبر، بېيجىڭ.

ناخشچىمىز دىل بەرگە

دۇنيا سەھنىسىگە چىقتىڭ مەردانە،
ناخشاڭدىن دېڭىزدەك چايقالدى جاھان.
ۋەتىنىم شەرەپكە كۆمۈلدى يەنە،
ئالتۇندىن تاج كىيدى تەڭرىتاغ شۇ ئان.

ئاۋازىڭ بۇلبۇلنى ئەسلەتتى ماڭا،
لەرزىان ۋە ھېسسىياتلىق ھەم دولقۇنسىمان.
قەلبىمدىن تەشەككۈر ئېيتىمەن ساڭا،
قوزغىدىڭ يۇرتۇڭدا ھۈرمەت، ھاياجان.

بىل، يۇرتۇڭ ئۇسسۇل، كۈي - ناخشا ماكانى،
مۇبارەك قوينىدا تۇغۇلدۇڭ، ئۆستۈڭ.
لەرزىان، زىل ئۈنۈڭنى ئاڭلىدى دۇنيا،
پەررەنتلىك بۇرچۇڭنى سەن ئاقلاپ ئۆتتۈڭ.

ناخشىغا دىل بەردىڭ، دىلىڭ يالقۇنلۇق،
ئەڭ يۈكسەك پەللىگە ئۆرلىگەن يەنە.
دۇنياغا يۈزلەندى يۇرتداش، ۋەتەنداش،
نۇر ۋە شار دەۋرىگە ئىنتىلىپ ئەنە.

شۇ سەپنىڭ ئالدىدا كۈيلەيدۇ دىلەپ،
 بېشىدا ئۇيغۇرنىڭ چىمەن دوپپىسى.
 چىمەنلەر مەڭگۈلۈك بولسۇن ساڭا يار،
 سەن ئۇيغۇر پەرزەنتى، ۋەتەن بۇلبۇلى.

1985 - يىل 19 - يانۋار، ئۈرۈمچى.

سەنئەت غۇنچىلىرىگە

— شىنجاڭ ئۆسمۈرلەر دەرسىتىن سىرتقى مۇزىكا مەكتىپىنىڭ ئوقۇش باشلاش مۇراسىمىغا بېغىشلايمەن.

كۆرۈپ كىچىك سازچىلارنى — غۇنچىنى،
ھاياجاندا كەتتى قەلبىم جۇش ئۇرۇپ.
ساز چېلىش، ئۇسسۇل ئوينار بالىلار،
قەبرىكىلىدىم چىن يۈرەكتىن زوقلۇنۇپ.

تىرىشىڭلار كېلەچەكتۇر سىلەرنىڭ،
خەلق سۆيىدۇ سەنئەتكارنى، ئىشچاننى.
ئۆسمۈر لۈكتىن يېتىلىدۇ باتۇرلۇق،
بەردى دەۋران بۈگۈن كەڭرى ئىمكاننى.

باھار كەلدى يۇرتىمىزغا، بوستانغا،
شاد ناخشاڭلار تۈگىمەيدۇ ئېيتقانغا.
بۇلبۇل بولۇپ كۈيلەڭلار ھۈر زامانى،
ئىلھام بېرىپ سانسىز ئىشچى — دېھقانغا...

دېيارىمىز ناخشا، ئۇسسۇل ماكانى،
ئەرەلدىنلا داڭقى مەشھۇر جاھانغا.
ۋارىس بولۇپ تىرىشساڭلار داۋاملىق،
يەتكەيسلەر چوقۇم ئارزۇ-ئارمانغا.

سىلەر ۋەتەن ئىستىقبالى، ئۈمىدى،
نۇر چاقنايدۇ چېھرىڭلەردە مەڭگۈگە.
قانائىتىنى پەن بىلىمدىن، سەنئەتتىن،
تېر ئۆرلەڭلار يۈكسەك يېڭى پەللىگە.

1985 - يىل 3 - مارت، ئۈرۈمچى.

ئۈزۈم ھارىقى

— تۇرپان ناھىيىلىك مېۋە ھاراق زاۋۇتىغا بېغىشلايمەن.

دۇنياغا مەشھۇر قەدىمكى تۇرپان،
داڭلىق يالقۇنتاغ تارىخى بىلەن.
ئاچتى ئۇ يەنە يېڭى بىر ۋاراق،
شەربەتلىك ئۈزۈم ھارىقى بىلەن.

1985 - يىل 12 - مارت، تۇرپان.

ئاي دەيمۇ، كۈن دەيمۇ سېنى پارتىيەم

تۈن يېرىپ، تاغلارغا كەلدى يول باشلاپ،

يالقۇنلۇق قەلبىڭنىڭ نۇرى پارتىيەم.

باھارنى ئەپكەلدەك جۇدۇننى قوغلاپ،

ئاي دەيمۇ، كۈن دەيمۇ سېنى پارتىيەم.

توسۇماق بولۇشۇپ تارىخ چاقىنى،

چەيلەندى قۇتىرىغان يىلانۇچايان.

قۇتۇلدى خەلقىمىز يەنە ئاپەتتىن،

بەختكە ئېرىشىپ بۇ ئانا ماكان.

چېچىلدى گۈل يېڭى زامان يولىغا،

تاپقاچقا يورۇقلۇق، گۈزەللىك ھايات.

يۈكسەلدى ۋەتىنىم كۈلۈپ ياشىرىپ،

ئىلىم-پەن، ئىسلاھات بولۇپ قوش قانات.

سەن بىلەن جىمىكى مۈشكۈل بولار ھەل،

خەلق غېمى-ئۆز غېمىڭ دانا پارتىيەم.

سەن يەرنى گۈللىتىپ، كۆكنى تىرەيسەن،

تاغ دەيمۇ، دەريامۇ سېنى پارتىيەم؟

غەلبە مەشئىلى يالقۇنلار، ئۆچمەس،
سەن بىلەن ئۇلغىيار ئەلدە كۈچ - ئىلھام.
ئۇيۇشتۇق ھەر مىللەت خەلقى بولۇپ جەم،
مەنزىلگە يەتمەسەك ئالمايمىز ئارام.

ئات سالدۇق يۈرۈشتىن يېڭى يۈرۈشكە،
توي تارتتۇق يېڭىشتىن يېڭىشكە ھامان.
خۇشاللىق، ھاياجان دىلدا دېڭىزدەك،
ياڭرايدۇ شەنىڭگە تۈگىمەس داستان.

1986 - يىل ئەتىياز.

ئاليجاناب قەلبكە مەدھىيە

— ئوۋ ياڭخەيچە قەھرىمان جەڭچى ۋاڭ ئەنيۇڭغا بېغىشلايمەن.

ئور توققۇز ياش

بالىلىق دەۋر

ئۇ — ياشلىقنىڭ غورا چېغىغۇ!

ئارمىيە قويىنىغا كىرگىلى ساڭا

بىر يىل بولۇپتۇ —

ستارىڭغىمۇ

بىر يىل تولۇپتۇ مانا.

ئۆزۈڭ ناھايەت

بىر ئاددىي جەڭچى

بىراق، ئىش ئىزىڭدىن تاڭ قالدىم،

چاقماق چېقىپ

گۈلدۈر ماما گۈلدۈرلىگەندەك

تۇيۇلدى ماڭا.

سېنى كۈيلەيمەن

سېنى داڭلايمەن

ئىش ئىزىدىن
سۆيۈندۈم چەكسىز.
خەۋپ - خەتەرنى
بىلىپ تۇرۇپمۇ
ئۆزۈمنى ئاتتىڭ
قايىلىمەن ساڭا
قايىل خەلقىمىز.
ئەل ئىشى ئۈچۈن
پىداكارلىق بىلەن
سول كۆزۈمنى تەقدىم ئەتتىڭ.
ئادەملەرنىڭ قەلبىگە
پەزىلەتتىن - خىسلەتتىن
ئەڭ چىرايلىق گۈللەرنى تەردىڭ.
ئەلنىڭ ئىشى ئاقسىمىسۇن دەپ،
يۇمران تېنىڭنى مەجرۇھ ئەيلىدىڭ.
سېنىڭ روھىڭ
مەڭگۈ ئۆلگىمىز
بىزگە ئەينەكتۇر غۇبارسىز دىلىڭ.
سېنى باتۇر، قەھرىمان دېدىم،
پىداكارلىق بابىغا پۈتۈپ.
سېنى پالۋان، يەڭگۈچى دېدىم،
ئاۋانگارت، ھۇجۇمچى
سېپىدە كۆرۈپ.

سەن تەڭرىتاغنىڭ باتۇر بۇركۈتى،
 سېنى تەرىپلەر ھەر مىللەت خەلقى
 سەن تارىمدا ئۆسكەن سۇۋادان،
 ئۇلۇغۋار ئوبرازىڭ شۇنداق بۈيۈكتۇر،
 شەنىڭگە ئالقىشلار ياڭرايدۇ ھامان.
 باتۇرلۇق ئىش ئىزىڭ،
 ياش ئەۋلادلارغا
 بولدى شانلىق نەمۇنە.
 سېنىڭ روھىڭ بىلەن ياشنايدۇ ئەمدى
 گۈزەل خىسلەت، گۈزەل ئەنئەنە.

1985 - يىل 4 - ماي، ئۈرۈمچى.

قاراماي ناخشىلىرى

(چاتما)

سەن قارا ئالتۇننىڭ كانى قاراماي

قاراماي نامىڭدا ئالتۇن ۋەزنى بار،
سەن چەكسىز چۆلدىكى سېھىرلىك قورغان.
سەن ھايات قاينىمى، زامان كەۋسىرى،
كۈندۈزى گۈركىرەپ، تۈندە نۇر چاچقان.

سەن ياشىسەن، دەرەخلەر يېشىك بىلەن تەڭ،
سەن گۈزەل، ھۆسنۇتتىن گۈللەر ئالار رەڭ.
سەندە گۈل ھىدىغا ئارىلاش ماي ھىدى،
تۇرخۇنلار ئورماندۇر، كۈچىلىرىڭ كەڭ.

سەن ئەسلى ئۇچار قۇش قونمىغان بىر جاي،
قۇربان توغۇتتىڭ چۆلى ئاتالغان.
ئەسەرلىك سۈكۈتنى بۇزدى كۈلكىلەر،
ياۋا ئات ئىزىدا ئۆستى گۈلبوستان.

تاش ئۆزىگە گۈل كۆرۈش قوزغاپ ھاياجان،
چۆلدە كۈن چىققانى كۆرمەكمۇ ھەيۋەت.
بەزىدە تومۇزدا يېغىپ قالار قار...
مەنزىرىگە كۆرسىتىر رەڭمۇرەڭ سەنئەت.

تەبىئەت يوشۇرغان قارا ئالتۇننى،
تاغلاردىن چۆللەرنىڭ تەكلىپىگە قەدەر.
سەن قوينى كۈنۈتۈن قاينىغان شەھەر،
جەڭگىۋار سەن غالىبلار قۇچقان شان - زەپەر.

تۈۋرۈكۈڭ زىيالىي، ھارماس ئىشچىلار،
قوشۇنۇڭ قىران ياش باتۇرلار ھامان.
سەن قانات يايدىڭ چۆل ئۇيۇقلىرىغا،
ئىلىم - پەن نۇرىنى بەرگەچ ھۈر زامان.

قاراماي ئۆلكەمنىڭ كۆزىگە نۇرلۇق،
قۇياشتەك چاقنىغىن بولۇپ گۈل چىراي.
مەن كۆيدۈم ھۆسنۈڭگە ئەي سېھىيى جانان،
سەن بىلەن يۇرتۇم كۈچ تېپىپ بولار باي.

ۋېشكىلار ئورمىنى

ۋېشكىلار ئورمىنىدۇر جەرەن بۇلاق،
ھەر ۋېشكىا خۇددى تۇرپان مۇنارىسى.

شۇ يەردە تۇتشىدۇ يەرگە ئاسمان،
بۇلۇتلار ۋېشكىلارنىڭ كەڭ سايىسى.

تېشىدۇ يەر كۆكسىنى ئالماس بۇرغا،
يېڭىدىن يېڭى بۇلاق كۆز ئاچسۇن، دەپ.
نېفىت دەپ چاڭلىدىغان نە - نەلەرگە،
نۇر بىلەن ئوت ئېقىنى تېز ئاقسۇن، دەپ.

بۇرغىلار ئېيتار: نېفىت ھېسابسىز كۆپ،
سانى يوق ئالتۇن دېمەك يەر باغرىدا.
يەر باغرى قاتلام - قاتلام خەزىنىدۇر،
بىر دېڭىز نېفىت ياتار ھەر ئاغزىدا.

بۇ يەرنىڭ بوزىنى بار - قارا بوران،
سەنایدۇ ۋېشكىلارنىڭ چىڭلىقىنى.
ۋېشكىدىن مىڭ ھەسسە چىڭ نېفىتچىلار،
ئوت سىنار دائىم ئالتۇن چىڭلىقىنى.

* * *

گۈللىگەن ۋەتىنىمىزنىڭ نېفىت شەھىرى،
يۈكسەلگەن، سەندە باردۇر چەكسىز ئىمكان.
چاپالاق كۈرەش بولماي بەخت بولماس،
تاڭ قالسۇن قامىتىڭگە پۈتكۈل جاھان.

سۆيگۈ بۇلاقلرى

مىڭ بۇلاق، ئون مىڭ بۇلاق قايناپ چىقار.
ماگمىدەك ئېقىن ياساپ، ئىسسىق چېچىپ.
ۋەتەننىڭ تومۇرىغا تاراپ بارار،
ئىگىلىك جىسمىغا جان ئاتا قىلىپ.

نېفىتنىڭ بۇلىقى دەپ ئېيتسام ئەگەر،
باب تەرىپ بولمىغۇدەك ئاڭا تۇشلۇق.
ۋەتەنگە مۇھەببىتى نېفىتچىنىڭ،
يالقۇنلۇق يۈرىكىدىن ئاققان ئۇلۇق.

سېلىم بوۋاي

قانداق كېلىپ قالدى شۇ بوۋاي،
چىڭگىز تېغى ئېتەكلىرىگە؟
بۇ جەزىرە، ئېزىتقۇ سايىدىن،
نېمە ئىزدەر ئىستەكلىرىگە؟

ئادەم كەلگەن بۇ باققا دېسەك،

ئاشۇ بوۋاي بەلكى تۇنجىسى.

شۇندىن كېيىن كەلدى ئۇ تالاي،

ئۇ بۇ يەرنىڭ بولدى خوجىسى.

قاپاق بىلەن تالاي ئۆيلەرنىڭ،

چىرىغىغا يېڭى ماي قويدى.

بۇ مەرد چېۋەر، ئەقىللىق بوۋاي،

كېچىلەرنى نۇر بىلەن يۇدى.

ئۇ ئۆزىنىڭ ئانا تىلىدا،

“قاراماي” دەپ قويدى ئاڭا نام.

نېمەت شەھىرى، سەن ئۈچۈن ئۇ چال،

تۆككەن تالاي تەر تارام - تارام.

ئاشۇ بوۋاي نۇر بىلەن ئوتنىڭ،

سىماسى بولۇپ قالدى تارىختا.

قارامايىنىڭ ئالتۇن بابىدىن،

كۆردۈم ئۇنى تۇنجى ۋاراقتا.

ئىشچى قېرىنداش

جۇڭغاردا ئۇچراشتۇق ئىشچى قېرىنداش،

يەر - كۆكنى تاڭ بېزەپ بويىغان چاغدا.

ئاپتاپقا تويۇنغان قولۇڭنى سىقتىم،

ۋېشكىلار كۆك بىلەن سۆيۈشكەن جايدا.

قازغۇچى ماشىنىدا پىشقان شۇ قولدىن،

توك ئۆتتى تېنىمگە ئىسسىقلىق بېرىپ.

شۇ قوللار مىڭ غۇلاچ يەرنىڭ تېگىدىن،
چىقارگەن قارا نۇر، قارا زەر ئېلىپ...

سۆز قاتتى شاماللار، سۆز قاتتى چىغلار،
جىلمايدى يىراقتىن تاغدىكى مۇز - قار.
جىلمايدى ئاليۇمىن قالپاق بېشىڭدا،
گۈل سۇندى سۆزلەپ ئۆز تىلىدا باھار.

سۈرىتىڭ كۆڭلۈمگە سېزىلىپ قالدى،
خوشلىشىش كۆزدىن ياش ئاققۇزغان چاغدا.
بىز كەتتۇق، يۈرەكلەر قالدى قوشۇلۇپ،
يالقۇنلاپ ئوت مېھرىم قالدى شۇ جايدا.

ئىنژېنېر

كۈندۈزى كېزەر چۆلىنى ئىنژېنېر،
كېچىسى ئىشلەر چىراغ قېشىدا.
شۇ چىراغ ئۆچۈپ قالغان كېچە يوق،
كۆپەيگەن ئاقلار شۇڭا بېشىدا.

نادانلار ئەقلى ئەمگەك ئاسان دەر،
توغرىمىش دانانىڭ دەرد تارتىمىقى.
ئەمەلدە ئىزدىنىشتەك تەس ئىش يوق،
مورىغا ئايان ئىسنىڭ ئاچچىقى.

رەزىللەر، ئەقلى ئەمگەك شۆھرەتكە
يەتمەكنىڭ دەيدۇ ياخشى ئامالى.
ئەمەلدە ئىلىم تەھسىل قىلماقلىق،
يىغىنىدە قۇدۇق قازماق مىسالى.

ئىنژېنېر بىلىم ئالدى، بىر ئۆمۈر
چەكتى ئۇ نېفىت ئىزدەپ مۇشەققەت.
جاپادىن ھۇجۇملاردىن قورقىدى،
يولنى توسالغىدى شۇم تۆھمەت.

ئويلايدۇ جانانىنى سېغىنىپ،
ئىنتىلەر راھەتكىمۇ بەزىدە.
بۇ ئېنىق، چۈنكى ئۇمۇ ئادەمغۇ،
قاغايدۇ كۈلپەتنىمۇ بەزىدە.

ۋە لېكىن ئارام بەرمەس غايىسى:
(چۆللەرگە ئورمان ياساش ۋېشكىدىن).
ئەل ئۈچۈن كۆيۈپ شامدەك ئۆتسە ئۇ،
شادلىنار، گۈل ئۈندۈرۈپ ئىشقىدىن.

تاڭ ئېتىپ خىرە قىلدى چىراغنى،
كېچىدەك يوقاپ ھاردۇق چېدىردا.
تۈن بويى توڭۇپ چىققان بارخانلار،
ئاپتاپقا قافلانىدى كەڭ ئېدىردا.

نېفىتىچى ياشلار

ئالتۇندەك پارلاق تۇر بىزنىڭ بۇ ھايات،
ئالتۇندەك ياشلار كۆپ بىزدە بىغۇبار.
ئۆرلەيدۇ ئۇلار تېز، ئۆرلىگەن كەبى
قارلىق تىك چوققىلار ئۈستىگە شۇڭقار.

ساددىكى، شۇملۇقنى بىلمەيدۇ ئۇلار،
باتۇركى، تىترىتەر چۆلىنى غەيرىتى.
يۈرىكى قىلىدۇ قىشنىمۇ باھار،
ۋەتەنگە نۇر بېرەر ئەجرى - ئەمگىكى.

چىرايى ئاپتاپتا كۆيگەن، قارايدىغان،
مەڭزىدىن ساغلاملىق قېنى تامىدۇ.
چىداملىق قوللىرى پولاتنى ئېگەر،
كۆزىدىن كەلگۈگە سۆيگۈ ياندىدۇ.

مايلىق قۇم ئۇلارنىڭ مېھرىنى تارتار،
قىزغىنلىق قەلبىدە مىسالى گۈلخان.
بۇلدۇقلار قاراماي بۇلاقتەك ئۇرغۇپ،
كەلتۈرۈپ ئىشچانغا بەخت، شەرەپشان.

ھارمايدۇ، ئىشلەيدۇ كۈن - تۈن دېمەستىن،
ۋەتەنگە بايلىق ۋە باھار ياغسۇن دەپ.

گاھى ئەۋج ئالدۇرار ناخشا ئۇسسۇلىنى،
ياشلىق ۋە مۇھەببەت تەڭلا ئۆركەشلەپ.

تاڭ قالدېم

چۆلدە قەد كۆتۈرگەن ئەي كۆركەم شەھەر،
ھايان ئىلكىدە كەزدىم كوچاڭنى.
نېفىتچى باتۇرلار شەنىگە ئالقىش
ياغدۇردۇم كۆرگەندە مەھەللە - باغچاڭنى.

ۋەتەننىڭ قۇچىقى چەكسىز بىپايان،
ئاسمىنى ئىپادىدۇر، توپىسى ئالتۇن.
چەكسىزلىك ئىچىدە سەن جۇشقۇن پارچە،
بىراق سەن ھارارەت، تۈگىمەس يالقۇن.

يالقۇننىڭ ئوت ياقماس كىمىنىڭ قەلبىگە،
سۆيۈنمەس كىم ئەمگەك مۆجىزاتىدىن؟
جەننەتكە ئايلىنىپ قاپتۇ جەزىرە،
تاڭ قالدېم ئادەملەر كارامىتىدىن.

1985 - يىلى ماي، قاراماي.

خەلقىم

سېنى دەپ ئۆگەندىم،

سېنى دەپ ئىشلەپ،

ساڭا نەپ بېرىشتىن ئۆزگە نىيەت يوق.

مەن سېنى ئويلدىم، ئويلايمەن خەلقىم،

سېنى دەپ ياشاشتىن ئۇلۇغ شۆھرەت يوق.

مېنى سەن چوڭ قىلدىڭ بېقىپ پەپىلەپ،

نۇرىڭدىن كۈچ تاپتى جىسمىمدا يۈرەك.

پارتىيە كۆرسەتتى يولنى - نىشانى،

پارتىيە ساڭمۇ، ماڭمۇ يۆلەك.

يېشىڭ تەڭ تەڭرىتاغ يېشىغا خەلقىم،

سەن ئەمگەك، زېھنىڭدىن تارىخ ياراتقان.

ھۈرلۈكنىڭ ئاشىقى بولۇپ ئەزەلدىن،

يېشىڭغا باتۇرلۇق تاجىنى تاققان.

ھۈنەر مۇ، سەنئەت مۇ ئالار سەندىن جان،

ئادىتىڭ ئىزدەنمەك ھەم قىلماق ئىجاد.

چاقنايدۇ كۆزۈڭدە ئەقىل - پاراسەت.
ئالدىڭدا يوق چىگىش، سىرلىق تىلىسىمات.

بۇركۈتتەك مەغرۇرسەن، دەريادەك ئويغاق،
ھەقىقەت بايرىقىنىڭ لەپىلدەپ تۇرغان.
باھاردەك ئىللىق سەن تېرىنداشلارغا،
دۈشمەنگە نەپرىتىنىڭ سوغۇق قەھرىتان.

جەڭلەردە، جاپادا خەنجەر ئىرادەڭ،
ئاپەتكە ئەگكىنىڭ يوق ھېچقاچان باش.
سېھىرلەر كۆزۈڭنى باغلىيالىمىدى،
قەلبىڭدە يالقۇنچاپ يانغاچقا قۇياش.

بەختىمىسەن، تەختىمىسەن جانىجان خەلقىم،
مېھرىڭدەك چوڭ بايلىق ھەم خاسىيەت يوق.
سېنى دەپ ئىشتا مەن، جەڭدە مەن ئەبەد،
سېنى دەپ ياشاشتىن ئارتۇق لەززەت يوق.

1985 - يىل، ياز.

بېيدەيخې تەسراتلىرى

(چاتما)

بېيدەيخې قارىغىيىك ئوخشار قەلئەگە

بېيدەيخې ياشنىغان كۆك قارىغايلىرىنىڭ
قەلئەدەك مۇستەھكەم، سەلتەنەتلىك ھەم.
تىك تۇرار دولقۇنلۇق دېڭىز يۈزىدە،
تىك تۇرار جىلۋىلىك ساھىلدا ھەر دەم.

تىك تۇرۇپ كەلمەكتە شەرقتە، قىرغاققا،
قەد كېرىپ يىلتىزلاپ زاماندىن - زامان.
تۆۋەنگە - ئاپتاپتا قىزىغان يەرگە،
زەپ قويۇق ۋە سالقىن سايە تاشلىغان.

بار يىراق جايدىكى تەڭرىتاغدىمۇ،
مۇشۇنداق قارىغايىلار تۈز ۋە باراقسان.
خروستال كەبى مۇز تاغدا، چوققىدا،
خروستال كەبى ئاق قاردا ياشنىغان.

تىك تۇرار ۋە تەننىڭ غەرىبىدە، تاغدا،
 تەڭرىتاغ قارىغىيى قەلئەدەك ھامان.
 زەرىبىدە قايتۇرار گۈلدۈرمامنى
 كۆكسىدە توسۇلار بوران، شۇبرغان.

كۆرگەنتىم چۈشۈمدە دولقۇنۇڭنى

ئاھ، دېڭىز!
 تەڭرىتاغ تۇرغان
 زېمىندىن كاتتا سەن بىپايان.
 قارىسا كۆز يەتمەس چېتىڭگە،
 كۆككە سۇ، سۇغا كۆك تۇتاشقان.
 ئاھ، دېڭىز! دولقۇنۇڭ ئۆر كەشلەر
 تەڭرىتاغ چۆپىدەك جۇش ئۇرۇپ،
 دولقۇنغا دولقۇنلار ئۇلىنىپ،
 توزسا بىر دولقۇن چېچەكتەك،
 بىر دولقۇن پورەكلەر مەۋج ئۇرۇپ.
 شاماللار چېچىڭنى تارايدۇ،
 دولقۇنلار ئاتىدۇ ساڭا جان.
 بېيىدەيخې قۇچقىڭ بىر ئەينەك،
 تاۋلىنار ئۇنىڭدا كۆك ئاسمان.
 سەيلىگە كەلگەننىڭ قاي بىرى،
 خالىماس دېڭىزدا ئۇزۇشنى،
 ساھىلدا مېڭىشنى ھەم راۋان؟

ئاھ، دېڭىز ئادەملەر بىلەن سەن،
مېھرىبان دوست ھەمراھ بولۇپسەن.
مەن كەلسەم تەڭرىتاغ باغرىدىن،
ئاھ، دېڭىز ئەيلىنىڭ مەھلىيا.
بېيىدەيخې دولقۇنۇڭ ھۆسننى
كۆرگەنتىم چۈشۈمدە مەن گويا...

بۇ، ئاشۇ ھەيۋەتلىك شەنخەيگۈەنمىدۇ؟

بۇ، ئاشۇ ھەيۋەتلىك شەنخەيگۈەنمىدۇ؟
قەلبىمگە بۇرۇنلا مەھكەم ئورنىغان.
بۇ جۇڭخۇا مىللىتى غۇرۇرى - پەخرى
سەددىچىن سېپىلى باشلانغان ماكان.

سېپىلنىڭ راۋىقى ئېگىز، ھەيۋەتلىك،
بۇ سېپىل ھالقىغان تاغدىن - داۋاندىن.
ئەسىرلەر ئۆتسىمۇ تۇرماقتا ئەنە،
كۈچ ئېلىپ تارىخىي يامغۇر - بوراندىن.

تۈۋىدە پىرقىرار كەلگۈندەك ئاتلىق،
تاجاۋۇز قىلغانلار چېكەر ھەسرەت - غەم.
ئېتىلغان يا ئوقى ئۇچىدا گويا
قىزىل قان يالقۇنى چاقنايدۇ ھەر دەم.

بۇ، ئاشۇ ھەيۋەتلىك شەنخەيگۈەنمىدۇ؟
قەلبىمگە بۇرۇنلا مەھكەم ئورنىغان.
كۆز سالسام يىراققا، ئېتىز - دالغا،
تارىخنىڭ ئۇنىقى ئۈزرە چاڭ - تۇمان.

مەنچىيانۇي بۇتخانىسى

ئۈچ بىنا مىسكىن ئۆي،
تۇرار بۇ تاغدا كۆتۈرۈلۈپ،
مەنچىيانۇي بۇتخانىسى
ئەگرى - بۈگرى سەددىچىن بىلەن
تۇرىدۇ يۈزمۇيۈز تەلمۈرۈپ.
شۇ يىللاردا، شۇ ئايال شۇ يەردە جەزمەن
كۆكۈش قىيا تاش ئۈستىدە تۇرۇپ،
قارىغاندۇ سەددىچىنگە تىكىلىپ،
ئېرنى ئاخشۇرۇپ،
ئاھ ئۇرۇپ.
كۆز ياشلار كەتتى قۇرۇپ،
پايانسىز يوللارغا چېچىلىپ.
ھەيۋەتلىك تاغلارغا تۆكۈلۈپ،
ئۆركەشلىك دەرياغا قېتىلىپ.
تاۋاپ قىلار سەيلىچىلەر تەلپۈنۈپ،
ئۈزۈلمەي كېلىپ.

قايتا ئەسلىنەر شۇ تەسىرلىك رىۋايەت:
قەدىمكى مىس رەڭ يەلكە پەقەت
قەدىمكى مىس رەڭ يەلكىگە مەھكەم تىرىلىپ،
ياسايتۇ
تەبىئىي ئىستىھكام كەبى ئالامەت،
بىر سەددىچىن سېپىلىنى،
قەد كۆتۈرۈپ.

ساھىلىنىڭ قۇمىدىن ئالدىم ئوچۇملاپ

تەكلىماكان قۇمىدىن ئوچۇملىغاندەك،
مەن ئالدىم ناتونۇش
بېيىدە يېخى ساھىلىنىڭ قۇمىدىن،
ئوچۇملاپ قولۇمغا
تەڭرىتاغ باغرىدىكىدەك سەمىمىيەتتە،
سۆيۈم ئۇنى ئاۋايلاپ.
بارمىقىم ئارىسىدىن چۈشتى قۇم ئېقىپ،
يۇمشاق دېڭىز ساھىلىغا،

تۈگىمەس ئېقىندەك تاراملاپ،
قۇياش نۇرىدا ئۇنچىدەك جۇلالاپ.
ئالدىمدا مۇز تاغىدەك كۆك دېڭىز چاققار،
ئالدىمدا شۇڭقاردەك ئاق چاپكا ئوينار،
بۇ جاي يۇرتۇمدەك رەڭدار،
بۇ جاي يۇرتۇمدەك كۈلەر - نۇرلىنار...

سۆيۈم مەن ئۇنى،
تەڭرىتاغ باغرىدىكىدەك سەممىيەتتە،
شۇنچە يېنىك، ئاۋايلاپ،
سۆيۈم،
ئۇزاق تەلپۈنگەن بۇ يىراق جاينى،
مۇھەببەتلىك دېڭىز چېگراسىنى،
سۆيۈم يۈرىكىم ئويناپ.

1985-يىلى ئىيۇل، بېيىدە يېخى.

بىزنىڭ شىنجاڭ

ئانا يۇرتۇم گۈزەل شىنجاڭ،
بېھىشتەك گۈل - گۈلىستانىم.
سېنىڭدە كۆز ئېچىپ ئۆستۈم،
سۈتۈڭدەك ئاق دىلىستانىم.

باقار بولسام ئۇرار ئۆركەش،
غۇرۇر دەرياسى قەلبىمدە.
كوئىنلۇندەك بۈيۈك قامەت،
ئۇلۇغلۇق بار شۇ خەلقىمدە.

ئۇسسۇل - ناخشا ماكانىسەن،
نېمەتلەرنىڭ بۇلاق - كانى.
چىچەكلەپ مېۋىلەر بەردى،
كىشىنىڭ ئارزۇ - ئارمانى.

كۆرۈپ كەتكىن جاھان خەلقى،
مېنىڭ گۈلزار ماكانىمنى.
تاماشا قىل كۈرەش بەرگەن،
قۇياشلىق ھۈر باھارىمنى.

1985 - يىلى ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى.

ياشنا، يېشىل تۇرپان

سايۋە،

مىنەقە،

ئاھ، قەدىم دىيارنىڭ ئۈزۈمى پىشتى،
شاخلىرىنى كۆتۈرەلمەي ئېگىلىپ چۈشتى.

گۆھەردەك،

ياقۇتتەك،

شېرىن ئۈزۈمدىن مەست بولار كىشى.

دوپپىلار تاۋلىنار

كۆڭلەك يەلپۈنەر،

ئاھ، ئۈزۈمچى قىز كۈلەر قاقاقلاپ،

پەرلەر ناخشىسى كەتتى جاراڭلاپ.

ھوسۇلنى ئۇلۇغلاپ،

بايلىقنى قۇتلاپ،

ناخشىدا مەستخۇشلۇق، شادلىق كۈيلىنەر.

ياشنا، روناق تاپ، ئەي يېشىل تۇرپان،

سەن بوغدا باغرىدا گۈللىگەن بوستان.

تەبىئەت ئالدىدا ئادەملەر غالىب

—ئۇلۇغچات ۋە ئوپالدا ئاپەتتىن قۇتقۇزۇش مۇناسىۋىتى بىلەن.

دەرەخ سىلكنىپ، زېمىن تىترىدى،
تاغلار ئۆرۈلۈپ يەرگە كەتتى چاك.
ئاھ گۈزەل ئوپال، ئەلۋەك ئۇلۇغچات،
ئېزىز يۇرتىدىشىم بولارمۇ ھالاك؟

تاملار ئۆرۈلۈپ، ئۆي بولدى ۋەيران،
قانداش قېرىنداش قالدى ماكانسىز.
يەر تەۋرەش شۇنداق مۇدەھىش ئاپەتكەن،
ھايات، مال-مۈلۈك كۆمۈلدى ئۇنسۇز.

ئۆتمۈشتە ئەگەر تەۋرەپ قالسا يەر،
ئۆلۈم، سەرسانلىق شورىمىز ئىدى.
بۈگۈن جاي-جايىدىن دوستلۇق قوللىرى،
ئۇلۇغچات، ئوپال تامان سوزۇلدى.

مەركەز ھال سوراپ ئەۋەتتى كىشى،
كەلدى ياردەمگە پۇقرايۇ، رەھبەر.

كەلدى جەڭچىلەر قۇتقۇزۇش ئۈچۈن،
ئىللىدى ئەلنىڭ قەلبى شۇ قەدەر.

كۈرەش قىلماقتا ئاپەتكە قارشى،
مىڭلىغان ئامما بولۇپ ئۇيۇلتاش.
كادىرلار ئەلگە تىكمەكتە جاننى،
بولۇپ پىداكار، بولۇپ يۇرتقا باش.

نە قەدەر ياخشى بىزنىڭ بۇ دۆلەت،
نە قەدەر ياخشى غەمخور پارتىيە.
نە قەدەر ياخشى بىزنىڭ ھۆكۈمەت،
نە قەدەر ياخشى بىزنىڭ ئارمىيە.

ئېغىر بولسىمۇ ئاپەت ۋە لېكىن
بىزنى ئەلەمگە كۆمەلمەس پەقەت.
بىز باتۇر جۇڭخۇا ئوغۇل-قىزلىرى،
يۇرتنى قايتىدىن قىلىمىز جەننەت.

پارتىيىمىز بار، ئىشەنچىمىز بار،
پۈتۈن مەملىكەت كۆرسەتتى ياردەم.
غالب كەلدۇق شۇم ئاپەت ئۈستىدىن،
چۈنكى بىز شۇنداق جۇڭگولۇق ئادەم.

تەڭرىتاغنىڭ شادلىقى

يەنە توي، يەنە بايرام تەڭرىتاغدا،
كۈلمەكتە ئىچ - ئىچىدىن بۇ ئانا تاغ.
بالىسى چۈشمەمدىكەن خۇش ساماغا،
توي ھېسى ئانىسىنى قۇچسا بۇ چاغ.

كەپتەرلەر كۆتۈرۈلدى كۆك ئاسمانغا،
شادلىقنىڭ بۇلۇتلاردىن ئاشقىنى شۇ.
كۈلدۈ ئالتۇن قۇياش شولا تۆكۈپ،
نۇرلاردىن چاچقۇ كېسىپ چاچقىنى شۇ.

گۈل تۆكەر ئېتىكىگە تەڭرىتاغنىڭ،
تەبىئەت ئاشۇ تويدا قۇچاق - قۇچاق.
ئۇلغىيىپ بۇزغۇن چېچىپ گىرۋەكلەرگە،
دەريالار ئېيتىپ كېلەر ئوتلۇق قوشاق.

ئوتتۇز يىل، ئۈنچە ئۇزۇن ۋاقىت ئەمەس،
ۋە لېكىن ئۆزگىرىشلەر ئاسمان - زېمىن.
ئەسەرلىك ئىشنى قىلدۇق شۇ يىللاردا،
يېپىندى گۈلدىن لباس يىراق - يېقىن.

بىلىم نۇرى

ئادەملەر بىلىمسىز تاپالماستىن روناق،

تەبىئەت قۇياشسىز بولغاندەك خاراپ.

پەن - ئىلىم مەنىۋى ئوزۇق،

ئۇنىڭسىز

كۆڭۈلنى قاراڭغۇ تۈن ئالار ئوراپ.

ئاداننىڭ دىلى كور، كۆرمەستىن يىراقنى،

بىلىم نۇر دىللارغا، ئەقىلغە قانات.

بىلىمدە يېشىلەر تىلىملار سىرى،

ياشنايدۇ ۋەتەن ھەم گۈللىنەر ھايات.

1985 - يىلى سېنتەبىر، ئۈرۈمچى.

خۇش كېلىپسىز، سەنئەتكارلار

— مەركىزىي مىللەتلەر ناخشا - ئۇسۇل ئۆمىكى بىلەن نەنجىڭ
ھەربىي رايونى ئالدىنقى سەپ ناخشا - ئۇسۇل ئۆمىكىنىڭ
شىنجاڭغا ھال سوراپ ئويۇن قويۇش ئۈچۈن كەلگەنلىكى
مۇناسىۋىتى بىلەن.

ئانا يۇرتىمىز - دىيارىمىزنىڭ،
قۇتلۇقلاپ ئوتتۇز يىللىق تويىنى؛
كەپسىز مېھمانلار بېيجىڭ، نەنجىڭدىن،
ھىدلاپ سۈت - قىمىز، ئالما بۇيىنى.

ئالتۇن كۆز بۈگۈن مېۋىلەر پىشقان،
مول ھوسۇل بىزنى قىلغان شادىمان.
تەڭرىتاغ بۈگۈن كىيىپ يېڭى تون،
سالدى سىلەرگە كەڭرى داستىخان.

ئۇيغۇرلار باغقا باشلايدۇ سىزنى،
كىگىز ئۆيلەردە بولغايسىز مېھمان.
پىشۇرۇپ كاۋاپ، تارتىمىز پولۇ،
قوغۇن ھەم تاۋۇز پىچىلار شۇ ئان.

تورۇنماي قېنى مېھمان بولۇڭلار،
قارشى ئالسىز سېلىپ پايانداز.
ئېلىپ كەپسەلەر بېباھا سوۋغات:
ھايات بەخش ناخشا، شۇنچە گۈزەل ناز...

1985-يىل سېنتەبر، ئۈرۈمچى.

سىز دەيسىز بىلىمىز بولماس كەشپىيات،
كەشپىيات - ئىلىمدىن ياشنايدۇ دۇنيا.

سىز دەيسىز ئىل بىلەن گۈللەندۇ ئەر،
ۋەتەن دەپ ياشماق شەرەپ ھەرقاچان.
شۇ روھتا تەمەسىز كەلدىڭىز ئىشلەپ،
سىز ھامان جاپاكەش نامىز قەھرىمان.

1985 - يىل سېنتەبر.

سۆيۈملۈك يۇرتۇم

شىنجاڭ، شىنجاڭ سۆيۈملۈك يۇرتۇم،
بايلىقى مول ئەجەب ئۆز جايىدىن.
شېرىن قوغۇن، ئۆزۈمنىڭ بىلەن،
داڭلىنىشقا ھەقىلىق، يارايىدىن.

شىنجاڭ، شىنجاڭ، ئەي گۈزەل يۇرتۇم،
ئەلۋەك قوينۇڭ شۇ قەدەر كۆركەم.
كۆرسە كىشى ئاشىق بولغۇسى،
ۋادىلىرىڭ مەڭگۈلۈك كۆكلەم.

شىنجاڭ، شىنجاڭ، بەختىيار ماكان،
مىللەتلەرنىڭ قۇۋناق دىيارى.
قولنى قولغا تۇتۇشۇپ مەھكەم،
گۈللەتمەكتە قوينۇڭنى بارى.

شىنجاڭ، شىنجاڭ، مېنىڭ باي يۇرتۇم،
ئىستىقبالى چەكسىز گۈزەل جاي.
ئىسلاھاتتىن سەن قۇدرەت تېپىپ،
كەلگۈسىگە ئاچتىڭ نۇر چىراي.

1985-يىلى سېنتەبىر، ئۈرۈمچى.

ئېزىز مېھمانلار

— مەركىزىي ۋەكىللەر ئۆمىكى شەرىپىگە.

ئۈرۈمچى تويلۇق لباس كىدى قىزدەك،
دەل - دەرەخ، گۈل چېچەكلەر شۇنچە رەڭدار.
شادلىقنىڭ دېڭىزىغا چۆمدى شىنجاڭ،
خەلقىمىز ناخشا ئېيتىپ ئۇسسۇل ئوينار.

مەركەزدىن كەلدى قۇتلاپ مېھمان بۈگۈن،
گۈل سۈنۈپ ئوتتۇز يىللىق مەرىكىگە.
نەزىرى چۈشتى ئىللىق جۈڭنەنخەينىڭ،
كوئىنلۇن، تەڭرىتاغنىڭ ئېتىكىگە...

ھاياجان باستى مېنى شۇ مىنۇتتا،
نېمىشقا شېئىرىمنى قىلماي تەقدىم.
مېھمانلار، خۇش كېلىپسىز شەرەپ ئېلىپ،
ئەل بەختى مېنىڭ بەختىم، مېنىڭ پەخرىم.

مېھمانلار، قەدىردانلار، ئېزىز دوستلار،
يۈرتۈمدا كۆپرەك تۇرۇپ، كۆپرەك كۆرۈڭ.

يۇلتۇزلۇق ئاسمىنى، قۇچىقىنى،
سەيلە قىپ، قايناملاردا ئەركىن ئۈزۈك.

شەرەپلىك ئوتتۇز يىللىق مۇساپىمىز،
نۇسرەتكە، ئۇتۇقلارغا پەۋەس تولغان.
پارتىيە تۈۋرۈكىمىز، خەلق يۆلىنىپ،
ئادىللىق، دانالىقتىن ئۆرە بولغان.

شادلىقنىڭ قاينىمىدۇر ئىلى - تارىم،
ھەر مىللەت ياشار ئىشلەپ پاراغەتتە.
مېھمانلار، بىللە ئويناپ قۇتلۇق تويىنى،
شادلىققا شادلىق قوشۇڭ بۇ سائەتتە.

1985 - يىل 29 - سېنتەبىر، ئۈرۈمچى.

گۆھەر زېمىندا توي

توي بۈگۈن شىنجاڭدا — ئانا ماكاندا،
گۈل دېڭىز، بايراقلار جىلۋىسى ئوتقاش.
مۇقامدا كۈيلىنەر شادلىق، تەنتەنە،
كەلدى قوش توي، كۈلۈپ ئۆرلىدى قۇياش.

داپ چالدى تاغ كىيىپ بادام دوپپىنى،
دەريالار تولغىنىپ چۈشتى ساماغا.
يەلپۈندى شەپقەتنىڭ رەڭدار كۆڭلىكى،
گۈلشەنلەر خۇش ئىپار سەپتى ھاۋاغا.

ياڭرايدۇ كۈي — ناۋا تەرەپ — تەرەپتىن،
بۇ كۈيدە بار بەخت، ئارزۇ ھاياجان.
بۇ كۈيدە بۇلبۇلنىڭ خەندىلىرى بار،
بۇ كۈيگە ئۇن قاتار شاۋقۇنلاپ ئورمان.

نەن، باقسام تويدىكى ھۆسنۈڭگە شىنجاڭ،
كۆكسۈمدە ئىلھاملار ياسايدۇ قىيان.
زۇمرەتتە باغلىرىڭ، ئالتۇن تاغلىرىڭ
جىلۋىسى بەختىڭنى قىلار نامايان.

كۈلسەن مەرىپەت نۇرلىرى ئىچىرە،
كۈلسەن ئىناقلىق گۈللىرى ئىچىرە.
كۈلسەن، ياراتسا قۇچاقلىرىڭدا،
قۇرۇلۇش، ئىسلاھات يېڭى مەنزىرە...

ئانىنىڭ سىماسى بار قامىتىڭدە،
جەڭچىنىڭ جۈرئىتى جاسارىتىڭدە.
پىكىرلەر گۈل ئاچقان پاراسىتىڭدە،
ئالىمنىڭ ئەجرى بار ماھارىتىڭدە.

سەندە بار ئەبەدىي تۈگىمەس بايلىق،
سەندە بار سوۋۇماس مېھىر — ئۇ گۈلخان.
پارلار خەلق ئارزۇسى ھەربىر تېڭىڭدا،
گۈزەللىك، يېڭىلىق بولۇپ نامايان.

جۇت بېسىپ بۇلۇتلار بولۇشقاندا جەم،
شەۋىرغان ھۇشقىۋىتقان پەسىللەردە ھەم.
ئۆستۈردۈڭ گۈللەرنى قوينۇڭدا ئاسراپ،
تارتساڭمۇ تىترىمەي، تالاي دەرد — ئەلەم.

مېھرىڭنى تومۇزنىڭ ئاپتېپى دەيمۇ،
ئەي شىنجاڭ كەلگۈسىڭ ئوخشايدۇ تاڭغا.
شەپقەت يېزىلار بەختىڭ قامۇسى،
بىز ئىگە بولىمىز قاناتلىق ئاڭغا.

سىغماس مىڭ داستانغا سېنىڭ تەرىپىڭ،
 قەلبىمنى تۇتىمەن تويۇڭدا ساڭا.
 بەختىڭنى قۇتلۇقلاپ ئانا، ئېگىلىدىم،
 كۈن كۆزۈڭ بىلەن شاد باققاندا ماڭا.

1985 - يىل ئۆكتەبىر.

ۋەتەنداشلار ياقتۇرار سىلەر سۆيگەن پويىزنى،
مىننەتدارلىق ئۇلارنىڭ يۈرىكىدىن تاشماقتا.
ھەممە مىللەت ياشلىرى ئۈلگە قىلدى سىلەرنى،
ھەممە سەپنىڭ سىلەرگە مۇھەببىتى تاشماقتا.

تەبرىكلىدىم سىلەرنى بۈگۈن كېلىپ بۇ يەرگە،
تۆتىنچى رەت بىرىنچى بولغايىسىلەر كېلەر يىل.
يەنە شاراپ ئىچكەيمەن مۇبارەكلەپ ئاشۇ چاغ،
سۇنۇپ رەڭدار گۈلدەستە كۈيلەر مەردنى تەشنا دىل.

1985 - يىل 30 - نويابىر، ئۈرۈمچى.

پەنگە مۇھەببەت

ئىلىم - پەن سۆزى نۇر چاچىدۇ، چىللاپ
 بېھساب ئادەمنى ئۆزلەشكە ھامان.
 ئۈندەيدۇ ئىزدىنىش، تەتقىق قىلىشقا،
 مەردانە ئىلگىرىلەپ ئاتلاشقا داۋان.

پەن راۋاج تاپقۇزار جەمئىيەتنى ھەم،
 ئىنسانلار تۆھپىسىن قىلار نامايان.
 ھېچ نەرسە ياشالماس پەندىن ئايرىلىپ،
 باغلانغان ئۇنىڭغا جىمى جان - جاھان.

بەن كېرەك باشقۇرۇش، ئىش يۈرگۈزۈشتە،
 ئايرىلسا ئۇنىڭدىن بېھىماس دېھقان.
 ئۇ بۇلاق، ۋە تەننى گۈللەندۈرۈشتە،
 بولمايدۇ ئۇنىڭسىز زامانى دەۋران.
 ھاۋادەك زۆرۈركى بىلىم ئادەمگە،
 پەن ئەھلى ھۈرمەتكە ئىگە ھەرقاچان.
 پەننىڭ زەر ئاچقۇچىن قوللارغا ئالساق،
 ئىستىقبال تاڭ كەبى قىلىدۇ جەۋلان.

سەنئەت گۈلى

— «تارىم» ژۇرنىلىنىڭ 300 - سانى نەشر قىلىنغانلىقى مۇناسىۋىتى بىلەن.

جاننەندەك گۈزەل تارىم بويلىرى،
ساغا گۈزەل نام ئاتا قىلىپتۇ.
«تارىم»، جىلۋىلىك، شېرىن سەھىپەڭ
تارىم سۈيىدەك جۇشقۇن ئېقىپتۇ.

ئانا ۋەتەننىڭ گۈزەل باغرىدا،
«تارىم» چىرايلىق بىر سەنئەت گۈلى.
خانتەڭرىگە خاس ئۇسلۇب، رەڭ بىلەن
سىزىلار ئۇندا يۇرتىمىز ھۆسىنى.

تالاي يازغۇچى، تالاي شائىرنى
يېتىشتۈردۈڭ سەن پەرۋىش قىلىپ.
ئۈچ يۈز گۈلدەستە سۇندۇڭ ئېلىڭغا،
ئىجاد بېغىدا ياشىناپ ئېچىلىپ.

مۇشۇ شېئىرىم ساڭا تەبرىكىم،
خۇش ھىدىڭ بەرسۇن ئەلگە زوق، غەيرەت.
ۋەتەن قوينىغا تولۇپ ئېچىلغىن،
باسمىسۇر ئەلنى ھېچقاچان غەپلەت.

1986 - يىل يانۋار، نۇرۇمچى.

تەڭرىتاغقا يېڭى مەدھىيە

— «تەڭرىتاغ» ژۇرنىلىنىڭ دۇنياغا كەلگەنلىكى مۇناسىۋىتى بىلەن.

ئەي تەڭرىتاغ،
ئاق چاچ بېشىڭ كۆككە تاقاشقان.
باغرىڭ گۈلشەن،
بىلەر سېنىڭ داڭقىڭنى جاھان.

قاينار بۇلاق، گۈلدۈرلەيدۇ شارقىراتمىلار،
مىسلى زۇمرەت ئارچا - قارىغاي ياپيېشىل ئورمان.
يۈز ئاچىدۇ سەندە دائىم يېڭى مەنزىرە،
ئالتۇن، كۈمۈش، گۆھەر قىلغان قوينۇڭنى ماكان.

تاغلار مەزمۇت، ئادەملىرىڭ مەزمۇت تېخىمۇ،
گۈللەر ئېسىل، ئاي يۇمىلاق ئاقىرىپ تولىغان.
سۆيسەم - سۆيسەم سېنى سۆيگۈم تۈگىمەس، قاينار،
ئەي ئانا تاغ يۈرەك - باغرىم ساڭا چېتىلغان.

ناخشا - ئۇسسۇل يۇرتىنىڭ كۈي - ئۇسسۇلى گۈزەل،
رەڭدار سۈرەت سەنئەت بېغى گۈللەپ - ياشىغان.
مەن كۈيلىسەم تەڭرىتاغنى يېڭى ناخشىدا،
دولقۇنلىنار دەريا بولۇپ چەكسىز ھايان.

خويمۇ ئىللىق يەلپۈپ تۇرار باھار شامىلى،
خويمۇ يارقىن ئالتۇن ئاپتاپ كۈلگەن - چاقىنغان.
تىلەيمەنكى قارلەيلىسى تەڭرىتاغ ئۆزرە،
پورەكلىسۇن ھۆسن تۈزۈپ زاماندىن - زامان.

1986 - يىل ئاپرېل، ئۈرۈمچى.

ياشلار ئوقۇ ياشلىقىڭدا

يىل قايتمايدۇ،

قايتمايدۇ ھەم ياشلىقىمۇ،

ئوقۇ - ئۆگەن ياشلىقىڭدا ئەي ياشلار.

ئىستىقبالنىڭ دەرۋازىسى مەكتەپتە،

ئوت يۈرەك مۇئەللىملەر يول باشلار.

ياشلىق دېگەن باھارىدۇر ئۆمۈرنىڭ،

يىلنىڭ ئىشى باشلىنىدۇ باھاردىن.

قۇرۇق گەپ، ئوي، ۋەسۋەسىگە بېرىلمە،

يول ئېگىز - پەس، پۇتلىشىسەن بىكاردىن.

تاپار ياشلىق چەكسىز بايلىق بىلىمدىن،

تاپار ۋەتەن مېھرىدىن ھەم شەرەپشان.

ساقلا بىلىم ياشلىقىڭمۇ قەدرىنى،

غايە چىراغ ياشلىق ئۈچۈن ھەرقاچان.

پەرۋاز قىلغىن قانات ياساپ بىلىمدىن،

كۈتەر ۋەتەن، كۈتەر سېنى كەڭ ئاسمان.

ئەلگە قەلبىڭ بەرسۇن نۇر ۋە ھارارەت.
ئىجاد يولى، ئۆزلەش يولى بىپايان.

بىل ئۇنچىلا ئاسان قولغا كەلمىگەن،
ئوقۇيدىغان مەكتەپ، ئىمكان ۋە زامان.
كۆرۈنىدۇ باقساڭ ئارتقا بۇرۇلۇپ
باسقان يوللار، چەككەن جاپا،
ئاتقان قان.

باق يىراققا،

تاغلارنى كۆر، باغنى كۆر،
ۋەزنىنى سەر يەلكەڭدىكى يۈكلەرنىڭ.
ئوقۇغۇچى بول ھاياتتا، ئىزدەنگىن،
غېمىنى قىل ئالدىڭدىكى كۈنلەرنىڭ.

ياشلىق پەسلى — ئۈمىد پەسلى، ئەجىر قىل،
ئۆگەن ھەقسىز نەپ بېرىشنى باھاردىن.
تۆھپە يارات، پايدا — شۆھرەت ئىزدىمەي،
ئاتقان ئوقۇڭ ئاداشمىسۇن نىشاندىن.

1986 - يىل ئەتىياز، ئۈرۈمچى.

ئالتاي لىرىكىسى

(چاتما)

يېشىل ئالتاي

ئالتاي سېنى تاغلار ئوراپ تۇرۇپتۇ،
گۈل بويۇڭنى باغاشلاپتۇ كۆك ئورمان.
ئايغىڭدا قىران سۈيى دولقۇنلار،
ئىككى قاشتائۇ ئەلۋەك قىشلاق جاي ئالغان.

ئالتاي ئۆزۈڭ تاشلىق شەھەر ۋە لېكىن،
تاغلىرىڭ كۆك، سۇلىرىڭ كۆپ، يېرىڭ باي.
قۇچىڭدا مەدەنىيەت گۈللىگەن،
چېگرادىكى بىر شەھەرسەن گۈل چىراي.

كۆزنى تارتار، دىلنى تارتار مەنزىرەڭ،
سەن يايلاقلار كۆركى گويلا چاقنىغان.
سەن سۈت-قىمىز، شېئىر-كۈيىڭ قاينىمى،
مالچىلارنىڭ قۇت ماكانى يايلىغان.

كۆرۈنۈشلەر مەست قىلىدۇ يۈرەكنى،
دالالىرىڭ رەڭدار گىلەم بىپايان.
باغرىڭ گويا گۈزەللىكنىڭ ئالىمى،
يېڭى ھايات جۇشقۇنلىغان، قاينىغان.

ئالتاي ئۆزۈڭ يېشىل ياقۇت، جۇلالىق،
ئانا يۇرتىڭ ئۇپۇقىدا نۇر چاچقان.
ئالتاي ئۆزۈڭ گۆھەر قاچا، ھېكمەتلىك،
قوينۇڭ چارۋا، زەر - كۈمۈشكە لىق تولغان.

ئالتاي سېنىڭ جىلۋە قىلغان بۈگۈنىڭ،
قىزغا ئوخشار تولۇپ يەتكەن بويىغا.
ئالتاي ئەتەڭ قاماشتۇرار كۆزلەرنى،
ئالتۇندىن تاج كىيەرسەن ئەل توپىدا.

گۈزەل قاناس كۆلى

بىلەمسىز، قاناسنىڭ گۈزەللىكىدىن،
زوق - ھۇزۇر ئېلىشقا كەلدىم قانچە رەت؟
چوڭ قىزىل بېلىقنىڭ رىۋايىتىمۇ،
قوزغىتار ئۆزگىچە ھەۋەس - مۇھەببەت.

خالىماس كىم بۇندا سەيلە قىلىشنى؟
بېلىقنى كۆرۈشنىڭ ئۆزى بىر شادلىق.

خالىماس كىم سىرلىق چۈمبەلنى قايرىپ،
ئۈزۈپ كۆلدە مەست بولۇشنى تاتلىق؟

سۈپسۈزۈك گۆھەرگە ئوخشايدۇ قاناس،
يېشىل تاغ، كۆك ئورمان ئارا چاقنىغان.
ھېكمەتلىك ئەينەككە ئوخشايدۇ قاناس،
يۈز ئاچقان سۇ ئىچرە بۇلۇت ۋە ئاسمان.

ئۇندا يوق دەريانىڭ قاينام ھەيۋىتى،
يوق دېڭىز دولقۇنلار ئۇرغان مەنزىرە.
ۋە لېكىن نازۇك بىر لەۋەنلىك بىلەن،
دىللارنى سالىدۇ قاناس لەرزىگە.

كۆك قارىغاي كۈككە بوي سوزۇپتۇ قاشتا،
كۆك چۆپلەر كۆكەرتكەن چوققا - قىيانى.
ھۈپپىدە قاپلاپتۇ ئەتراپنى گۈللەر،
ياۋا غاز، تۇرنىلار يارار سامانى.

قاناس سەن ئەجەبمۇ كۆركەم، ئاجايىپ،
قاناس سەن ئەجەبمۇ جىمجىت بىغۇ بار.
ھۆسنۇڭنى قانغۇچە قىلىدىم تاماشا،
بېلىق راۋىقىدا سۈمۈرۈپ ئىپار.

خىسلەتلىك گۈزەللىك بولغاچقا سەندە،
ئىنسانغا تۇيۇلۇپ كەتمەيسەن يىراق.
قايتىشنى ئۇنتۇيدۇ ساياھەتچىلەر،
يېقىلىپ كۆڭلىگە ۋەسلىڭدىن چىراق.

ئادەم قاناس، ئۈنچە سەن ۋەتەننىڭ گۇيا
ئائىلىق ئەڭلىنى بېزەپ چاقنىغان.
ئادەم قاناس، سۈپۈزۈك ئەينەكسەن گۇيا،
چېگرىنىڭ ھۆسننى قىلغان نامايان.

رەڭدار يايلاق

چەكسىز رەڭدار زىلچىدەك، ياكى
گۈلشەن ئوخشاش نۇردىن ئىچكەن ھەل،
نەپىس كەشتە كەبى گۇياكى،
تەڭرىتاغنىڭ يايلىقى گۈزەل.

تىزما تاغلار ئۇنىڭغا سېپىل،
ئورمانلىقلار توسۇق ۋە ئۆتكەل.
گىيا-گۈللەر لىباس مىسالى،
دەريا-بەلباغ باغلاش ئۈچۈن بەل.

بۇ يەرلەرنىڭ ھاۋاسى خۇش بۇي،
شاماللىرى ئېيتىدۇ غەزەل.

رەڭدار بۇلۇت چاقناز كۆكىدە،
گۈللەردىن تامدۇ ھەسەل.

يىگىتلىرى شۇڭقاردەك غەيۇر،
قىزلىرى گۈل - كۈلگەن ھەر مەھەل.
چارۋىچىنىڭ ماكانى يايلاق،
مەست قىلغۇدەك سۈرەتتۇر گۈزەل.

سۇ—ھاياتلىق كەۋسىرى سەن

ئاھ زۇمرەت سۇ،
ھاياتنى ياشىتار سۈت - كەۋسەر سەن ھەر دەم.
ئىنسانلارغا چېچىلغان
شېپالىق زەمزمە.
يەر ساڭا ھاجەتمەن
موھتاج تاغ - قىيا،
ئاپتاپقا، ھاۋاغا ئوخشاشلا گويا.
ئايرىلا لىمايدۇ
جىمىكى شەيئىلەر سېنىڭدىن بىردەم.

بارچىگە جانلىنىش ئاتا قىلسەن،
بېغىشلاپ ھاياتلىق تەبىئەتكە ھەم.
كىيگۈرسەن يېشىل تون - لباس،
بولۇپ پايانسىز زېمىنغا ھەمدەم.

سۇ بولسا ئەدە،

يېشىللىق شۇ يەردە،

يۈز ئاچار يۈز خىل رەڭ،

جىلۋىلەر كۆركەم

قىلىدۇ جۇشقۇنلۇق - گۈللىنىش جەۋلان.

ئېتىز، باغقا سېنى باشلىسام،

يۈركىمنىڭ قاتلاملىرىدا

دولقۇنلىنار قايناق ھاياجان.

تەبىئەتنى مەدھىيىلەيمەن،

ھاياتلىقنى كۈيلەيدۇ نەزمەم.

كۈيلەيمەن تېخىمۇ ئابھاياتنى -

ھاياتنى ياشارتقۇچ سۈتنى دەممۈدەم.

كاشكى،

تېنىمدىكى قان،

تامچىلىسا،

سىڭسە ئىدى ھەم،

گۈل باھارنىڭ يامغۇرى بولۇپ،

ئانا يەرنىڭ باغرىغا شۇ ئان.

1986 - يىل ئىيۇل، ئالتاي.

ئەزىمەتلەر بەيگىسى

—پارتىيە مەركىزىي كومىتېتى ۋە گوۋۇيۈەننىڭ سەمىيە
غەمخورلۇقىدا، مەملىكەتلىك 3-نۆۋەتلىك ئاز سانلىق مىللەتلەر
ئەنئەنىۋى تەنھەرىكەت يىغىنى ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ مەركىزىدە
ئۆتكۈزۈلگەندە ئىلھام تاشقىنىلاپ، قولۇمغا ئىختىيارسىز قەلەم
ئالدىم.

ئالتۇن پەسىل ئالتۇن نۇردا چاقناپ بۇ شەھەر،
مىسلى چۆچەك دۇنياسىدەك تاۋلاندى ھەيۋەت.
يۈزلەردە گۈل، كۆڭلەكلەردە چىمەن جىلۋىسى،
ئىمارەتلەر، يوللار گويا رەڭگارەڭ سۈرەت.

بۇندا مىللىي تەنتەربىيە تۈزدى كەڭ مەيدان،
ئەللىك ئالتە مىللەتتىن جەم بولدى ئەزىمەت.
تولدى مىللىي تەنتەربىيە مۇنبىرى گۈلگە،
داستان بولدى ئىتتىپاقلىق، مېھرى - مۇھەببەت.

لەپىلدەتتى بوغدا نۇرلۇق شەپقەت تۇغىنى،
بوغدا كۆلى تۇتتى زۇمرەت قەدەھتە كەۋسەر.

ناخشا - ئۇسسۇل يۇرتى، يىپەك يولى قاينىدى،
ئاچتى قۇچاق مېھمانلارغا سەھرا ۋە شەھەر.

خۇش كېلىپسىز، تىيەننەنمېندىن نۇر ئېلىپ دوستلار،
جۈيزىجۇنىڭ مەنزىرىسى، جىلۋىسىنى ھەم.
خۇش كېلىپسىز، چيەنتاھجياڭدىن شاۋقۇنلار باشلاپ.
ھىمالايا گۈلى ئىپار چاچتى دەممۇدەم.

گۈزەللىككە ئامراق مىللەت ياشايدۇ گۈزەل،
ئەنئەنىۋى تەنتەربىيە ئەلگە قوشار شان.
مەردلەر يۈكسەك سەۋىيە ۋە خىسلەت ياراتسۇن،
نۇردەك بارسۇن خۇش خەۋەرلەر بېيجىڭغا شۇ ئان.

1986 - يىل ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى.

مەرىپەت ئۇيۇقىدا ياندى چولپان

كۈتۈشلەر ئىلكىدە ئۆتتى كۆپ زامان،
ئۆتتى ھەم زېمىننى يۇيۇپ سەل - تۇپان.
خەلق ئارزۇ ئەيلىگەچ قولاپ پارتىيە،
مەرىپەت كۆكىدە چاقىندى چولپان.

مەرىپەت كۆكىدە چاقىندى چولپان،
زۇقلىنىپ باقتىممەن ئاڭا سۆيۈنۈپ.
ئارزۇ بوستانلىرىم كەتتى چېچەكلەپ،
ئىللىق قۇت يامغۇرى باشقا تۆكۈلۈپ.

چاڭ باسقان چولپاننىڭ يۈز - كۆزىن يۇيۇپ،
چاقىناتقان دانالار سىزگە كۆپ رەھمەت.
پاراسەت، ئوي - پىكىر ۋە ئىشچان بىلەك
ھارمىسا، كۆرمىگەي ھېچ زىيان - زەخمەت.

چىن مېھنەت يولىدا ئاققان تامچە تەر،
مىڭ يىللىق بىمەنە چۇقاندىن ئەۋزەل.
ھەقلىق پەخرىمىزدۇر يۈسۈپ كەبى ئەر،
يۈرۈڭلار! كەلگۈمىز بېھىساب گۈزەل.

1986 - يىلى 27 - ئاۋغۇست، قەشقەر.

بۇ كىتاب

ئىنسانلار يارىلىپ قىلىدۇ پىكىر،
پىكىرلەر ئانىسى تۇغار بىلىمنى.
سانسىز ئىزدىنىشلەر، سانسىز يېڭىلىش،
توغرلاپ كەلمەكتە ئىنسان ئېڭىنى.

پىكىرلەر دېڭىزى تەكتىگە شۇڭغۇپ،
جاۋاھىر سۈزۈپتۇ شۇ يۈسۈپ بوۋام.
ئون ئەسىر بۇرۇنقى ئىنسان پىكىرىنىڭ،
جەۋھىرى بۈگۈنمۇ قىلدى بىزنى رام.

ئون ئەسىر ئۆتكەندە ئوقۇپ سۆيۈندۈم،
دانالىق تەختىدە ئۇ ئىكەن سۇلتان.
پىكىر يوللىرىمنى يورۇتۇپ بارار،
تال-تال نۇرى بىلەن چاقنىغان چولپان.

ئون ئەسىر مۇقەددەم يېزىلغان كىتاب،
ئۆگەن دەيدۇ بىزگە قىلىپ چىن خىتاب.
مەرىپەت كۆكىدە قاقايلى قانات،
ھاۋامۇ سۇپسۈزۈك، يېقىملىق ئاپتاپ.

شەخەنزە

ھەر كۆرسەم يەنىلا كۆرگۈم كېلىدۇ،
يۈرىكىم باغلانغان ساڭا شەخەنزە.
خوشلىشىپ كەتسەممۇ كەتمەس ئالدىمدىن،
سەندىكى يېشىللىق، رەڭدار مەنزىرە.

ئېسىمدە بۇ يەرلەر ئىدى چۆل - قاقاس،
ئېسىمدە قومۇشلۇق، يۇلغۇن ۋە قۇملۇق.
سەن مەردلەر يۈرۈشى، ئەمگەكلىرىدە
يارالغان، دۇنياغا قان - تەردىن تولۇق.

گۈل پۇرار ئەمدىكى شاماللىرىڭدىن،
بۇلبۇللار بېغىشلار جانغا لەززەتنى.
سەن يېشىل بىر دېڭىز، چېكى كۆرۈنمەس،
قۇچىقنىڭ ئەسلىتەر ماڭا جەننەتنى.

سەن ئىجاد ھېكمىتى، ئەجىر گۈلىشىنى،
بىر ئىشەنچ كۆڭلۈمدە چاقناز دەممۇدەم.
چۆللۈكلەر يارىلىش يولۇڭدا شۇنداق،
گۈزەللىك دۇنياسىغا تاشلايدۇ قەدەم.

1986 - يىلى ئۆكتەبىر.

جۇڭغارغا پۈتۈلدى قانات

— شىمالىي شىنجاڭ تۆمۈريولىدا شىخەنزىگە پويىز قاتنىغانلىقىنى تەبرىكلەش مۇناسىۋىتى بىلەن.

تويلىنىدى، يامرىدى ئادەم كەلكۈنى،
تۆمۈريول چېتىگە شۇنچە شاد - خۇرام.
ئانار رەڭ جىلۋىلىك مەڭزىلىرىدىن،
ئاقاتتى بەختىيار ياش تارام - تارام.
تۆتىنچى ئۆكتەبىر شادىيانە كۈن.
شىخەنزە شەھىرىگە پويىز قاتنىغان.
جۇڭغارغا پۈتۈلدى قايرىلماس قانات،
تارىخىي بۇرۇلۇش بۇ - نۇر چاقنىغان.
شىمالغا يول ئالغان تۇنجى پويىزدا،
ئولتۇردۇم كۆز سېلىپ دالىغا، تاغقا.
ئادەملەر سىزماقتا يېڭى خەرىتە،
ئايلىنار چۆل - زاۋۇت، ئېتىزغا، باغقا.
تۆمۈر ئات چاپىدۇ دالا - يايلاقتا،
شىمالنىڭ ئەتىسى كۆرۈندى پارلاق.
باي شىنجاڭ ئاچىدۇ يېڭى مەنزىرە،
يۈكسىلىش ئەپكەلگەن ھايات بەك قۇۋناق.

ئېھ، ئانا تەڭرىتاغ، سۆيۈملۈك شىنجاڭ،
ئۈچتۇڭسەن غايەڭدىن ئېلىپ كۈچ-ئىلھام.
يايرىتار ئىسلاھات مېۋىسى دىلنى،
سائادەت ئىشكى ئېچىلدى داغدام.

1986-يىلى 4-ئۆكتەبىر، شىنخەنزە..

جۇڭغارغا پۈتۈلدى قانات

— شىمالىي شىنجاڭ تۆمۈريولىدا شىخەنزىگە پويىز قاتنىغانلىقىنى تەبرىكلەش مۇناسىۋىتى بىلەن.

توپلاندى، يامرىدى ئادەم كەلكۈنى،
تۆمۈريول چېتىگە شۇنچە شاد - خۇرام.
ئانار رەڭ جىلۋىلىك مەڭزىلىرىدىن،
ئاقاتتى بەختىيار ياش تارام - تارام.

تۆتىنچى ئۆكتەبىر شادىيانە كۈن.
شىخەنزە شەھىرىگە پويىز قاتنىغان.
جۇڭغارغا پۈتۈلدى قايرىلماس قانات،
تارىخىي بۇرۇلۇش بۇ - نۇر چاقنىغان.

شىمالغا يول ئالغان تۇنجى پويىزدا،
ئولتۇردۇم كۆز سېلىپ دالغا، تاغقا.
ئادەملەر سىزماقتا يېڭى خەرىتە،
ئايلىنار چۆل - زاۋۇت، ئېتىزغا، باغقا.

تۆمۈر ئات چاپىدۇ دالا - يايلاقتا،
شىمالنىڭ ئەتىسى كۆرۈندى پارلاق.
باي شىنجاڭ ئاچىدۇ يېڭى مەنزىرە،
يۈكسىلىش ئەپكەلگەن ھايات بەك قۇۋناق.

ئېھ، ئانا تەڭرىتاغ، سۆيۈملۈك شىنجاڭ،
ئۇچتۇڭسەن غايەڭدىن ئېلىپ كۈچ-ئىلھام.
ياپىرتار ئىسلاھات مېۋىسى دىلىنى،
سانادەت ئىشكى ئېچىلدى داغدام.

1986-يىلى 4-ئۆكتەبىر، شىنخەنزە.

پارتىيىنىڭ مۇنەۋۋەر پەرزەنتى

— مۇنەۋۋەر سۈت توشۇغۇچى ئەن چىڭمىڭغا مەدھىيە.

سەھىپىلەر قۇرلىرىدىن،
ئۇچقۇر رادىئو دولقۇنلىرىدىن،
بىلىدىم مەن نامۇشەرىپىڭنى،
ئەي چارچىماس يولداش.
شەھەر خەلقىنىڭ ماختاشلىرىدىن،
سۆھبەت يىغىنىدىكى ئەمگەك نەمۇنىچىلىرىنىڭ
گۈلدۈرەس ئالقىشلىرىدىن،
ئاڭلىدىم تەرىپىڭنى،
تونۇدۇم سېنى،
كومپارتىيىمىزنىڭ ئاددىي ئەزاسى —
ئىشچان قېرىنداش.
سەندە بار پارلىغان غايە ئەبەت.
ئاجايىپ تەسىرلىك ئىش ئىزلىرىڭ،
سەندە بار ئالىيجاناب پەزىلەت.
يۈزىڭنىڭ قىپقىزىل مىسالى ئوتقاش،
خەلققە مېھرىڭ ئىللىق زەر قۇياش.
ياتقاندا ئادەملەر تاتلىق ئۇيقۇدا،

ماڭىسەن ئىزغىرىن شامالدا،
نەشتەردەك سوغقىمۇ سەن بېرىپ بەرداش.
ئادىتىڭ — رىكشا ھەيدەپ،
سەھەرنىڭ تۇنجى ناخشىسىنى تۈۋلاش.
يەتكۈزسەن مېھرى — مۇھەببەتنى،
كۈرمىڭ ئائىلىگە كۆيۈنۈپ،
كوچىمۇكوچا، ئۆيمۇئۆي يۈرۈپ.
ھەر مىللەت خەلقىگە بولۇپ قەلبداش.
بېرىسەن ئاغرىق موماينىڭ
سۈتىنى ۋاقتىدا ئاپىرىپ.
قويسەن ئۆيىنى سۈپۈرۈپ،
تامىقىنى ئېتىپ، كىرىنى يۇيۇپ.
ئۆز ئاتاڭغا يېزىلغان سۈتىنىمۇ
كېسەل بالغا بەردىڭغۇ ئۆتۈنۈپ،
مۇھەببىتىڭ چوڭقۇر قاينامغا ئوخشاش
سۆزلىرىڭدىن يايىرايدۇ دىل سۆيۈنۈپ،
يۇلتۇزلار كۆچۈپ، نۇرلىرى ئۆچۈپ،
ئاي ئولتۇرۇپ،
چىقىپ قۇياش.
ئۆتتى، ئۆتكۈزدۈڭ شۇنداق،
يىگىرمە ئۈچ يىلنى بىر كۈندەك كۆرۈپ،
بەجاندىل ئىشلىدىڭ ئەلگە كۆيۈنۈپ،
يازىڭ ھەقىقىي غايە ناخشىسىنى،
قاينىدى قەلبىمدە ھاياجان دولقۇن كۆتۈرۈپ،

ئەي، ئەن چىڭمىڭ يولداش،
قانداقۇ تۇرالاى ماختىماي سېنى،
پارتىيىمىزنىڭ مۇنەۋۋەر پەرزەنتى،
قەدىرلىك سەپداش.

1987-يىل ئاپرېل، ئۈرۈمچى.

ئىتتىپاقلىق گۈلدەستىسى

— ئاپتونوم رايونلۇق 2 - قېتىملىق مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقى بويىچە
تەقدىرلەش يىغىنىغا يېغىشلايمەن.

چىن دىلدىن كۈيلەيمەن، تەڭرىتاغ سېنى،
كۈيلىنەر ناخشامدا يايلاق ۋە بوستان،
كۈيلىنەر ناخشامدا ھۈر يېڭى شىنجاڭ،
تاغلىرى، دەرياسى ھەم خەلقى ئوبدان،
ئالتۇنغا ئوخشايدۇ ئون ئۈچ مىليون قەلب،
مېھرىلىك ۋە ئىچىل مىسلى بىر تۇغقان.

ياسىدى ئىتتىپاقلىق گۈلدەستىسىنى،
ئون ئۈچ تال گۈل بولۇپ بۇ ئون ئۈچ مىللەت.
يازماقتا ئىناقلىق داستانلىرىنى،
ئۇلار ھەربىر سەپتە بولۇپ بىر نىيەت.
بۇ گۈللەر سولمايدۇ پۈرەكلەپ گۈزەل،
بەرگەچكە پارتىيە باھارنى ئەبەت.

بۇ يەردە ھەر مىللەت ئۇيۇشقان مەھكەم،
ئىناقلىق ئەۋلادىتىن ئەۋلادقا ياشنار.

مىللىي ئىتتىپاقلىق ئۈلگىسى سىلەر —
ۋەكىللەر،

سىلەرگە خاس شان، ئىپتىخار.
ئاچايلى يېڭى بەت ئىتتىپاقلىقتىن،
مەن تىلەك ناخشىسى قىلاي يادىكار.

1987-يىلى 15-نويابىر، ئۈرۈمچى.

تارالسۇن شىنجاڭنىڭ نامى جاھانغا

— مەملىكەتلىك ئاز سانلىق مىللەت ئەدىبلىرى ۋە ئەدەبىي تەرجىمانلىرىنىڭ قۇمۇلدىكى ئۇچرىشى مۇناسىۋىتى بىلەن.

قوغۇن ھىدى ئۇرۇلغان چاغدا دىماغقا،
جەم بولۇشتى ئەدىبلەر ھەر ياندىن كېلىپ.
يېڭى جىلۋە قوشۇلدى يىپەك يولىغا،
قەلەمكەشلەر ئۇچراشتى قۇمۇلدا كۈلۈپ.

قۇتلۇقلايمەن شىنجاڭغا كەلگەن دوستلارنى،
ھەممە مىللەت ئىناق، شاد بىزنىڭ دەۋراندا.
ئەقىل، ئىجاد نۇرلىرىنى چاچسۇن بۇ يىغىن،
كەڭ تارالسۇن شىنجاڭنىڭ نامى جاھانغا.

1987-يىلى ئىيۇل، ئۈرۈمچى.

ئەرەب خەلىپىلىكىگە زىيارەت

(چاتما)

ئورنىتايلى دوستلۇق كۆۋرۈكى

— ئەرەب بىرلەشمە خەلىپىلىكىدىكى دوستلارغا بېغىشلىمەن.

كەلگىنىمدە دىيارىڭلارغا،

دولقۇنلاندى قەلبىم بولۇپ شاد.

ئوخشاش بىزدە يەر شارائىت ھەم،

ئوخشاش ئادەت، دىنىي ئېتىقاد.

ئۆز يۇرتۇمغا كەلگەندەك بولدۇم،

تونۇشتۇر گويىكى بۇندىكى ھايات.

تۇرسىمۇ ئايرىپ ئارىنى ھەتتا،

ئۇزۇن يوللار ۋە تاغلار قاتمۇقات.

كۆپ جەھەتلەر كېتەر ئوخشىشىپ،

بىر كۆرۈشۈپ بولدۇق قەدىناس.

تونۇش - بىلىش ئەمەس ئىدۇقۇ،
بىر سۆزلىشىپ بولۇشتۇق سىرداش.

تىللىرىمىز ئوخشاشمىسمۇ،
دىللىرىمىز تۇتۇشىپ كەتكەن.
بىزدە ئورتاق بىر ئارزۇمۇ بار،
دۆلەت تىنچ، خەلق باي بولسۇن دېگەن.

ئىككى ئەلنىڭ دوستلۇق رىشتىنى،
كۈچەيتىمەكلىك پىكرىمىز بىردەك.
سودىمىزنى روناق تاپقۇزماق،
ئورتاق ئۈمىد، سەمىمىي ئىستەك.

ئورنىتايلى دوستلۇق كۆۋرۈكى،
ئىككى دۆلەت دوست ئۆتسۇن بەلەن.
دوستلۇقىمىز، ھەمكارلىقىمىز،
تەڭ ياشىسۇن يەر شارى بىلەن.

1986 - يىلى 8 - دېكابىر، ساچا.

رەڭدار گۈللەر

بۇ يەرنىڭ گۈللىرى،
دەرەخكە ئوخشاش.

ئۆسۈپ تۈز ھەم ئېگىز مىسالى شەمشاد،
ئۆگزىلەر ئۈستىگە قويار ئىكەن باش.

بۇ يەرنىڭ گۈللىرى،
ئوتتەك تاۋلىنار.
قىزىرىپ كۆزلەرنى قاماشتۇرۇپ ھەم،
ھاۋاغا تارقىتار خۇش پۇراق ئىپار.

بۇ يەرنىڭ گۈللىرى،
يوللارغا يانداش.
قىلىدۇ كىشىنى مەپتۇن ئۇ، چۈنكى
ھۆسنىگە رەڭدارلىق ۋە جىلۋە يولداش.

بۇ يەرنىڭ گۈللىرى،
خىلمۇخىل، سەر خىل،
ۋە ئىسسىق بەلباغنىڭ تۈسلىرى قويۇق،
مەستانە بولىدۇ كۆرگەن چاغدا دىل.

بۇ گۈللەر يەلپۈنۈپ مەيىن شامالدا،
تەۋرىنەر دېڭىزدەك ھەر تاڭدا لەرزىان.
گۈل-چىمەن ھەمراھى چىمەنلىكلەردە،
سېھىرلىك مەنزىرە نامايان ھامان.

قۇملۇقتىكى گۈلىستان

بۇ يەرنى كىم ئويلار ئەسلى قۇملۇق دەپ،
چۆپ ئۈنمەس چۆل دېسە ھېچكىم ئىشەنمەس.
ئادەم زات قەدىمى تېگىپ باقمىغان،
بار خانلار يېتىشقان بولۇپ ئېگىز - پەس.

بەزى تىنچ داۋالغۇپ، بەزەن ھۆركىرەپ،
دولقۇنلار ئويناغان دېڭىز ھەيۋەتتە.
مىڭ يىللاپ ئۇيقۇغا چۆكۈپ ئۇخلىغان،
بۇ يەردە جىمىكى نەرسە غەپلەتتە.

يۈز بەردى 60 - يىللار مەزگىلى،
يەر - كۆكنى تىترەتكەن كاتتا ئۆزگىرىش.
ئەرەبلەر يېرىدىن بۆلدۇقلاپ نېفىت،
چۈش كەبى ئۆزگەردى بارچە كۆرۈنۈش.

ئۆزگىچە نۇسخىدا پۈتتى بىنالار،
بۆلۈنغا باش تىرەپ دېڭىزغا يانداش.
پاراخوتلار كىرىشتى قۇلتۇققا سانسىز،
تور يايىدى ماي يوللار ساھىلغا تۇتاش.

ئازادە كوچىلار، قات - قات بىنالار،

ئادەملەر توپى چوڭ ئېقىندۇر ئاتقان.
بولۇپتۇ دېڭىزنىڭ قولىتۇقى پايتەخت،
شەھەرلەر مىسالى گۈزەل گۈلىستان.

ياپراقلار شىلدىرلاپ ناخشا پىچىرلار،
مەجنۇنتال ئوينايدۇ ئۇسسۇل تولغىنىپ.
چاتقاللار، گۈلشەنلەر چاقىنتار كەشتە،
ياپىيىش پالمازار قارار زوقلىنىپ.

جىلۋىلىك تۇس بىلەن تولغان بارچە جاي،
سايىزار گۈلباغلار بېرىدۇ راھەت.
ئويلىماس چەت جايدىن ئەپكەلگەندۇ دەپ،
ھېچ كىشى بۇ يەرگە تۇپراقنى پەقەت.

ئويلىماس دەرەخنى، گۈلى، چىمەننى،
بۇ يەردە تەبىئىي ئۆسمىگەندۇر، دەپ.
نېفىتكە تېگىشكەن ئاقچا كۈچىدىن،
قۇرۇلغان بارچىسى، ياشىغان گۈللەپ.

ئادەملەر تەبىئەت ئۈستىدىن غالىب،
بۇ يەكۈن گۈلىستان ھۆسنىدە ئايان.
ئاجايىپ گۈزەللىك باركەن بۇ يەردە،
مەست قىلار كىشىنى قارىغان ھامان.

دوبەي سودا سارىيى

— شىنجاڭ مۇسۇلمانلار ئېكسپورت تاۋارلىرى كۆرگەزمىسىگە
مەدھىيە.

دوبەينىڭ خەلقئارا سودا سارىيى،
ئاپئاق چوڭ ئىمارەت كۆككە بوي سوزغان.
لەپىلدەر لالە رەڭ بەشىۈلتۈزلۈك تۇغ،
بىرىنچى ئىشكىنىڭ ئۈستىدە لەرزەن.

ياڭرىدى بۇ دۆلەت ئور كېستىرى شوخ،
شوتلاندىيە نەيلىرى قىلدى خۇش ناۋا.
باشلاندى شىنجاڭنىڭ كۆرگەزمىسىمۇ،
مېھمانلار ئۈزۈلمەس بىر ئېقىن گويا.

ئوينىتار يېقىملىق سازلار يۈرەكنى،
لالە رەڭ گىلەمدە زەپ يېنىك قەدەم.
قىزىقتى سودىگەر ئەر يابلارمۇ ھەم،
تاۋارلار چاقىتقاچ كۆزنى دەممۇدەم.

گىلەملەر چوغ سۈپەت، رەڭگارەڭ، گۈلدار،
دۇخاۋا جىلۋىدار، تاۋار جىلۋىدار.

ئارزۇلۇق، ئەتىۋار يەرلىك مەھسۇلات،
مودىلىق كىيىملەر، بۇيۇملار داڭدار.

شۆھرەتلىك شىنجاڭنىڭ ناخشا - ئۇسسۇلى،
قوزغىدى مەيداندا ئالقىش - ھاياجان.
چاۋاكلار گۈلدۈرلەپ گۈلدۈر مامىدەك،
ئاپىرىن ئالقىشى ياڭرىدى ھامان.

كۆرۈشتۈق، سۆزلەشتۈق، كۈلۈشتۈق بىللە،
خاتىرە سۈرەتكە چۈشۈشتۈق بىللە.
دوستلۇق ئۇرۇقى چاچتى كۆرگەزمە،
ئىناقلىق پەيزىنى سۈرۈشتۈق بىللە.

1986 - يىل دېكابىر، دۈبەي.

جۇڭگولۇق بولغانغا پەخىرلىنىمەن

«ۋاقىت گېزىتى» نىڭ بىرىنچى بېتى،
چىقتى "شەرق ئۇسسۇلى" دېگەن نام بىلەن.
ماختاشتى شىنجاڭنىڭ ئويۇنىنى دەپ:
"ئۇسسۇلى بەك نەپىس، كۈيى بەك بەلەن."

بېسىلدى ئويۇندىن تارتىلغان سۈرەت،
يېزىلىپ تەسىرلىك ماقالە - تەقىرىز.

كۆرگەندە سۈرەتلىك خەۋەرلەرنى مەن،
چۈش ئۇردى قەلبىمدە قايناق بىر دېڭىز.

قويۇلغان چېغىدا جۇڭگو ئويۇنى،
چۆمۈلدۈم غۇرۇرنىڭ نۇرىغا يايىراپ.
ماختالغان چېغىدا جۇڭگو سەنئىتى،
ئىپتىخار ھېس قىلدىم ھايان قايناپ.
جۇڭگولۇق بولغانغا پەخىرلەندىمەن
ئىرادەم ھەر جايدا ياندۇ چاقناپ.

1986 - يىل 3 - دېكابىر، ئابۇدەبى.

ھەممىمىز ئىناق قېرىنداشلار

دېيىشتى بۇندىكى بەزى ئەرەبلەر:
"ئىلگىرى جۇڭگونى بىلەتتۇق پەقەت.
جۇڭگودا شىنجاڭنىڭ بارلىقىنىمۇ،
بىلدۇق بىز كەلگەندە سىلەر بۇ نۆۋەت."

چۈشىنىش مۇھىمكى، چۈشىنىشكەندە،
ئاتونۇش ئادەملەر بولىدۇ سىرداش.
يات يەرمۇ ئۆز يۇرتتەك كۆرۈنەر ئىسسىق،
ھاياتتا زۆرۈردۇر ئۆزئارا قوللاش.

ھەممىمىز ئىناق قان - قېرىنداشلارمىز،
قىلايلى بىز بېرىش - كېلىشنى سىجىل.
دوستلار كۆپ ئۇچراشسا سۆيگۈ چوڭقۇرلار،
تۇغقانلار ئىزدەشسە بولۇش ئىجىل.

سىزلەردە بار چەكسىز نېفىت بايلىقى،
بىزدە بار سەرخىل مال، قازانغان ئاتاق.
ئۆزئارا قىلىشساق خېرىدارلىق بىز،
بولدۇ سودىنىڭ ئىقبالى پارلاق.

1986 - يىل 11 - دېكابىر، دۈبەي.

ئەگرى دېڭىز

مەن كۆرگەن دېڭىزلار بىپايان،
ياتاتتى تەپتەكشى پارقىراپ.
شەھەردىن، سەھرادىن ئۇزاقتا،
دولقۇنلاپ، بەزىدە شارقىراپ.

بۇ يەرنىڭ دېڭىزى ئەگرىكەن،
تاشقىنىمۇ كەلمەيدۇ تۇرۇلۇپ.
خۇاڭخېدەك، چاڭجياڭدەك ئاقىدۇ،
ھەر دەمدە تولغىنىپ، بۇرۇلۇپ.

شەھەر چوڭ قىرغاققا جايلاشقان،

ئىككى قاش ئىمارەت قاتىرى.

كوچىلار دېڭىزنى بويلايدۇ،

دېڭىزغا ئۇلانغان بازىرى.

چىرماشقان قاتناشنىڭ تورلىرى،

كېلىدۇ پاراخوتى جاھاننىڭ.

ئاۋات بىر مەنزىرە يۈز ئاچقان،

زوقنى ئوينىتىپ ھەر جاننىڭ.

ئەي ئەگرى دېڭىز ھۈر ئوچۇق پورت،

تەلپۈنەر قوينۇڭغا كەڭ دۇنيا.

چەت ئەللىك مېھماننى چىللايسەن،

مېھرىڭگە قىلىپ سەن مەھلىيا.

1986 - يىل 10 - دېكابىر، دۈبەي.

دېڭىز ۋە قۇملۇق

بېلىگە باغلىدى رەڭمۈرەڭ بەلباغ،

بۇ قۇمساز ساھىللار ياتقان بىپايان.

قۇملۇقنى ئۇيقۇدىن ئويغاتتى شاۋقۇن،

چۆللۈكنىڭ چىرايى ئۆزگەردى شۇ ئان.

دېڭىزنىڭ بويىدا كۆز ئاچتى پايتەخت،
ئادەملەر كەلكۈنى قولتۇققا ئاقار.
رەستىلەر قۇرۇلدى ئازادە، رەت-رەت،
چوڭ-كىچىك داچىلار قەد كەردى قاتار.

دېڭىزدا بولغاندەك خىلمۇخىل بېلىق،
قۇملۇقتا بولىدۇ بايلىق، خەزىنە، كان.
فونتاندەك ئېتىلىپ چىقتى قاراماي،
جەننەتكە ئايلاندى قاقاس باياۋان.

ئاپتۇ بۇ نېفىتنى مەنبە قىلغان ئەل،
چۆل بىلەن دېڭىزنىڭ ئارىسىدىن جاي.
ياشنايتتى ئەرەبىنىڭ يەر، ھە، دىلىنى،
زەمزمەدەك خىسلەتكە ئىگە قارا ماي.

1986 - يىل 13 - دېكابىر، ئابۇدەبى.

باھار

(نورۇز ئىلھامى)

باش باھار كەتتى ئۆتۈپ، نورۇزغا نۆۋەتتۇر بۇ دەم،
يامرىغان ئەگىز كەبى قۇرلارغا سۆز تۆكتى قەلەم.
يامرىغان ئەگىز كەبى ئىلھاملارم ئۆتسە سۆيۈپ،
تۇنجى كۆكتاتلارغا تولسۇن قىر، ئېتىزلار ھەم بىنەم.
بۇ نورۇز تىنچ ۋە ئىناقلىق كەيپىگە چاچسۇن شاراب،
ئەل بېيىپ تاپسۇن روناق، يۇرت بولسۇن سولماس چىمەن.
سەگىتىپ ئۆتكىن چۈشەكتە ياتقاننى نورۇز شاملى،
تۇنجى كۆكتاتتەك قىمىرلاپ، ئاپتاپقا يانداشسۇن تىمەن.
گۈل-چىچەكلىك، ناز-كەرەشمە ياز كېلەر خۇش خۇي
كۈلۈپ،
كۆڭلىمىزنى ياز قىلايلى، نورۇزدا ئىچكەن مەي بىلەن.

1987 - يىل 3 - مارت، ئۈرۈمچى.

ئوكيانلارنىڭ ئۇ چېتىگە سەپەر

(چاتما)

ھىجران

باشلىدىم مەن سەپەر يىراق - يىراققا،
ۋە تىنىم ئايرىلىپ سېنىڭدىن شۇ تاپ.
ئىزھارلاپ بولغۇسىز ئىشقى - مۇھەببەت
يالقۇنلۇق كۆكسۈمدە قاينار دولقۇنلاپ.
ھەر قېتىم يۇرتۇمدا بالا چېغىمدا،
كالا ھارۋىسىنى قېتىپ تاڭ سەھەر،
جاڭگالغا ئوتۇنغا ماڭماقچى بولسام،
بېلىمگە تۈگۈپ بىر زاغىنى ئەگەر؛
يول ئاغزىغىچە ئۇزۇتۇپ ئانام،
دەيتتى چېكىلەپ: پەخەس بول بالام.
قۇملۇق بوراندىن، يىرتقۇچ ھايۋاندىن،
پۇت - قولۇڭنى چېپىشتىن ئەيلىگىن ھەزەر.
ئانام ماڭا
ئەستايىدىل ئىدى شۇنداق،
سۆزلىرى ئاددىي، سەممىي، قايناق.
يۈرىكى ئاجايىپ كۆيۈمچان يۇمشاق.

مېھرىبان چىرايىغا قارىغىنىمدا،
ئۆزلەيتتى دولقۇنلار قەلبىمدە ئويناق.
قىلا لىساممۇ گېپىمنى ئىزا،
ئويلايتتىم كۆڭلۈمدە ئۇزاققا قەدەر:
خاتىرجەم بولغىن مەن سىرتتا يۈرگەندە
ھەممىگە تاقابىل تۇرىمەن ئەپلەپ.
بۈگۈن لىق ئوتۇنلار بېسىپ ھارۋامغا
قايتىمەن تىنچ-ئامان ئۆيگە ئانا، دەپ.
نەۋقىران پەسلىمدە، ياش مەزگىلىمدە،
يۈرۈشتى

پارتىيە نۇرى يۈرتۈمنى.
كادىر بولۇپ ئاشۇ كۈنلەردە،
يۈك-تاقىمنى يۈدۈپ ئۆشەنمەگە
قاتناشقىنىمدا

يەر ئىسلاھات قوشۇنغا،
يول ئاغزىغىچە ئۇزاتقان ئانام:
”بۈگۈن بىز كۆتۈرگەن چېغىمىزدا قەد
ئەسلىمىزنى بولماس ئۇنتۇشقا پەقەت.
ئازادلىق ئارمىيىنىڭ گېپىنى ئاڭلا،
ئۇلار بىز يوقسۇلنىڭ نىجاتكارى!“ دەپ.
ئۈنچىقماي شۇ گەپنى ئەستە چىڭ تۇتتۇم
كۆڭلۈم توق تېخىمۇ چىڭىپ ئىرادەم.
قاتنىشىپ ئىنقىلاب قوشۇنىغا مەن
باشلىدىم يېپيېڭى ھايات يولۇمنى.

پارتىيە ئەۋەتمەكتە بۈگۈنكى كۈندە
چەت ئەلنى زىيارەت قىلىشقا مېنى.
يېڭى مۇساپىغا تاشلىدىم قەدەم.
ۋەتىنىم ئايرىلىپ سەندىن
باشلىدىم يىراققا سەپەر مەن شۇ دەم.
يۈرىكىم
ھەم خۇشال، ھەم تىنچىيالماس.
بالا ئانىسىنىڭ ئىسسىق قوينىدىن
ئايرىلىشنى ئەسلا خالىماس،
ئانا-بالىنىڭ رىشتى مۇستەھكەم.
ئايرودرومدا ماتور گۇرۇلدىگەندە،
كۈتۈش بۆلۈمىدە كىشىلەر قىستىلىشقاندا.
تۇغقانلار بىلەن خەيرلىشىپ،
كۆز ياش تۆكۈشۈپ، كۈلۈمسىرىشىپ،
زالدا قول ئېلىشىپ، ئايرىلىشقاندا.
ئاھ، مېنىڭ يۈرىكىمنى قاپلىدى بىر خىل
قىيالماسلىق قايغۇسى قەۋەت.
ۋەتىنىم سېنىڭدىن ئايرىلماقتىمەن
قاراپ ئالايچۇ ساڭا يەنە بىر نۆۋەت.
يۈرىكىمنى قالدۇرۇپ كېتىشنى مەندىن
قىلماقتا سۆيۈملۈك رۇخسارنىڭ تەلەپ.
كۆڭلۈمنىڭ گېپىنى ئېيتايچۇ ساڭا:
سۆيىمەن ۋەتىنىم سېنى مەن ئەبەت.
قايتىمەن ئورۇنداپ ۋەزىپەمنى تېز،

غەلىبىدىن كەلتۈرۈپ چەزمەن شان - شەرەپ.
شۇ بولۇپ جاۋابىم ساڭا ۋەتىنىم،
قاينايدۇ قەلبىمدە ساڭا مۇھەببەت.

1987 - يىل 3 - ئاۋغۇست، بېيجىڭ - توكيو يولىدا.

خۇش چىراي

— توكيودىن مېكسىكاغا قاتنايدىغان ياپونىيە ئاۋىئاتسىيە
مۇلازىمەتچىسىگە تەقدىم.

سېلىق ئېكەن مېڭىشىڭىز،
شۇنچە چاپسان ھەمدە يېنىك بەك.
مىسالى ئۇچقان كېيىنەكتەك،
ۋە ياكى پەرۋازدىكى قارلىغاچتەك.
ھامان ئالدىراشسىز، تىنىم تاپمايسىز،
ئاڭلىنىپلا تۇرار تۈگىمەس كۈيدەك،
”لەببەي“ دېگەن ئاۋازىڭىز.
كۆرسىتىسىز تەبەسسۇملۇق چىراي،
ھەربىر يولۇچىدىن ھارماي
سورايسىز: كېرەكمۇ دەپ
شىرنە، قەھۋە ياكى چاي...؟
مېھمانلارغا سىز
ئېگىلىسىز،

باش لىگىشتىسىز،
ئىززەت-ئىكرام بىلەن شەكسىز،
مۇئامىلىڭىز مۇلايىم، ئىللىق،
كۆيۈنۈشىڭىز ئەتراپلىق، يېقىملىق،
شادلاندىرار كىشىنى چەكسىز.
گەرچە ئوخشاشمىسىمۇ تىلىمىز،
چۈشەنمىسەكمۇ سۆزىڭىزنى بىز،
لېكىن مەن سىزنىڭ سۆزلىشىڭىزدىن،
ھېسسىيات، ئىپادە، ھەرىكىتىڭىزدىن،
"لەببەي" دېگەندىكى ئاھاڭىڭىزدىن
كۆرۈپ ئالدىم تېز
يورۇق، سۈزۈك ئىكەن كۆڭلىڭىز.
ھاۋادىكى پەرىشتە گويا سىز،
سەپەر يولىدىكى
چاقنىغان يۇلتۇز،
قالدۇردىڭىز دىلدا ئۆچمەس ئىز.

1987 - يىل 4 - ئاۋغۇست، ئەتىگەن توگىدىن
كانادانىڭ كۇۋانكۇۋىر شەھىرىگە بېرىش يولىدا.

قەدىمىي دۆلەتسەن ئارگېنتىنا

ھەر بىر دۆلەتتە بار
ئۆزىگە خاس خۇسۇسىيەت.

ھەر بىر مىللەتتە بار
غۇرۇر - ئىززەت.
ئاھ، ئارگېنتىنا،
مەن يىراق شەرقىتىن،
تىنچ ئوكياننىڭ نېرىقى ساھىلىدىن
كەلدىم قۇچىقىڭغا شۇ سائەت.
چېھرىڭنى كۆردۈم،
مېھرىڭنىڭ تەمىدىن تېتىدىم لەززەت.
ئاھ، ئارگېنتىنا،
سەن ئۇلۇغ دۆلەت،
تۆت پەسلى گۈلباھار گۈلىستان ئەبەت.
سەندىكى ھاۋا ساپ،
غۇنچىلار رەڭدار،
جىلۋە قىلار قەدىمىي مەدەنىيەت.
بىنالىرىڭدا ئايان شانۇشەۋكەت.
سېنىڭ ھەيۋەتلىك خاتىرە مۇنارىڭ بار،
كوچىلىرىڭ گۈلباغ،
بازارلار ئاۋات.
تومۇرلىرىڭدا ئۇرغۇپ ئاققان قانىلىرىڭدا
ئىندىئانلارنىڭ قارام باتۇرلۇقى بار.
لاپلاتا دەرياسى ① شارقىرار،
شاۋقۇنلىرىدا خاتىرىلىنەر

① لاپلاتا دەرياسى — ئارگېنتىنانىڭ داڭلىق دەرياسى.

قانچىلىغان ئازاب-ئاپەت.
سان مارتىن ھەيكىلىدە ئايان ①.
مىللىي روھنىڭ نەمۇنىسى،
ئۈلگىسى ۋە جاسارەت.
ئاھ، ئارگېنتىنا،
كوكۇس دەرىخىڭ مەزمۇت يۈكسەك.
ئوخشايدۇ يۇرتۇمدىكى
بۇلۇت سۆيگەن سۇۋادانغا قەۋەت.
خەنجەر ياپراقلىق كەندىرلەر،
مىسالى غىلاپتىن سۇغۇرۇلغان شەمشەر ھەيۋەت.
كەڭ پاكىز ماي مەيدانى،
مەيدان چۆرىسىدىكى مودىلىق كۆپ ئىمارەت،
ئېلىپ كىرىدۇ ئادەملەرنى
زامانىۋىلاشقان ئەتىگە يېتەكلەپ —
قىلىپ دالالەت.
ئاھ، ئارگېنتىنا،
گۈزەل، مەدەنىي گۈلىستان.
گەرچە بىر-بىرىمىزدىن
تۇرۇۋاتساقمۇ يىراقتا بەك،
ئۆتمۈشتە يۈز كۆرۈشمەسەكمۇ،
تونۇشمىساقمۇ پەقەت.

① سان مارتىن — ئارگېنتىنانىڭ مىللىي قەھرىمانى. ئارگېنتىنانىڭ
مىللىي ئازادلىقى ئۈچۈن تۆھپە قوشقان.

ئۆز بولۇشۇپ كەتتۇق يۈز كۆرۈشۈپلا،
ئىجىل بولۇشتۇق قەدىناس دوستلاردەك.
ئاھ، ئارگېنتىنا،
سەن بىلەن ئالدىراشلا تونۇشتۇق،
ئالدىراشلا ئايرىلىشتۇق،
يەڭگىلا قول پۇلاڭلىتىشتۇق.
ئېلىپ كەتكىنىمىز
دىللارغا سىڭگەن
بۇندىكى تەبەسسۇملۇق چىرايلار بولدى،
قالدۇرغىنىمىز سېغىنىشلىق مۇھەببەت.

1987 - يىل 12 - ئاۋغۇست، بويىنىس ئايرىس.

ئات ئويۇنى

ئاتلار سېپى بەھەيۋەت،
چەۋەندازلار مەردانە - جەسۇر.
كەرگەن كۆكرەك، كۆتۈرۈشۈپ باش،
كېيگەن ساۋۇت، دۈبۇلغا مەغرۇر.
بۇيرۇق چۈشىلا،
ئۇچقۇر ئاتلار،
ئاقار يۇلتۇزدەك، چاقماقتەك ئۇچار،
جەڭگاھتىكى قىر - چاپقا ئوخشاش.
قولدا ئۇزۇن نەيزە ئوينىتىپ ھەيۋەت،

قىلىپچىنى قىغىر ئېسىپ ئەزىمەت،
بىردەم ئات ئۈستىدە تىك تۇرار،
قەد كېرىپ قارىغايىدەك قەيسەر.
بىردەم ئات قوز سىقىغا چۈشەر،
كۆرسىتىپ جۈرئەت.

چامباشچى پالۋانلاردەك چىۋەر.
ئېگىز توسالغۇلاردىن
لەپپىدە ئۇچۇپ ئۆتەر،
يامغۇر تامچىسىدەك يېنىك چۈشەر.
ئاھ، خەتەرلىك ھەرىكەت،
پىششىق قەدەملەر،

يۈرەكنى لەرزىگە سالىدىغان ئويۇن كۆرسىتىش
كىشىنى مەھلىيا قىلىدىغان
ھەرىكەتلىك سۈرەت.

1987 - يىلى 7 - ئاۋغۇست، بويىنىس ئايرىس.

كالا ئالىمى

يامرىشىپ، سىغىشماي ئوتلار كالىلار،
بۇ يەرنىڭ كەڭ ئېتىز - داللىرىغا.
مىس كالا ھەيكىلى ئورنىتىلغان ھەم
بۇ يەرنىڭ رەستىسى - كوچىلىرىغا.
بۇ يەرنىڭ ماي بويلاق رەسىملىرىدە

سالماق چامدىغان كالا سىزىلغان.

بۇ يەردە كالانىڭ فوتو سۈرىتى

ئىشخانا تېمىغا كەڭرى ئېسىلغان.

تەتقىق قىلىنار يېرىلىپ كالا

تەتقىقات بۆلۈمى ئىچىدە ھامان.

گۆشلەرگە ئىش قوشۇش زاۋۇتلىرىدا،

گۆش كالا قىلىنار ئاساسلىق نشان.

نەسىللىك كالىلار كۆرسىتىلىدۇ

كۆرگەزمە ئېچىلسا ھەر چاغ، ھەرقاچان.

بۇ يەردە زىياپەت، ئولتۇرۇشلاردا

كالىلار بولىدۇ مەركىزىي تېما.

ئويۇندا، تاماقتا، سۆز مەزمۇنىدا،

بەيگىدە بولىدۇ كالىلار ھەتتا.

بۇندىكى ئادەملەر ئەزەلدىن شۇنداق

كالا بېقىشقا ھېرىسمەن، ئۇستا.

كالا بۇ يەرنىڭ بايلىقى - ۋەسلى

ھەمدە ئۈستۈنلۈكى گويىا.

كالا بۇ يەرنىڭ غۇرۇرى ئەسلى.

ئارگېنتىنا سەن كالا ئالىمى.

كالىلار يۇرتى، كالا دالاسى.

كالىلار خەزىنىسى،

كالا دۇنياسى.

تۈركىيە ئىلھاملىرى

(چاتما)

قۇش ئارىلى

قۇش ئارىلى ئىزمىرنىڭ جەنۇبىي قىسمىغا جايلاشقان. بۇ ئارال قاغلارنىڭ كۆپلۈكى بىلەن داڭلىق. ئۇ يەردە بىر قەدىمىي قورغان بار. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئۇنى قەدىمكى زاماندا دېڭىز قاراقچىلىرى سالغانىشى.

ياتار قۇش ئارىلى قولتۇقى ھامان،
ئېگىلگەن ياي كەبى كېرىلىپ يوغان.
كۆك دېڭىز، كۆك ئاسمان كەتكەن ئۇلىشىپ،
قارساڭ كەڭ ئىكەي دېڭىزى سايان.
مەزىسىز قولتۇقتا

چوقچىيىپ چىققان.
بىر ئارال تۇرىدۇ يېگانە - غېرىب.
مىسالى، چارچىغان غايەت چوڭ بىر قۇش
ئانىسى قويندا ياتار دەم ئېلىپ.
ئەي ئارال، تاغ سېنىڭ مىسلى دەرىپەردەڭ،
دېڭىزلار قۇچقىڭ گويا ئاچقان كەڭ.

قۇشلارنىڭ ئاۋاسى يوقالغانچىمۇ،
قارىسا غەرىبتەك كۆرۈنسەن دەپ
قارىسا بىتاقەت شۇنچىلا ئۆزۈڭ.

بەھساب ئەسرلەر ئۆزگىرىشلىرى
قوڭغۇر خادا تاشلارغا بولغان مۇجەسسەم.
قەد كېرىپ مەغرۇر قارايدۇ ئۇلار
دېڭىزنىڭ دولقۇنى، بورانلارغا غەم.
قۇشلارچۇ؟
غايىب بولغىلى نەكەم.

تەبىئىي چۆمۈلۈش جايى ئىكەن بۇ،
ئاخىرى ئادەملەر قېلىشقان تۇيۇپ،
دېگەن: بۇ ھۇزۇردىن قۇشلارلا يالغۇز
بەھرىمەن بولۇشقا بولماس يول قويۇپ.

شەھەرگە ئاشۇنداق ئايلانغان ئارال،
ماتورلۇق كېمىلەر كەلگەن توپلىشىپ.
كۆچۈشۈپ كېلىشكەن ساياھەتچىلەر،
بۇ گۈزەل مەنزىرىگە مەپتۇن بولۇشۇپ.

قۇشلار ئۇچۇشۇپ كەتكىلى قاچان،
بىلىمدۇق،

ماڭدىمۇ ئىنساندىن ئۈر كۈپ،

يا ئىزدەپ يەنە بىر بېھىشتەك ماكان؟
قۇشلاردىن ئايرىلىپ قالغان ئارالدا
قالغىنى پەقەت بىر قەدىمىي قورغان،
قاراقچىلار ئوتتۇرا ئەسىردە سالغان
ۋە ئايىغى ئۈزۈلمەس سەيلەنچىلەرنىڭ
كۈلكە ناۋاسى خۇشال ياڭرىغان.

قۇملۇق ۋە دېڭىز

يۇرتۇم مېنىڭ
چېتىدە تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ.
ئۇ يەردە بورانلار، قۇم دولقۇنلىرى
يېشىل ھاياتنى يالماپ يەم ئەتكەن.
ئەۋلادتىن ئەۋلادقا قېلىپ كەلگىنى
قۇملاردا پارقراپ ئۇپرىغان كەتمەن.

قاغىراپ كەتكەن كەڭ مۇنبەت تۇپراق،
تىك ئۆسەر دەرەخلەر مايماق بولۇشقان.
ئاتىلار قەلبىنى ئېچىشتۇرۇپ بەك
زىرائەتلەر قۇرۇغان، سارغايغان.
قۇملاردا سۇ مەنبەلىرىنى كۆمۈپ،
يالمايدۇ قانچە ئېتىز - بوستاننى
ئاشۇ چېكى يوق قۇملۇق - باياۋان!
ئۆگەنگىنىدە مېڭىشنى تەمتىلەپ،

تەلەۋرەتتىم زۇمرەت سۇلار تامان.
بولاتتىم يېشىل ئېتىزنى كۆرگەندەك
بىرەر سۈزۈك كۆلنى كۆرگەنلا ھامان.
يۇرتۇم مېنىڭ
چېتىدە تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ.
رەھىمسىز بورانلار، سارغۇچ قۇملار
ئاتلار ئارزۇلىرىنى ئەيلىدى ۋەيران.
ئەقىل يېشىغا كىرگەندىن باشلاپ
كۆرگەنلىرىم
ئاتامنىڭ يېرىلغان يۈز، يىرىك قوللىرى.
قۇملۇق بوران
ئۇلارنى شۇنداق تاۋلىغان،
ئويىمچىلىق پىچىقىدا
ئويۇپ شۇنداق ياسىغان.
ئۇنىڭدا ئىزلىرى بار
ئاتلارنىڭ قۇملۇق بوران بىلەن ئېلىشقان.
شاھىمدى ئۇ ئىنسانىيەتنىڭ
تەبىئەتنى يەڭگەنلىكىنىڭ.
ئەمدى
سۈزۈك سۇلار قۇيۇلدى ئېكىنزارلارغا.
قۇملۇقلار بولدى كۈكۈلمەيدان.
كۆز يەتكۈسىز ئېتىز - داللىلار
بېھىشتەك جىلۋىدە قىلماقتا جەۋلان.
يەنە قارىغىنىمدا چەكسىز قۇملۇققا،

ئاچچىقمۇ، تاتلىقمۇ بىلەلمىدىم ھېچ
 كۆڭلۈمدىكى تۇيغۇنى شۇ ئان.
 بۇرغانمەن دۇنيادا تالاي ماكانغا،
 يېشىللىق ماڭا تونۇش ۋە ئىللىق ھامان.
 لېكىن يەنىلا ياتار ئىگىلەپ
 قەلبىمنىڭ كۆپ قىسمىنى قۇملۇق - باياۋان.

دېڭىز - ئوكيان

ئادەتلەنگىنىمدە
 قۇملۇقلارنىڭ چەكسىزلىكىگە.
 پايدىسىزلىقى بىلەن دېڭىز - ئوكيان
 قىلدى مېنى ھەيرانۇھەس.
 كەڭ كەتكەن تېكى يوق، چېكى يوق سۇ
 چايقلار لەرزىسى
 تۇتىشىپ كۆك بىلەن پەۋەس.
 بېغىشلاپ ئادەملەرگە
 تەسەۋۋۇر، خىيالىنى شۇنچە تۈگىمەس.
 يوغان ۋە كېلەڭسىز كېمە - پاراخوتلار
 دېڭىز ئاللىدە
 كۆرۈنەر قۇمچاقتەك كىچىك، ئەرزمەس.
 كۆكۈش، زەڭگەر، كۆپكۆك،
 زۇمرەتتەك،
 يېشىل تاشتەك،

ياۋروپا قىزلىرىنىڭ كۆك كۆزلىرىسىمان،
كۆپكۆك، كۆپكۆك دېڭىز سۇلىرى
قىلدى ماڭا ئىنئام،

دولقۇنلۇق، تۈگمەس

شېئىرىي ھېسسىيات - ھەۋەس.

ئاھ، بىپايان دېڭىز - ئوكيان،

كۆپكۆك ۋە يېشىل دېڭىز - ئوكيان.

مەدھىيىلەشكە سېنى چوڭقۇر مۇھەببەتتە

چىرايلىق سۆز تاپالمىدىم، بەس.

مەن پەقەت،

كۆڭۈل - كۆكسۈمنىڭ

چەكسىز بولۇشىنى سېنىڭدەك،

قەلبىمنىڭ

پاك بولۇشىنى سېنىڭدەك

قىلىمەن ئارمان.

مەن يەنە

بىر قىسمىڭنى سېنىڭ

ھېلىمۇ قۇرغاق تۇرۇۋاتقان

يۇرتۇمغا راۋان

باشلاپ كېتىشنى قىلىمەن ئارمان،

بولسۇن دەپ

قۇرغاق، سارغۇچ قۇملۇقلار

يېشىل ئېتىز، يېشىل بوستان.

“بۇلبۇل تېغى”

بىۋى مەريەم ئانىنىڭ ئۆز ۋاقتىدا تۇرغان جايى “بۇلبۇل تېغى” نىڭ ئۈستىدە بولۇپ، تاغ باغرىدا بىر بۇلاق بار، رىۋايەتلەرگە قارىغاندا، بىۋى مەريەم ئۇنىڭ سۈيىنى ئىچكەنلىكتىن ئۇ “مۇقەددەس سۇ” دەپ ئاتالغانىش.

مىسالى گىرىك چۆچەكلىرىدەك
بۇ ئىسىم يېقىملىق زەپ ئەجەب،
بۇ يەردە دەرەخلەر باراقسان
ۋە گۈللەر ئېچىلغان پورەكلەپ.
ساپ ھاۋادىن ياشىرار يۈرەك،
رەڭلەر خىلمۇخىل چاقنىغان.
قەدىم جايى بۇ مەريەم ئانىنىڭ
ئاشۇ تاغ ئۈستىگە ئورناشقان.
ئېقىنغا ئوخشايدۇ سەيياھلار،
كونىكلار يەلكەننى ئەسلىتەر.
ئىرقى ئوخشىماس ئادەملەر
خىلمۇخىل تىل بىلەن سۆزلىشەر.
دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايىدىن
كېلىشىپ بىر ئويىدا تېۋىنىپ،
قىلىشار ئادەملەر تاۋابىنى
مەريەم بۇۋىگە سىغىنىپ.

ئارزۇنى ئىزھارلاپ دىلىدا،

تۇرۇش سۈكۈتتە،

مۇقەددەس —

مەريەمنىڭ ھەيكىلى ئالدىدا.

بىلىمدىم، ئۇلار ئۆز ئەقلىدە

ئويلىدى نېمىلەر ھەققىدە.

چىرايى تەقۋادار ئاجايىپ،

تۇرۇش سۈكۈتتە جىممىدە.

شۇنچە پاك ئوخشىماس ئادەمگە

ياشىغان بۇ دۇنيا ئىچىدە.

چىققاندا مەريەم بۇۋىنىڭ

شۇ قەدىم جايدىن ئايرىلىپ،

قېرىلار قەدىمى ئاستىلار،

ياشلارنىڭ سۆھبىتى جانلىنىپ.

قانغۇچە ئوينىشار بالىلار،

بىلگىلى بولمايدۇ ئۇلاردىن

ئارزۇغا يەتمەكى قايسىلار؟

قايتالدا بىر بۇلاق بار ئىكەن،

”مۇقەددەس سۇ“ دەپ نام چىقارغان.

بەس - بەستە ئىچىشەر ئادەملەر،

يۈر يۇيار، قول يۇيار، شادىمان.

بەزىلەر سوغىغا ئۇسسۇشار،

ئىچىدۇ ئۆيلەردە دوست - ياران.

شۇ سۇنى ئوتلىغان ئادەمنىڭ
 ھەل ئىشىش مۇرادى بىگۇمان.
 پەلەكنىڭ چاقى كۆپ چۆرگىلەپ،
 ئۆمرۈمدە قەد كەرگەن كۆپ پىلان.
 مەنمۇ ھەم ئىچتىم چوڭ بىر ئوتلام،
 يۇدۇم يۈز - قولۇمنى شۇ ھامان.
 بىردىنلا تارقالدى ھارغىنلىق،
 يەڭگىللىك ھېس قىلدى ھەمدە جان.
 بولسىمۇ خرىستىئان دىنىنىڭ
 مۇقەددەس ماكانى شۇبۇ يەر،
 مۇنداق سۆز ئادەملەر ئىچىدە
 ئېغىزدىن ئېغىزغا يۆتكىلەر:
 "كىم قىلسا بۇ يەرنى بىر تاۋاپ
 ھاجىغا ئايلىنار، تاپار كۆپ ساۋاب"
 مېنى رام قىلالماس خۇراپات،
 قالدۇردى لېكىن بۇ ساياھەت
 تارىخ ۋە ھاياتلىق ھەققىدە
 مەندە كۆپ ئەسلىمە، خىيالەت.

ئاتا تۈرك مەقبەرىسىگە مۇھەببەت

ئاتا تۈرك - تۈرك ئاتىسى دېگەن مەنىنى بېرىدۇ. ئۇ

ئۈركىيىنىڭ مىللىي قەھرىمانى، جۇمھۇرىيەتنىڭ قۇرغۇچىسى. ۱ -
دۆۋەتلىك رەئىس جۇمھۇر. ئۇنىڭ ئەسلى ئىسمى مۇستاپا كامال
ئىدى.

تۇرمىەن
مارتاپى تۆپىلىكىدە،
كۆمۈلگەن بۇ يەرگە ئۇلۇغ بىر ئادەم،
يەلپۈيدۇ
چۈۋۈلغان چېچىمنى يېنىك،
سوۋۇتۇپ
يۈرىكىمنىڭ قايناق قېنىنى،
مەيىن ۋە سالقىن تاغ شامىلى شۇ دەم،
قەدىمىي قورغانغا ئوخشايدۇ ئەجەب
بۇ قەبرە،
ئالدىمدا قەد كېرىپ تۇرغان
شۇنچىلا ئېگىز ۋە شۇنچىلا ھەيۋەت.
گويىا بىر مويىسىپىت تارىخىي ئاتا
ياغدۇرۇپ بەستىدىن سۆلەت، ئادالەت.
بىر مىللىي قەھرىمان كەچۈرمىشىدىن
سۆزلەيدۇ رىۋايەت كەبى ھېكايەت.
سۆزلىنەر يارىتىش — بەرپا قىلىشنىڭ
ئۇلۇغۋار تۆھپىسى، ئاجايىپ شۆھرەت.
تۈركىيە ئاتىسى سىز ئاتا تۈرك،
ھەم تۈرك خەلقىنىڭ مۇنەۋۋەر ئوغلى،
خەلقىگە بىلدۈرگەن چەكسىز ساداقەت.

بۇ گۈزەل تۇپراقنى جەيلىگەن چاغدا،
جاھانگىر زالىملار تۆمۈر تاپاندا،
قاراقچى خۇنپەرلەر قىلىچ ئوينىتىپ،
بىگۇناھ جانلارنى قىرىپ چاپقاندا؛
رىيازەت، ئازابىلار چەككەندە خەلق،
مىللەتنىڭ تەقدىرى قېلىپ خەتەردە؛
چىقىشنىڭ، مۇستاپا كامال ئۆزىڭىز،
دەس تۇرۇپ ئاتلىنىپ مۈشكۈل سەپەرگە.
ئىقتىدار، ئەقىل ۋە ئەركىكتە ھامان،
پۈتۈن بىر مىللەتنى باشلاپ ماڭدىڭىز.
يېڭى بىر ئەسرنىڭ تاڭلىرى تامان.
تۇغىنى ھۈرلۈك ۋە مۇستەقىللىكنىڭ
كۆتۈرۈپ ئېگىزگە،
قوغلىدىڭىز تېز ياغرىدىن زالىملارنى
يۇرت-ۋەتەن ئۆزىڭىزنى ئوڭشايمۇ ئۇ
دەم ئالماي، ئۆزىڭىزنى ياتقان تۇپراقتا
خارا بلىق ئىچىدە ياتقان سەلتەنەتتە
قايتىدىن گۈللەتتىڭىز سەلتەنەتتە
ئوسمانلى ئىمپېرىيىسىنىڭ،
ئىسلاھات قىلدىڭىز دادىلا
ھىمىكى مەينەتنى، سېپى
قۇمۇرۇپ

دۇنيا مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلدۇرۇپ،
چىقىشنىڭ ھارماستىن قوراللىنىدۇرۇپ
بىلىمىدە، ئېرىپىدا، مەدەنىيەتتە
بۇ قەدىم مۇسۇلمان ئەھلىنى ھەيۋەت .
ياۋروپا، ئاسىيا چېگرىسى ئارا،
قەدىم كەردى مۇنەۋۋەر باتۇر بىر مىللەت .
تۈرمەن ئۆيلىكىدە .
مارتاپى قەدىمدە زىيارەتچىلەر
ئاستا قەدىمىي ئۈستىگە ئۆرلەيدۇ ھامان،
پەلەمپەي چوقۇنۇش، تەقۋادارلىق ھەم
ئىتىقاد، ئۈچۈنچى ۋە تۈگىمەس قۇدرەت ئىلىكىدە
ئويلىدىم ئۈنچىقماي كۆڭلۈمدە شۇ ئا
تىنچ ياتقىن،
ئەي ئانا تۈرك، ئال ئارام .
سەن باقىي ئالەمدە مەغرۇرلۇق
كۈلۈۋەر، تەبەسسۇم ئەيلە
چۈنكى
سەن كۈرەشلەر قىلغا
گۈللەنگەن تۈرك
زەبەردەسى قى

تۇزاققا
ئىق بىلەن
ئىق ئەخلەتنى
ئازىلاپ بىلەن

ئانام سەن ۋەتەن

بەختسىز ھەمدە دەردەندۇر ئانىسىدىن يېتىم قالغان،
ئېزىققان قوزىدەك ئېڭارار ۋەتەندىن ئايرىلىپ ئىنسان.

ئوتتۇز يىلدىن ئاشقاندا مانا،
ئاخىر بۈگۈن قايتىپ كېلىپسەن.

ئىزدىدىڭمۇ ئەسلى جايىڭنى،
بالىلىقتىكى ئويۇنلىرىڭنى،
غەمىز ئۆتكەن چاغلارنى خۇرسەن؟

ئۆز توپىدىن ئايرىلغان قۇشتەك،
ئالەمنىڭ نېرىسىدا سەن بولۇپ سەرسان.

ئۇزاق ئايرىلغان يۇرتۇڭغا قايتىش،
سەن تۇغۇلۇپ ئۆسكەن بۇ ماكان،
مەشھۇر قەدىمىي شەھەر

ئېزىز قەشقەر،
كەڭ، ئازادە كوچا - رەستىلەر

رەت - رەت بىنلار بوي تالاشقان،
تونۇش، ناتونۇش

ھېيتگاھ مەيدانى،

مەسچىت مۇنارى كۆككە بوي سوزغان.
بازار - گۈزەلەر

ئاۋات، قاينىغان.

بوغۇق، ياڭراق سۇناي ئاۋازى،
راۋاب مۇڭى تارقىلىپ ھەر يان،
يۈرەكلەرنى لەرزىگە سالغان.

راستىمدۇ بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەجەب؟
بولمايۋاتقاندىۇ قايتىلاپ ئايان،
ئاه، كۆرگەن چۈشلىرىم كېچە - كېچىلەپ.

يولدىكى يىگىتلەر غەيۇر، نەۋقىران،
يولدىكى قىزلارمۇ گۈلدەك رەڭ ئالغان.
چىرايلار، لەۋلەردە ئوينار تەبەسسۇم،
ھەر ئۆيدە توقچىلىق،

شادلىق ھۆكۈمران.

ئىلگىرىكى "كەپتەر ئۇۋىلىرى" قېنى؟

جۇل - جۇل كىيىملىك قەلەندەرلەر ھەم؟

نەگىدۇ ھەممىسى غايىب بولۇشقان،

ئالدىمدا نامايان

ئاۋات مەنزىرە،

ئاه ئانا،

قايتىمغۇ قوينۇڭغا قىزىڭ،

قەلبىمدە دولقۇنلاپ قاينار ھاياجان.

ھايات مۇساپەڭ يېرىم ئەسىرلەك،
 ئوقتۇردى ساڭا كۆپ نەرسىنى روشەن،
 ئوتتۇز نەچچە يىللىق شامال - يامغۇرلار،
 ئوتتۇز نەچچە يىللىق سېغىنىش ۋە غەم
 قىرولار قوندۇردى ئىككى چېكەڭگە.
 ياماشتى قورۇق كۆز جىيەكلىرىڭگە.
 بولساڭمۇ ماھىر بىر دوختۇر گەرچە سەن،
 بولسىمۇ ئۆي - جايىڭ ئىستامبۇلدا ھەم،
 ئۆتسىمۇ تۇرمۇشۇڭ پاراغەت بىلەن.
 داۋالاش، يېپىشقا ئامالسىز ئۇلار
 سېغىنىشتىن يۇرتۇڭنىڭ توپىلىرىنى
 سارغىيىشنى چىققان چىراي - يۈزۈڭگە.
 ھاياجان ئىچىدە ئېقىتىپ كۆز ياش
 تۆكتىڭغۇ يۈرىكىڭ سۆزىنى بىزگە:
 "يۇرتۇمدىن ئايرىلغانغا
 بولدى ئوتتۇز يىل،
 كۆپ تارتتىم سەرسانلىق ئازابى سىرتتا،
 ئۆزگىلەر ۋە تەنسىز دېگەندە مېنى،
 يۈرىكىم سەكپارە بولدىغۇ ھەتتا."
 يىغىدىن بوغۇلۇپ قالدى ئاۋازىڭ،
 ئارقامغا بۇرۇلدۇم،
 تاشلىدىم نەزەر،
 ئايروپىلان قانىتى ئاستىدىكى كەڭ،
 تاغ - دەريا ھۆسنىگە گۈزەل رەڭگارەڭ.

قەلبىم مىسلى ئۆز كەشلىك بۇلۇت دېڭىزى

يۇرت - ۋەتەن،

مۇقەددەس سۆز بۇ نە قەدەر.

بارچىدىن ئايرىلسا ئايرىلار ئادەم،

پۇل، ھوقۇق، نام - شۆھرەت،

مەرتىۋىدىن ھەم.

يوقتىپ قويۇشقا بولمايدىغىنى

پەقەت سەن،

سۆيۈملۈك ئانجان ۋەتەن.

كۆڭلۈمدە

بۇ ئۇيغۇر قەبرىندىشىمغا

مۇنداق سۆز ھەدىيە قىلدىم ئۆزىڭىز مەن:

”ئاھ ۋەتەن،

ئەبەدىي ئانا ماڭا سەن.“

1988 - يىل ماي.

يۇرت تەسىراتلىرى

يۇرتۇمغا سەپەر

ئەي ئىلانىلىق،

مەن تۇغۇلۇپ ئۆسكەن ماكان،
يۈرىكىمدىن ئىشقىڭ مەڭگۈ ئورۇن ئالغان.

ئۆزگىرىپتۇ قىياپىتىڭ ئاي،
توئۇيالمىي قېلىپ بۈگۈن بولدۇم ھەيران.

ئۆتكەندىكى قاغىرىغان قاقاسلىقتا،

چۆپلەر ياشناپ قوي، كالىلار يۈرەر يايلاپ.

ئۆتكەندىكى كونا تاملار ئىز - ئورنىدا،

يېڭى ئۆيلەر دېرىزىسى تۇرار چاقناپ.

ئادەمزات ئىز باسمىغان داللىلاردا،

زاۋۇتمۇ ھەم، يېزىمۇ ھەم بوپتۇ بەرپا.

يوللار تۇتاش، ئۆستەڭلەرمۇ ئاقار ھەيران،

دەل - دەرەخلەر بۈك - باراقسان، گۈللەر بەرنا.

ئەي ئىلانىلىق،

قوزغار قوينۇڭ سۆيۈنۈشلەر،

سەن مېھرىلىك، سەن سۆيۈملۈك يۇرتۇم مېنىڭ.
كەلدىم يوقلاپ سېنى،

كۈيلەپ ئەتەڭنى ھەم،
يالقۇنلىنىپ ئۆچمەس يۈرەك ئوتۇم مېنىڭ.

قۇچىقىڭدا ۋېشكىلار قەد كۆتۈرۈپتۇ،
بۇرغا سادا بېرەر تۇنجى قۇدۇق ئارا.
يېپيېڭى بىر تارىخىي بەت ئېچىپتۇ چۆل،
ئىستىقبالنىڭ چېچىپتۇ نۇر پارلاپ گويا.

ئەي ئىلانلىق،

سەندە غەيرەت، سەندە بەرمىكەت،
بايلىقلىرىڭ قۇچىقىڭغا كەتكەن توشۇپ.
مەن تىلەيمەن تېخىمۇ ئۆز رەڭلەر تۈزگەن،
سەن شىنجاڭنىڭ گۈل ھۆسنىگە ھۆسن قوشۇپ.

1988-يىل 15-ئۆكتەبر، توقۇن.

تۈز دېڭىزى

سوزۇلۇپ ياتار ئەگرى تاغ يوللىرى،
جىلغىلار، ئېدىرلىقلار كەتكەن تۇتاش.
ماشىنا گۈركىرىدۇ داۋان ئېشىپ،
جىلغىدا ياڭرار شاۋقۇن ناخشا ئوخشاش.

ئالدىمدا كۆرۈندى ئاق بىر مەنزىرە،
قارمۇ دەپ قالدۇم كۆزنى چاقسا باشتا.
تۈز تېغى، تۈز دېڭىزى ئىكەن بىلدىم،
ماشىنا يېقىنلاشقان چاغدا ئاستا.

كۆرۈنەر بىپايان، ئاق تۈز دېڭىزى.
بۇ تۇپراق باي خىسلەتكە، ئىلھاملارغا.
ئەسلىتەر گويا تاغنى تۈز دېڭىزى،
سوۋغىسى بۇ زېمىننىڭ ئىشچانلارغا.

شۇنچە چوڭ تۈز دېڭىزى بارلىقىنى
تۇنجى رەت كۆردۈم بۇ يۇرت - دىيارىمدا.
گۆھەر بار چۆل تەكتىدە، بارچە جايدا،
ئېچىلار ئۇ ئىسلاھات باھارىدا.

1988 - يىلى 16 - ئۆكتەبىر، تۇرپان.

بەخت بېغىدا ناخشا ئېيتىمىز

— «گۆدەكلەر ناخشىلىرى» توپلىمىغا بېغىشلىما.

سەن باشلىغىن ناخشاڭنى،

مەنمۇ ئېيتاي جور بولۇپ.

پارتىيىنى، ۋەتەننى،

كۈيلەيلى بىز زوقلۇنۇپ.

گارمونىڭنى ئال دوستۇم،

تەمبۇرۇمنى مەن چېكەي.

بەختىيار ھاياتىمىز،

سازىمىزغا جان بەرگەي.

بەخت، شادلىق قوشكېزەك،

ناخشا ياغسۇن شەنىگە.

بەك يېقىملىق ناخشىمىز،

بىزنى ئۈندەر ئەتىگە.

ئۆسمۈر دوستلار ئېيتايلى،

دېڭىز كەبى شاۋقۇنلۇق.

بەختىمىزنى كۈيلەيلى،

ناخشا ئېيتىپ يالقۇنلۇق.

1988-يىل، ئۈرۈمچى.

مېھرىلىك دىيار

ۋەتەننىڭ مېھرىلىك كەڭ دىيارى بۇ،
جىمىكى ئادەمنى قىلار مەھلىيا.
«مىڭ بىر كېچە» نىڭ چۆچەكلىرىدە،
سۆزلەنگەن دۇنياغا ئوخشايدۇ گويا.
تارتىدۇ ئۆزىگە ھەممىلا يېرى.
مۇبارەك ئىسمى بار شىنجاڭ ئاتالغان.
رەڭدار دۇر تەبىئەت مەنزىرىلىرى،
مىللەتلەر ئادىتى ھەر خىل تۇس ئالغان.
قۇرۇلۇش،

گۈللىنىش قىياپەتلىرى،

ئاپىرىن ئېيتقۇزار،

قالدۇرۇپ ھەيران.

بۇ يەردە بار ھەيۋەت قاتمۇقات تاغلار،

بار تۈزلەڭ، دەريالار، سايلار بىپايان.

بار كەڭرى ئېتىزلار، ئېكىنزارلىقلار،

كارىزلار، يەر ئاستى سۇلىرى ئاققان.

شىپالىق ئارشاڭلار باردۇر بۇ يەردە،

بار مۇزلار ئېقىنى كەم تېپىلغۇچى.

“مۇز تاغلار ئاتىسى” دۇنياغا مەشھۇر،
بار يېشىل بوستانلار جىلۋە قىلغۇچى.
ئەڭ تۆۋەن ئويمانلىق بار ھەم بۇ يەردە،
بار قۇرغاق، قاغجىراق قۇملۇق باياۋان.
توپىنى،

شېغىلىنى ئۇچىرار بوران،
بار تومۇز ئىسسىقى تونۇر تەبىئەت.
ۋە سىم-سىم يامغۇرلار،
سوغۇق قەھرىتان.

بىر يىلنىڭ يېرىمى بولار زىمىستان،
جۇۋىنى سېلىپلا كىرىسىز يازغا.
كۆپ دەشتى چۆللەرى ئادەم بارمىغان،
بوستانلار ئاشلىققا، مېۋىلەرگە كان.
بەزىلەر ئاڭلاپلا قورقار بۇ يەردىن،
بەزىلەر كېلىدۇ ئارزۇلاپ ھامان.
بولسىمۇ بۇ يەرلەر خىلۋەت، باياۋان،
كۆزلەرنى چاقىدۇ بايلىق،
مەنزىرە.

زامانىۋى قاتناشتىن قىسقىرار كەن يول،
بولسىمۇ ۋە تەبىئەتنىڭ يىراق غەربىدە.
غايەت زور ئۆزگىرىش بۇ يەردە بۈگۈن،
جانلىنىش، جاسارەت باردۇر ھەممىدە.
تۆتلىشىش يولىغا تاشلاندى قەدەم،
ئىسلاھات باھارى قىلىپ تەنتەنە.

بېيىشقا يول ئاچتى يېڭى سىياسەت،
ياشارتتى دىللارنى غۇنچىدەك، گۈلدەك،
ئوتتۇرا ئاسىيا گۈلىستانى بۇ،
ھەر مىللەت ئۇيۇشقان ئىناق ئائىلىدەك.
جىيانەنگە ئوخشايدۇ قارساڭ بۇ جاي،
گۈرۈچ ۋە بېلىقى چىقارغان ئاتاق.
بۇ قەدىم يەر تاپتى يېڭىدىن ھايات،
ئۆتكۈزۈپ بېشىدىن ئوتتۇز قىشنى، ھەم
دەل ئوتتۇز باھارنى، تاپماقتا روناق،
ئىناقلىق كۈيىگە تولغان تارىخى،
پارتىيە ھەر مىللەت خەلقىگە نىجات،
نۇرىدىن ئەل ئاۋات،
دىللار بولۇر شات.

1988 - يىل، ئۈرۈمچى.

كۈيلەيلى بەختىيار دەۋراننى

— «مىللى يازغۇچىلار» ژۇرنىلىنىڭ نەشر قىلىنغانلىقىنى
تەبرىكلەپ...

كۈنساناپ كۈچەيدى ئېلىمىز،
ئىسلاھات قەدىمى تاشلىنىپ.
مىللەتلەر ئۆم بولۇپ ئۇيۇشۇپ،
ئۇلۇغۋار يۈرۈشلەر باشلىنىپ.
پارتىيە ئاپتېپى مېھرىدىن،
گۈللەندى مىللەتلەر ئېرىپانى
زورايدى ئەدىملەر قوشۇنى،
يۈز ئاچتى كەشپىيات زامانى.
كۈيلەنسۇن يولباشچى پارتىيە،
كۈيلەيلى سۆيۈملۈك ۋەتەننى.
ئىناقلىق،

ئىسلاھات،

دەۋرىمىز،

ياشناقتى بۇ ئانا گۈلشەننى.
يازغۇچى، سەنئەتكار ئەزەلدىن.
خەلقنىڭ، ۋەتەننىڭ چارچىسى.

دەۋرگە ئوقۇسۇن مەدھىيە،
ئەل ئۈچۈن سۆز قىلسۇن بارچىسى.
بۇ زۇرنال ۋە تەننىڭ بېغىدا،
يېڭى گۈل رەڭ تۈزۈپ ئېچىلغان
مىللەتلەر ئىجادى،

ئەقلىنىڭ،
جەۋھىرى بولغۇسى نامايان.
ئۆز بولسۇن تەڭرىتاغ گۈلىدەك،
تولۇپ ئۇ جىلۋىگە ۋە شانغا.
يورۇتسۇن شولسى ئۆلكەمنى،
ئىپارى چېچىلسۇن جاھانغا.

1988 - يىل، ئۈرۈمچى.

ۋەتەننىڭ كەلگۈسى سىلەر

بالىلار ۋەتەننىڭ گۈللىرى،
بالىلار خەلقنىڭ كەلگۈسى.
بولغۇسى خوجىسى ۋەتەننىڭ،
بولغۇسى يېڭىشلار بەلگۈسى.

شاكىچىك دوستلار بەك سۆيۈملۈك،
ئۆستۈڭلار بەختىيار زاماندا.
ئەجدادلار غەمخورلۇق قىلغاچقا،
كۈلكەڭلەر ياڭرايدۇ ھەر ياندا.

تىرىشىپ باغلاڭلار بەلنى چىڭ،
ئاتلار خىسلىتى ئۈلگەڭلار.
ئۆگىنىپ مەدەنىيەت ۋە پەننى،
ئىجادكار بولۇڭلار، گۈللەڭلار.

باغلىدى سىلەرگە ئەل ئۈمىد،
بولۇڭلار ساغلام، شوخ، جۈرئەتلىك.
زاپاس كۈچ سىلەر ئەل يولىدا،
كەلگۈسى قوشۇنى غەيرەتلىك.

ئەۋلادلار ئەجدادىن ئاشقۇلۇق،
 دولقۇنلار دولقۇنىنى ئىتتىرەر.
 جاپالىق ئىگىلىك يارىتىش.
 ئىنسانغا شان - شەرەپ كەلتۈرەر.

ئۆملىشىپ ھەر مىللەت پەرزەنتى،
 باتۇرى بولۇڭلار يۈرۈشنىڭ.
 ئەتىكى چۈەرى ئۆزۈڭلار،
 شىنجاڭنى ئېچىشنىڭ، قۇرۇشنىڭ.

1988 - يىل، ئۈرۈمچى.

دۇنياغا يۈزلەنسۇن مۇقام

— شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق مۇقام ئۆمىكىنىڭ
شەرەپ قۇچۇپ قايتقانلىقى مۇناسىۋىتى بىلەن.

كېلىپسىلەر قايتىپ،

قۇچۇپ شەرەپشان.

كېلىپسىلەر ئېلىپ،

شياڭگاڭلىق،

ئاۋمېنلىق قېرىنداشلارنىڭ

تىلەك - ئارمانلىرىنى،

ئەلگە، ۋەتەنگە يوللىغان.

ئاسىيا سەنئەت بايرىمى سەھنىسىدە،

ئۇيغۇرنىڭ مۇقامى ياڭراپ،

ئۇسسۇلى ئەيلىدى جەۋلان.

تارقاتتىڭلار،

ۋەتەننىڭ داڭقىنى ھەر يان،

شىنجاڭغا كەلتۈرۈپ شەرەپشان.

ئېيتىمەن سىلەرگە تەشەككۇر،

تەبرىكلەپ شادىمان.

سىلەرنىڭ مۇڭلۇق ناخشاڭلار،

چۆلدە چاقىنىغان گۆھەرلەر

— ماناس ئېلىكتىر ئىستانسىسى ۱ - نومۇرلۇق گېنېراتور گۇرۇپپىسى -
سىنىڭ پۈتۈن لىنىيە بويىچە توك تارقاتقانلىقىنى تەبرىكلەپ...

ئون سەككىز مېترلىق ئېگىز تۇرخۇنلار،
قادالدى بۇلۇتلۇق كۆككە تىك تۇرۇپ.
قاپلىدى تۈتەكلەر ئەتراپىنى تۇتاش،
ياشىنىدى ھاياتلىق قايناپ جۇش ئۇرۇپ.

ئىستانسا ئۆيلىرى تۇرار قەد كېرىپ،
رەتمۇرەت سەپ تۈزۈپ شۇنچە بەك ھەيۋەت،
ئېلىكتىر سىملىرى كەتكەن چىرىمىشپ،
ئۆمۈچۈك تورىدەك زىچ قەۋەت - قەۋەت.

ئۈسكۈنە ئەسۋابلار خىل زامانىۋى،
يۇقىرى تېخنىكا، چېۋەر ماھارەت.
يۇرتۇمنىڭ ئەڭ كاتتا ئىستانسىسى بۇ،
كەلگۈسى ئىقبالى پارلاق ئالامەت.

ئايلىنار ئۇيغۇرلۇق بۇ چۆللەر ئەمدى،
ئېلىپكتر قۇۋۋەتلىك چوڭ شەھەرلەرگە.
تېخىمۇ جىلۋىلەر قىلار بۇ دىيار،
ئۆزگىرىپ تۈنلەرمۇ تاڭ سەھەرلەرگە.

1988 - يىلى 28 - نوپابر، ماناس.

يۇرت مۇھەببىتى

مەن دېڭىزغا سالغانمەن نەزەر،
چىقىپ باققان ئېگىز تاغلارغا.
كەزگەن ئىدىم دەشتى چۆللەرنى،
بارغان يايلاق، گۈزەل باغلارغا.

بارغان يىراق ئارگېنتىناغا،
سان - فرانسىسكونى كۆرگەن ئىدىم مەن.
ئەنقەرەدە سەيلىلەر قىلغان،
ۋە چاۋشىەندە يۈرگەن ئىدىم مەن.

ئۆزگە يۇرتلار رەڭدار ۋە گۈزەل.
كوچىلىرى گۈلىستان سۈپەت.
ئۆزگە ئەللەر ئىمارەتلىرى،
تىزما تاغدەك ئېگىز ۋە ھەيۋەت.

لېكىن قانداق يەرگىلا بارسام،
تەڭرىتاغنى ئەسلىدىم ھامان.
مەيلى قانداق مەنزىرە كۆرەي،
ئۆز يۇرتىنى سېغىندى بۇ جان.

ھەر دەققە ھېس قىلغىنىم شۇ،
 يۇرتۇم سۈيى شېرىن ھەسەلدەك.
 ئادەملىرى يېقىملىق شۇنچە
 ھاۋاسى ساپ ئىپاردىنمۇ بەك.

يۇرتۇم، يۇرتۇم، ئانا دىيارىم،
 سەن بۆشۈكسەن مېنى ئۆستۈرگەن.
 سەپەر قىلسام بولسەن يەلگەن،
 قەلبىمدە سەن توزىماس گۈلشەن.

1988 - يىل، توقسۇن.

تېخىمۇ گۈزەل ئەتىمىز

— شىنجاڭ خەلق رادىئو ئىستانسىسىنىڭ 1989 - يىلى يېڭى كۈنى
ئاڭلىتىدىغان "تېخىمۇ گۈزەل ئەتىمىز" نومۇرلىرىغا...

نەقەدەر جاراڭلىق ئەتە دېگەن سۆز،
يازسىمۇ پارقراپ تۇرار نۇر چېچىپ.
ئىلھاملار بېغىشلار ئەتە دېگەن سۆز،
ئىلگىرىلەپ مېڭىشقا داۋانلار ئېشىپ.

كۆزلەرنى چاقىتىپ بولۇر نامايان،
كۆپ، يېڭى ئۇتۇقلار - غەلىبىلەر ئەتە.
ئاي، قۇياش، بوستانلار كۈلەر تېخىمۇ،
گۈزەللىك قىلدۇ جىلۋىلەر ئەتە.

بىز كىرىپ بارىمىز يېڭى جەڭلەرگە،
ئۇلۇغۋار قەسەملەر كۈچ بېرەر جانغا.
يېڭىچە مەنزىلەر يۈز ئاچار ئەتە،
يۈرۈشلەر يېزىلار يېڭى داستانغا.

تىلەيمىز ئەتىمىز بولسۇن دەپ گۈزەل،
بەختكە چۆمۈلسۇن بۇ يېڭى ھايات.
تېخىمۇ ئۇرغۇسۇن جاسارەت ئەتە،
يارالسۇن يېپيېڭى ئىجاد - كەشپىيات.

1988 - يىل دېكابىر.

دەڭىزنىڭ قىرغاقىدا تۇرغاندا،
بىزنىڭ يۇرتىمىزدا بارغاندا،
دەڭىزنىڭ قىرغاقىدا تۇرغاندا،
بىزنىڭ يۇرتىمىزدا بارغاندا.

دەڭىزنىڭ قىرغاقىدا تۇرغاندا،
بىزنىڭ يۇرتىمىزدا بارغاندا،
دەڭىزنىڭ قىرغاقىدا تۇرغاندا،
بىزنىڭ يۇرتىمىزدا بارغاندا.

دەڭىزنىڭ قىرغاقىدا تۇرغاندا،
بىزنىڭ يۇرتىمىزدا بارغاندا،
دەڭىزنىڭ قىرغاقىدا تۇرغاندا،
بىزنىڭ يۇرتىمىزدا بارغاندا.

گۈل شەھىرىگە مەدھىيە

يانۋار ئېيى،
مېنىڭ يۇرتۇمدا
تامچىغان سۇ مۇزغا ئايلىنار،
قار قاپلايدۇ زېمىننى ئاپئاق.
قار تۇتاشقان ئۇيۇققا، كۆككە
ئەتراپ كۈمۈش بىلەن قاپلىنار،
چەكسىز دالا بولۇپ پارقىراق.
يېپىندۇ يايلاق يېپىنچا،
ھۇشقۇيتىدۇ شۇبىرغان-سوغاق.

* * *

بۇ يەر
ئىكەن باشقا بىر جاھان،
ھەممىلا يەر يېشىل باراقسان.
گۈل - غۇنچىلار رەڭدار ئېچىلغان،
تاغلار يېشىل بۇلۇت مىسالى،
ئېتىز يېشىل تاۋار يېپىلغان.
قۇشلار سايىر شاخلاردا سەكرەپ،
ئېرىقلاردا سۇ ئاقار راۋان.
ساپ ھاۋادىن خۇش ھىد تارايدۇ،

بۇ يەر جەننەت نۇرلار چاقنىغان.

جياڭنەن — سۇلۇق يۇرت،

گۈزەل ماكان،

ئىسسىق بەلباغ مەنزىرىلىرى

مەپتۇن قىلار كىشى قەلبىنى،

تەلپۈندۈرۈپ ئۆزىگە ھەر ئان.

مەن بېيجىڭدىن كەلدىم جەنۇبقا،

سەزدىم ئىككى دۇنيانى شۇ ئان.

گۇاڭجۇ سېنىڭ گۈل شەھىرى نامىڭ

ئەمەس بىكار شۆھرەت قازانغان.

سەن جەنۇبىنىڭ چوڭ دەرۋازىسى،

سەن چىنمەنزىر گۈزەل گۈلىستان.

دولقۇن ئۇرار سەندە ئىسلاھات،

ئالغا قەدەم تاشلاپسەن ھامان.

سەن بىر يېشىل ياقۇت گۈياكى،

دېڭىز بويىغا كېلىپ ئورنىغان.

سېنىڭ قوينۇڭ ئەبەدىي باھار،

كۆڭۈللەرنى ئۆزىگە تارتقان.

1989 - يىلى يانۋار، گۇاڭجۇ سۇڭخۇا.

بامبۇك

سەن شۇنچە يېشىل،
سەن شۇنچە يۇمران.
سەن شۇنچە تۈپتۈز،
شۇنچە نەۋقران.
يېشىل دېڭىزنىڭ
ئەركىسى ئۆزۈڭ،
ھاياتلىق قايناپ
تۇرغان،
جۇش ئۇرغان.

بېغىشلايسەن
ئادەملەرگە روھ،
بېغىشلايسەن
يېشىللىق كۆركەم.
بېغىشلايسەن تۈز كۆڭۈللۈكنى
ئۆزلەش جۈرئىتى، جاسارىتى ھەم.
ياشاش كۈچى بەستىڭدە ئايان،
ساھىل، ئۆستەڭ بويى،
تاغ ئۈستى،
يامغۇر سۈيى بارلىكى جايدا،

گۈل

ھەممە كىشى سۆيىدۇ گۈلنى،

مەنمۇ ھەرگىز مۇستەسنا ئەمەس.

دۇنيادىكى گۈللەرنىڭ خىلى،

زادى قانچە بىلگىنىم يوق، بەس.

سانىغانغا پۈتمەيدۇ سانى،

لېكىن جەنۇبتىكى گۇاڭجۇدا مەن

كۆردۈم گۈللەرنىڭ ئەڭ كۆپ خىلىنى.

رەڭمۇرەڭ

چىرايلىق

نازۇك بەك بەلەن.

گۈل دەرىخى،

گۈللەرنىڭ تېغى،

گۈللۈك يوللار

ۋە گۈللۈك ئايۋان.

گۈل دېڭىزى،

گۈللۈك كەڭ ئوكيان.

تەبىئەت سۇمۇلۇق گۈللەر چىرايى،

گۈلدۈيە دە تۈكۈلۈپ ياتقان.

كوچا - كوچىدا ئاققىنىمۇ گۈل،

دىماغلارغا گۈل ھىدى مېھمان.
 گۈل ھىدىدىن مەست بولار يۈرەك،
 گۈل بېغىشلار تەنگە يېڭى قان.
 گۈل بېغىشلار گۈزەللىك زوقلار،
 گۈزەللىكتىن ياشىرىدۇ جان.
 مەن ئامراقمەن گۈللەرگە،
 گۈللەر

ئويغىتىدۇ ھېسنى بىگۇمان.
 مەن ئامراقمەن بۇ گۈل شەھىرىگە،
 گۈل ئۆستۈرگەن ئادەمگە ھەر ئان.

1989 - يىل يانۋار، كۋاڭجۇ.

ئىككى چوڭ دەرۋازا

ئىمارەت - بىنالار كۆككە تاقاشقان.
مېھمانخانىلار، ئوردىلار كۆركەم.
كۆزلەرنى چاقىدۇ ماگىزىنلىرى،
ئادەملەر دېڭىزدەك ئاقىدۇ ھەر دەم.
ئەتراپلىق ھەم قىزغىن مۇلازىمەتلەر،
جىمىكى ئادەملەر تەبەسسۇم قىلار.
گەپلەرنى ئانچە بەك چۈشەنمىسەممۇ،
چۈشەندىم سەمىمىي قەلبى بىغۇبار.
ئۆزىمىز جەنۇبتىن، شىمالدىن تۇرۇپ،
ئارنى كۈرمىك تاغ - دەريا ئايرىغان.
قەلبىمىز تۇتۇشىپ كەتكەن بىر بولۇپ،
بار ئورتاق ئارزۇلار،
بار ئورتاق نىشان.
گۇاڭجۇ - شىنجاڭنىڭ ھەمكارلىقىنىڭ
يوللىرى راۋان، كۆپ
پارلاق ھەمدە كەڭ.
ئىككى چوڭ دەرۋازا بولۇشۇپ ھەمدەم
چاچىدۇ گۈللىنىش نۇرلىرىنى تەڭ.

1989 - يىل، گۇاڭدۇڭ.

تەڭرىتاغ بۈركۈتى ئەيلىدى پەرۋاز

ئەركىن سىدىق شىنجاڭ داشۆ فىزىكا فاكۇلتېتىنىڭ 78 - يىللىق ئوقۇغۇچىسى. ئۇ، ئوتتۇرا مەكتەپتىكى چاغلارنىڭلا خەنزۇ تىلىنى ئۆزلۈكىدىن ئۆگەنگەن. كېيىن ئاقسۇدا شىنجاڭ بويىچە ئىككىنچى (خەنزۇچە قوبۇل قىلىش نومۇر ئۆلچىمىدە) نەتىجە بىلەن ئىمتىھان-دىن ئۆتۈپ شىنجاڭ داشۆگە كىرگەن، سىمسىز تېلېگراف كەسپىدە ئوقۇغان، ئۆگىنىش جەريانىدا جاپاغا چىداپ، ئىخلاىس بىلەن تىرىشىپ ئەلا ئوقۇغانلىقتىن، مەملىكەت بويىچە ئۈچتە ياخشى ئوقۇغۇچىلار ئۆلكىسى بولۇپ باھالانغان. مەكتەپتە ئېلىپ قېلىنغاندىن كېيىن ياپون تىلىنى ئۆزلۈكىدىن ئۆگىنىپ ئىمتىھان بېرىپ ياپونىيىگە ئوقۇشقا بارغان. تىرىشىپ ئىلگىرىلەپ ياپونىيىدە ئۆتكۈزۈلگەن 72 دۆلەت ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ نۇتۇق سۆزلەش مۇسابىقىسىدە تۆتىنچىلىككە ئېرىشكەن. ھازىر ئامېرىكىدا ئوقۇۋاتىدۇ. ئىككى يېرىم يىل ۋاقىت ئىچىدە ئۇ ياپون، ئىنگلىز تىللىرىدا 19 پارچە ئىلمىي ماقالە ئېلان قىلدى. بەزى ماقالىلىرى ئامېرىكىدىكى دۇنيانىڭ ئالىي قاتلىمىغا مەنسۇپ ئىلمىي ژۇرناللاردا ئېلان قىلىندى. — «ئۈرۈمچى كەچلىك گېزىتى» خەۋىرىدىن.

تەڭرىتاغ بۈركۈتى، ئەي ئەركىن سىدىق،
بەستىگە چۆل، بوستان ھارارىتى يار.
تېنىڭدە ئاقسۇنىڭ گۈل-گىياھلىرى
ۋە تارىم توپىسىنىڭ خۇش بۇي ھىدى بار.

ئۇچتۇڭسەن،
ھالقىدىڭ تەڭرىتاغدىن ھەم.
ئىگىلىك كۈچەيگەن بىر ئەلگە باردىڭ،
تىنىچ ئوكيان ئۈستىدىن سەن ئۆتۈپ شۇ دەم.
سەن كىچىك بالىلىق چاغلىرىڭدا،
كۆرگەنسەن شېرىن ۋە گۈزەل چۈش بەلكى،
شۇ چۈشلەر ئەمەستى ئاساسىز خىيال.
ئەمەستى گرىمىسەن قاقاس چۆلدىكى،
ئۇ ئىدى مۇستەھكەم ئاساس ئۈستىگە
قۇرۇلغان ئىشەنچ، كۈچ، ئەجىر - ئەقىدە.
مۇقامنىڭ كۈيىدىن ياڭرىغان بەلەن،
ۋە «قۇتادغۇبىلىك» پەلسەپىسىدىن،
قەمبەر خان ئوينىغان ئۇسسۇلدىن لېۋەن،
ئويلاندىڭ قايتىلاپ، ھايات ھەققىدە،
ھېس قىلدىڭ نېمىمىز كەملىكىنى سەن.
غىچىرلاپ ماڭىدۇ ئېشەك ھارۋىسى،
بېسىلغان كەبى كۆپ ئەسىرلەر يۈكى،
يۈرىكىڭنى ئېزىپ ئۆتتى ئىز سېلىپ،
ئېلىپنى تايماقتىن ئايرىيالمىغان،
بالىلار كۆزىنىڭ خىرە نۇرلىرى،
ئاغرىتتى قەلبىڭنى گۇيا سانجىلىپ.
مۇنەۋۋەر پەن - تېخنىكا تالانتلىرىنىڭ،
ھېس قىلدىڭ مىللىتىمىزدە كەملىكىنى سەن.
ئۇلارسىز خام خىيال بىرەر مىللەتنىڭ،

گۈللىنىش، تەرەققىي قىلىشى جەزمەن.
بايقىدىڭ،

ۋە تاللاپ ئالدىڭ نىشانى.
شۇ ياققا ماڭدىڭ قەدەملەر تاشلاپ،

تۈنلەرنى ئۇيقۇسىز سېنىڭ قانچىلاپ.
تەسەۋۋۇر قىلىمەن سېنىڭ قانچىلاپ.
قانچىلاپ سۈبھى كۆز ئاچاي دېگەندە،

ياتقاندا تارىم جىم غەپلەتتە ئۇخلاپ.
خورازلار بىلەن تەڭ ئورنىڭدىن تۇرۇپ،
كىتابلار ئوقۇدۇڭ ئۇيقۇنى قوغلاپ،
مىللەت ۋە دۆلەتنىڭ چېگرىسى يوقتۇر،

بىلىمدە - ئېرىپاندا ئەزەلدىن ئەبەت.
بىلىمنىڭ دېڭىزىدا ئۈزۈك توختىماي،
ئىنسانلار مەدەنىيىتى جەۋھەرلىرىنى،
سۈمۈردۈڭ قانماس زور ھەۋەستە پەقەت.

ئەمگىكىڭ، ئەقلىڭدە ئاچنىڭ ئاخىرى
ئىشكىن سەن ئالىي بىلىم يۇرتىنىڭ،
بار ئىزلار مەكتەپنىڭ ئوتۇڭىنىڭ.

بېسىلغان تەپتىدە ئىش ئوتۇڭىنىڭ.
يېڭى بىر مۇھىتتا ئۆگەندىڭ شۇنداق
يۈكسەلدى ئوبرازىڭ ھارماس ئە
ئارزۇيۇڭ، ئىستىقامىتىڭ، خىيالى
ئەمەلگە ئاشتىغۇ ئەين
جاڭدىن،

جۈڭ
ماقا

دېنمۇ سەن.
ئەڭ يورۇققا چىقتى دۇنيانىڭ
ئەڭ ئالىي قاتلىمىنىڭ ئۇرۇنىدا ھەم،
مەغرۇرلۇق ھېس قىلار خەلقىنىڭ،

ئىپتىخار —
ھېس قىلار يۇرتداش ياش دوستلىرىنىڭ ھەردەم،
سەن ئۇلار قەلبىدە ئۈلگە، نەمۇنە،
سەن ئۇلار قەلبىدە چوڭ ئوبراز جەزمەن.

نەزەرىڭ ئورنىغان ئۇلۇغۋار ۋەتەن.
قەلبىڭگە ئۆرنەمسى ئىشەنچىڭ، سۇنماس غەيرىتىڭ،
تەۋرەنمەس ئىلگىرىلەش بىلەن بەسلىشىش،
ئىزدىنىش، ئىللىك ئادەملەر كۆزلەشتەك روھىڭ،
چەت ئەللىك گۈللەتنىشى ئورنىدى مەھكەم.

مىللەتنى گۈللەتنىشى ئورنىدى مەھكەم.
قەلبىمىز قېتىغا ئورنىدى مەھكەم.
تەڭرىتاغ بۈركۈتى ئەيلىدىڭ يېڭىراق،
تەڭرىتاغ تەمبۇرغا، ياڭىراق،

جور بولۇپ ھەيۋەتلىك مۇزىلۇق،
پامىرنىڭ ھەيۋەتلىك مۇزىلۇق،
تەڭرىتاغ تىزمىسى قالدى،
تەڭرىتاغ ئاستىدا ئاقىدى،

نەزەرىڭ ئاستىدا ئاقىدى،
ئەبەدىي توختىماي،
قايىنامىلار ياسالغان،
ئىپتىخار،

ئىپتىخار،
ئىپتىخار،
ئىپتىخار،
ئىپتىخار،

ئىپتىخار،
ئىپتىخار،
ئىپتىخار،
ئىپتىخار،

ئىپتىخار،
ئىپتىخار،
ئىپتىخار،
ئىپتىخار،

كۆتۈرۈپ توختىماس شاۋقۇن چوقانى
چاقىرار ئىلىم-پەن مەدەنىيەتنى،
چاقىرار قابىللار تولغان زامانى.
تەڭرىتاغ بۈركۈتى ئەيلىدىڭ پەرۋاز،
بىللە ئېپ ئۇچۇپ سەن مىليون قەلبىنى،
ھەر مىللەت تىلىگەن تىلەك-ئارمانى.
1989-يىل، ئۈرۈمچى.

تەڭرىتاغ سۆيگۈسى

تەڭرىتاغ —

شىنجاڭنىڭ ئالتۇن بۆشۈكى،
سەندە بار مىڭ گەزلىك مۇزلۇقلار ھەيۋەت.
قار سۈيى سۇغىرار چەكسىز دالانى،
قۇچىقىڭ يايلاقتۇر، بوستاندۇر زۇمرەت.
ھەممىلا يېرىڭ مول مەدەن مەنبەسى،
كۆمۈرنىڭ، نېفىتنىڭ دېڭىزى چەكسىز.
قوغۇنلار تارتىدۇ سەيلىچىلەرنى،
قاشتېشى، ئالتۇننىڭ داڭقىمۇ شەكسىز.

ھەر مىللەت خەلقىنىڭ بەخت بېغىسەن،
ئىناقلىق گۈللىرى رەڭدار ئېچىلغان،
ئۆزئارا ئۆگىنىش، تەڭ راۋاج تېپىش
ھەققىدە ھېكايە كۆپ بۇندا ھامان.
ئالتاينىڭ ئالتۇن رەڭ يايلاقلىرى ۋە
تارىمىنىڭ ساھىلى، بوستانى بويلاپ،
تارقىلىپ تەڭ گۈللەش خەۋەرلىرى ۋە
ئىناقلىق ناخشىسى تۇرىدۇ ياڭراپ.
سەن ئۇلۇغ ۋەتەننىڭ گۆھەر زېمىنى،

ئەي شىنجاڭ، سۆيۈملۈك يۇرتۇم، قەدىردان.
قايتىدىن نۇرلاندى بۇ يىپەك يولى،
گۈلشەن سەن دىللارنى مەستانە قىلغان.
ياۋروپا-ئاسىيا كۆۋرۈكى بولۇپ
تۇرسەن تەڭرىتاغ ئۆزۈرە ھالقىغان.
بىر ھەسەن-ھۈسەندەك كۆكتە چاقنىغان
بۇ غەربىي دەرۋازا ئېچىلدى داغدام،
شىنجاڭنىڭ ئىقبالى يۈز ئاچتى پارلاپ،
ھەر مىللەت ئۆملۈكى يېڭى بىر داستان.

1989-يىل، ئۈرۈمچى.

تارىمغا بېغىشلانغان ناخشا

ئەي تارىم،
ئەي سۆيۈملۈك تارىم،
سەن نېمانچە باي بىر ماكانسەن،
كۆڭۈللەرنى ئەجەب تارتىسەن.
سەن دېڭىز سەن،
قۇملۇق، باياۋان،
مۇنبەت ئېتىز -
دالا چاقىنغان،
سەن ئوتلاق سەن،
نېفىتلىك ئوكيان.
سەن بوز يەر سەن،
گۆھەر ئويمانلىق،
چېكىگە كۆز يەتمەس بىپايان.
ئەي تارىم،
كىم بىلىپتۇ قاچان،
قانچە ئەسر ئۇخلىغىنىڭنى؟
"ھالاكەتنىڭ دېڭىزى" دېگەن
نام ئېلىپمۇ قويىمىغىنىڭنى؟
رېۋايىتىڭ كۆپتۇر تارالغان.

ئەي تارىم، سەن
 سوزۇلۇپ ياتقان
 بوز يەر گويا سەن ئېچىلمىغان.
 ئەي تارىم، سەن
 گۈزەل قىز - جانان،
 ئاشق تېخى بايقاپ بولمىغان.
 تارىم، سېنىڭ بايلىق - گۆھرىڭ
 تەكشۈرۈلەر، ئېچىلار ئەمدى.
 تارىم، سېنىڭ گۈزەل مەنزىرىڭ
 ئادەملەرنى مەست قىلار ئەمدى.
 تارىم، سېنىڭ مۇبارەك نامىڭ
 ئەۋلادمۇ ئەۋلاد ئۆچمەيدۇ پەقەت.
 ئىستىقبالىڭ، پارلاق كەلگۈسىڭ
 نۇر چاچىدۇ يۇلتۇزدەك ئەبەت.
 تارىم، سېنى كۈيگە قاتىمەن،
 شېئىرىمغا جىلۋەك بېرەر رەڭ.
 سەن شىنجاڭنىڭ غۇرۇرى، پەخرى
 سەن شىنجاڭنىڭ شەرەپ - شانى ھەم.
 بۈگۈن قوينۇڭ ئارا باشلاندى
 نېفىت ئۈچۈن چوڭ بىرلەشمە جەڭ،
 قەد كۆتۈردى ۋېشكىلار قاتار،
 بۇرغا تىنماي سايرايدۇ بۇ دەم.
 تارىم، سەندە يېڭى قىياپەت،
 قۇملۇقلاردا كۆرۈنۈش كۆركەم.

قاقاس چۆلدە شاۋقۇن دەمبۇدەم،
 ئايلىنىسەن دۆلەت بويىچە
 ئەڭ كاتتا بىر نېفىتلىككە سەن،
 تۆھپە قوشقىن ۋەتەنگە ھەر دەم.
 تىلەك تىلەي، تارىم، ئېشىپ كەت
 سەئۇدى ئەرەبىستاندىن،
 پارس قولتۇقى ئەللىرىدىن ھەم.

1989 - يىلى 10 - ئاپرېل، كورلا.

ئۇنتۇمايدۇ خەلقىمىز سىزنى

— يولداش خۇياۋباغغا مەرسىيە.

مەن سىزنى كۆرگەن،
 بىز تونۇش ئىدۇق،
 مەن سىزنى چۈشەنگەن،
 بىز يولداش ئىدۇق،
 يۇقىرىدا، تۆۋەندە بولساقمۇ گەرچە
 بىز يېقىن دوستلاردىن بولۇپ ئۆتۈشكەن.
 سىزنىڭ ئىشخانىڭىز،
 خۇەيرىنتاڭ زالى
 ۋە خەلق سارىيىدا،
 ھەتتا قازاقنىڭ
 كىگىز ئۆيلىرىدە بىز بىللە بولغان.
 كۆز ئالدىمىدىن كەتمەيدۇ زادى
 تاشۇ چاغلاردا بىز سۆھبەتلەر قۇرغان.
 تونۇش ئۇنىڭىز قۇلاق تۈۋىمىدە
 جاراڭلاپلا تۇرغىنى تۇرغان.
 تەبەسسۇملۇق نۇرانە چىراي
 سۆيۈندۈرگەن مېنى ھەم تالاي.

روھىڭىز سىزنىڭ
خىسلەتلەرگە باي،
غەيرىتىڭىزگە قايىل بولغانىمەن،
ئادەملەرگە قويغان مېھرىڭىزگە
ئائىل بولغانىمەن.
سىز يېشىل قارىغاي،
سىز يېشىل شەمشاد،
بەرق ئۇرۇپ گۈللەپ-ياشىغان.
سىز كىچىك بىر گىياھ،
توزۇماس بىر گۈل
جىلۋە قىلغان، پورەكلەر ئاچقان.
سىز نامسىز قەھرىمان،
سىز داڭلىق ئەرباب.
سىز ئاددىي،
سىز ئۇلۇغ ۋە ئالىيجاناب،
خەلقىمىزنىڭ پەرزەنتى سىز.
خەلقىمىزگە داھىي-پاسىبان،
سىز ھەققانىي، ئادىل ۋە خالىس
پاك-بىغۇبار، سەمىمىي ھامان.
كەمتەر ئىدىڭىز، ئادەملەر بىلەن
كېتەتتىڭىز چىقىشىپ ئاسان،
ئوچۇق-يورۇق، تۈپتۈز ھەرقاچان.
ئالىي رەھبەر ئىدىڭىز ھەمدە
ئاددىي پۇقرا ئىشچان-تىرىشچان.

پېشقەدەملەرگە ئىدىڭىز غەمخور،
 ياشلارغا تەلەپچان، ئامراق، مېھرىبان.
 مۇشكۇلاتلار قورقاتتى سىزدىن،
 يات ئىدى سىزگە ھېرىش ۋە چارچاش.
 تونۇردەك قىزىق تومۇز كۈنلىرى
 ئايلىنىپ تەڭرىتاغنى، كېزىپ باياۋان،
 بىرلىكتە بېيىشقا قاتۇرۇشۇپ باش،
 ھەر مىللەت خەلقىگە بولغان سىز سىرداش.
 بۈگۈن كۈنىمىز
 تېخىمۇ گۈزەل،
 تېخىمۇ باياشات ئۆتۈۋاتقاندا،
 ئارىمىزدىن كېتىپ قالدىڭىز،
 قانداق ياش تۆكىمىسۇن كۆڭۈل كۆرمىز.
 يولداش خۇ ياۋباڭ،
 پارلاق تۆھپىڭىز
 يېزىلىدۇ تارىخ بېتىگە،
 سىزنىڭ يارقىن ئوبرازىڭىز
 سىڭىپ كەتتى ئەلنىڭ قەلبىگە.
 تەبەسسۇملۇق خۇش سۇباتىڭىز
 ئىلھام بېرەر ھەربىر كىشىگە.
 كۆپتۇر ئەلگە بەرگەنلىرىڭىز،
 ئۇنتۇمايدۇ سىزنى خەلقىمىز،
 كەتمىدىڭىز سىز،
 ئاڭلاۋاتىمەن مەن ئولتۇرۇپ

مەركىزىي پارتىيە مەكتەپ زالىدا
 سىز بەرگەن دەرسنى گويا
 سىز بىلەن بىز سۆھبەتلەر قۇرۇپ،
 چاقچاقلىشىپ كۈلۈشمەكتىمىز.
 ئالتايدىكى قېيىنزارلىقتا
 گويا بىللە
 قولتۇقلىشىپ يۈرۈشمەكتىمىز.

1989 - يىل 22 - ئايرىل، ئۈرۈمچى

خەلقىمىزنىڭ ياخشى ئوغلى

— يولداش بۇرھان شەھىدىگە مەرسىيە.

ئەجىر قىلدىڭ ئومۇم ئۈچۈن بىر ئۆمۈر،
بارلىقىنى بېغىشلىدىڭ خەلققە.
سادىق بولدۇڭ كوممۇنىزم يولىغا،
تېگىپ ۋەتەن ئىشقىنى چىڭ قەلبىگە.

سەن جۇڭخۇا مىللەتلىرى باتۇرى،
خەلقىمىزنىڭ ياخشى ئوغلى ئەبەدكە.
كىشىلەرگە داڭقىڭ بەكمۇ تونۇشتۇر،
تۆھپىلىرىڭ نۇر چاچار ھەر تەرەپكە.

1989 - يىل 27 - ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى.

جۇمھۇرىيەت، لەپىلدەسۇن بايرىقىڭ

— جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغانلىقىنىڭ 40 يىللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن.

قىرىق قېتىم كەلدى باھار، كەلدى كۈز،
ياغدى تالاي يامغۇر، چىقتى شامال ھەم.
قىرىق يىلدا بولدى تالاي بۇرۇلۇش،
تەرەققىيات ئاچتى تالاي جامال ھەم.

بېسىپ ئۆتتۈڭ كۆپ جەڭگىۋار مۇساپە،
جۇمھۇرىيەت — ئانا ۋەتەن يۈكسىلىپ.
تالاي كۈرەش - جەڭنى باشتىن كەچۈردۈڭ،
قانلىق، ئوتلۇق سىناقلارغا يۈزلىنىپ.

سان - ساناقسىز ئېلىشىشتا ھەر قېتىم،
ساڭا مەنسۇپ بولدى غەلىبە، شەرەپشان.
ساڭا قارشى چىققانلارنىڭ ھېچبىرى،
قىلالىمدى سېنى گۇمران ھېچقاچان.

مەغلۇپ بولدى، رەسۋا بولدى بىر - بىرلەپ،
ئەكسىچە سەن روناق تاپتىڭ گۈللەنىپ.
مايىل بولدى خەلق قەلبى تېخىمۇ،
ئەقىدىسى، ئىشەنچىسى نۇرلىنىپ.

جۇمھۇرىيەت، سەن بىر گىگانت ئادەمسەن،
قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان مەزمۇت شەرقىتە.
بېغىشلايدۇ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشۇڭ،
ئىلھامىنى دۇنيادىكى خەلققە،

جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى دېگەن نام،
ھەم يېقىملىق، ھەم ياڭراقتۇر ئالامەت.
ئېزىلگۈچى مىللەتلەرنى چىللايدۇ،
ۋە بېرىدۇ پرولېتارغا كۈچ - مەدەت.

*

*

*

مەن ئەسلىدە بالىسىمەن دېھقاننىڭ،
چۆلگە يېقىن بىر يېزىدا تۇغۇلغان.
جۇمھۇرىيەت قۇرۇلغانغا ئەگىشىپ،
يورۇق كۆرگەن، قەد كۆتۈرگەن، ھۈر بولغان.

مەن يېتىلدىم، ئۆسۈپ سەپكە قېتىلدىم،
پارتىيىنىڭ ئىللىق نۇرى مېھرىدە.
بۈگۈنمۇ كەلدى ئاشۇ قۇياشتىن،
تەبەسسۇم بار شۇڭا ھامان چېتىرىمدە.

مەن يېتىلدىم بىللە ئۆسۈپ سەن بىلەن،
يۈرىكىمگە ئىشقىڭ چوڭقۇر ئورناشقان.
سېنىڭ بىلەن ئىستىقبالىم، تەقدىرىم،
مەڭگۈلۈككە چېڭ چېتىلغان، ئۇلاشقان.
سەن بولمىساڭ، ئىلگىرىلەيمەن مەن قانداق،
سەن بولمىساڭ، نەدە ماڭا شەرەپشان.

ئەي ۋەتىنىم، جۇمھۇرىيەت جانىجان،
ئۆزۈڭ ماڭا ئاتا، ئۆزۈڭ ئانىجان.
شەپقىتىڭنى، چەكسىز ئىللىق مېھرىڭنى،
ئۇنتۇمايمەن ئۆمرۈم بويى ھېچقاچان.

سېنىڭ ئۈچۈن كۈچ قوشىمەن، ئىشلەيمەن،
يۇمۇلما كۆزۈم، بولسا تەندە جان.
جۇمھۇرىيەت، قىرىق يېشىڭ مۇبارەك!
سەن جۇشقۇنلۇق، سەن ياش شۇنچە نەۋقىران.

گۈللىنىسەن يەنە تېخى بەرق ئۇرۇپ،
ئىستىقبالىڭ نۇرلۇق سېنىڭ پارلىغان.
ساڭا ۋاپا كەلتۈرىمەن، سادىقمەن،
تەرىپىڭگە يېزىپ مىڭ كۈي ۋە داستان.

راھەت بېغى سەن ھەر مىللەت خەلقىنىڭ،
بارچە گۈللەر تەڭ ئېچىلغان گۈلىستان.

باھارىڭدىن خۇش بۇي ئىپار تارايدۇ،
قۇچىڭىدا ياشناپ ھايات قاينىغان.

جۇمھۇرىيەت، دەريا-تېغىڭ گۆھەردۇر،
قوغدايمىز بىز زىچ ئۇيۇشۇپ تىكىپ جان.
جۇمھۇرىيەت ئۆسۈن يەنە ئابرويۇڭ،
كەلسۇن يەنە زىلزىلىگە كەڭ جاھان.

لەپلىدىسۇن جۇمھۇرىيەت بايرىقىڭ،
ئەيلەپ مەڭگۈ ئېگىز كۆكتە شوخ جەۋلان.

1989 - يىل، ئۈرۈمچى.

ئادالەت

(غەزەل)

كۈچ ئېلىپ سەندىن ئادالەت، ئۆستى بۇ تەن ھەمدە جان،
تۈندە نۇر، جاڭگالدا يول تاپتىم سېنىڭدىن ھەرقاچان.

سەن چىراغ، پەرۋانمەن، سەن كۈنكى مەن ئاپتاپپەرەس،
بىلىنەر زىندان كەبى سەن بولمىساڭ بۇ كەڭ جاھان.

سەن دېمەكلىك ئەل، ۋەتەننى دىلدا تۇتماقلىق دېمەك،
شۇڭا قىلغان پارتىيىمىز سېنى بايراق جانىجان.

سەن ئۈچۈن كۆكرەك كېرىپ جەڭلەرگە كىردىم مەن تالاي،
نى ئېغىر چاغلارمۇ بولدى زومىگەرلەر قۇتىرىغان.

ياغدى تۆھمەت، پىتنە - ئىغۋا ئوقلىرى مۆلدۈر كەبى،
ئوقۇغاچ ئەپسۇن شاياتۇن چىقىرىپ پات - پات بوران.

بولدى رەسۋا ساڭا قارشى جادۇگەر ئالدامچىلار،
كىم زۇلۇم يولىدا ماڭسا، ئۇ نىچۈك قالغاي ئامان؟

سەن قورال مەيداندا ھەم مۇشكۈلدە ئەڭگۈشتەر ماڭا،
 سېنى كۈيلەيمەن ئەبەد بولغىن ئادالەت پاسىبان.

1988 - يىلى ئىيۇن.

“ياۋايىلار كەنتى” گە سەپەر

تەكلىماكان قۇملۇقىدا بىپايان،
بىر دەريا بار جەمىت ئاتقان يىل - يىللاپ.
قاشتا تارقاق يېزىلار بار، ياشىغان
بىنھان ئۇيغۇر دېھقانلىرى ماكانلاپ.

بۇندىن تۆتىۈز يىل مۇقەددەم بۇ يەردە،
ئىككى ئادەم باققان ئىكەن قوي پەقەت.
ھازىر نوپۇس سەككىز يۈزدىن ئېشىپتۇ،
كۆچە - كۆچە بولۇپ بىر توپ جامائەت.

گېزىتتىن بىر خەۋەر كۆردۈم، ئۇلارنى:
دۇنيا بىلەن ئالاقىسى يوق، — دېگەن.
دەپتۇ تېخى: ئۆي - جايلىرى ناچار كەن،
قۇملۇقتىكى ياۋايىلار بۇ جەزمەن.

كۈنى قانداق ئۇلارنىڭ بىر كۆرەي دەپ،
يوقلىماقچى بولۇپ چىقتىم سەپەرگە.
رەۋايەتكە ئوخشايدىكەن مىش - مىش گەپ،
“ياۋايىلار كەنتى” زادى قەيەردە؟

چىرا ناھىيە قۇچىقىدىن قوزغالدۇق،
سەھەر پەيتى سائەت ئۈچتىن ئاشقاندا.
قاراڭغۇدا يۈرۈپ تەستە تەمتىلەپ،
يولغا ئاران ئۇلاشتۇق تاڭ ئاتقاندا.

ماڭدۇق قۇملۇق ئېدىرلارنى ئارىلاپ،
قۇملار گويا پاختا قېلىن ۋە تىرەن.
ماشىنىمىز پاتسا قۇمغا ئىتتەردۇق
ۋە كۆتۈردۇق يەلكە بىلەن قول بىلەن.

پادىچىلار ئۇچراپ تۇردى يول بويى،
قۇملۇقلارنى قىپتۇ ئۇلار تۇرالغۇ.
قوي - پادىنى ئوبدان بېقىش يولىدا،
بولالماپتۇ بوران، مۈشكۈل توسالغۇ.

ئۆز كۆزىمىز بىلەن كۆردۇق كېلىپ بىز،
قوي توپىنى "ياۋايىلار" يايلاشقان.
يېشىل، يۇمران قىرغاقىدىكى ئوت - چۆپلەر،
سېمىز ئىكەن مال - چارۋىلار يايلاشقان.

ياۋاش ئىكەن بۇ يەردىكى يۇرتداشلار،
ئادەت ئىكەن سەمىمىي ئاق كۆڭۈللۈك،

مېھمانلارنى كۈتىدىكەن بەك قىزغىن،
ئېلىپ چىقىپ بار - يوقىنى ھەر ئۆيلۈك.

بۇ يەرلەردە ئوغرى - يالغان يوق ئىكەن،
ئوۋ ئوۋلاشقا ئورتاق بەھرى ئالاركەن.
بىر - بىرىدىن ھەزەر قىلماس كىشىلەر،
سىرتقا ماڭسا ئىشىك ئوچۇق قالاركەن.

كۈتۈۋالدى سېخىي، قىزغىن بىر بوۋاي،
ئالدىمىدىكى بىر قورۇغا كىرگەندە.
ھاياجانلىق ياشلار ئاقتى كۆزىدىن،
سالاملىشىپ، ھال سورۇشۇپ كۈلگەندە.

مېھمان قىلدى سېلىپ كەڭرى داستىخان،
چاي قۇيۇپ نان ئۈشتۈپ قىزغىن ساھىبخان.
ئۈنىمدۇق قوي سويماقچى بولغاندا،
تويىدى قورساق بولسىمۇ بۇ باياۋان.

ھېچكىم بۇندا ئۆتكۈزمەسكەن جىنايەت،
خاتىرجەم ۋە خۇشال - خۇرام ھەممىسى.
بىللە ئىشلەپ، ئىناق يۈرەر ھەر جايدا،
بار تەڭلىكنىڭ ھەم دوستلۇقنىڭ بەلگىسى.

ئالار ئىكەن خىش - كاھىشنىڭ ئورنى،
يۇلتۇز شېخى ئۆي سالغاندا قۇم ئارا.
بولمىسىمۇ زامانىۋى ۋە لېكىن،
ئېسىل ئورپ - ئادەت قىلار مەھلىيا.

1989 - يىل، خوتەن.

دېھقان دوستۇمغا

ئەي دېھقان، سەن مېنىڭ دوستۇم قەدىردان،
ئېتىزدا بىز بىللە چوڭ بولغان ئىشچان.
دىلىمىز رىشتىسى چىگىلگەن بىللە،
كەل، سىرداش بولايلى يەنە مېھرىبان.

سوغ نەپەس، سوغ تەلەت قىش كەتتى ئەنە،
باھارنىڭ شامىلى ئويغاتتى يەرنى.
ياسىنىپ تارنار ۋادىلار، باغلار،
كۈيلىدى نەغمىچى قۇشلار سەھەرنى.

خۇش پۇراق تارقاتتى ئەتراپقا شامال،
قىزىلگۈل بۇلبۇلدىن ئالدى خەۋەرنى.
تۇر ئەمدى قەدىدناس، قىزىت ئەمگەكنى،
ئېتىزلار سېغىندى مەرۋايىت تەرنى.

ئېيت ناخشا، ئاۋازنىڭ كەتسۇن يىراققا،
سۆيۈنگەي جان، كىرسە كۈيۈڭ قۇلاققا.
خۇمارمەن دېھقاننىڭ يۈرەك كۈيىگە،
ئۇ يۈرەك ئوخشايدۇ كۈيىچى بۇلاققا.

ئېيت ناخشا، ناخشىدا سېلىنسۇن ئۇرۇق،
ناخشىدا ئۇنسۇن ۋە ئۇسسۇن مايسىلار.
ئوخشىسۇن بۇ يىلمۇ زىرائەت يەنە،
مول ھوسۇل كۆپەيسە يۇرتنى باي قىلار.

ئېيت ناخشا، ئەي دېھقان دوستۇم قەدىردان،
ناخشىدا تەبىئەت كىيسۇن كۆك چاپان.
ناخشاڭدىن، ئىشىڭدىن كۆڭلۈم يايىرسۇن،
تىلىكىم شۇكى: باي بولغىن، بول ئامان.

1990 - يىل 18 - فېۋرال.

چىن قېرىنداش بىز

— 8 — قېتىملىق "مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقى ئېيى" مۇناسىۋىتى بىلەن.

قېرىنداش بىز ھەممىمىز،
بىرىمىز ئاكا،
بىرىمىز ئۇكا،
بىرىمىز ئاچا ھەم بىرىمىز سىڭىل.
بىز شۇنداق قېرىنداش،
ئىتتىپاق - ئىجىل.
ئانىمىز جۇڭگودۇر - جانىجان ۋەتەن،
بىز ئۈچۈن بۈيۈكتۈر تەڭرىتاغ، تەيشەن،
تارىمنىڭ،
خۇاڭخېننىڭ دولقۇنلىرىدىن
بىز ھالال، پاك ئانا سۈتىنى ئەمگەن.
جۇڭغار ئويىنى،
خۇەيخې تۈزلىڭى
بىز ئۆسكەن يۇرت - ئېكىنزار - گۈلشەن.
ئەجدادلار ياشىغان
بولۇشۇپ ھەمدەم.
ئوخشىماس بىزدىكى ئۆرپ - ئادەت ھەم،

ئوخشىماس كىيىملەر،

تاماقلار ھەتتا،

ئوخشىماس تىلىمىز سۆزلىشىدىغان،

ۋە لېكىن بىردەكتۇر بىزدىكى نىشان.

بار ئورتاق غايىمىز،

بار ئورتاق ئارمان.

گۈللىسۇن بۇ ئانا ۋەتەن دەممۇدەم،

ھەر مىللەت تەڭ روناق تاپسۇن ئۇلغىيىپ،

كۈچەيسۇن ئېلىمىز، تاڭ قالسۇن جاھان.

ئويۇشۇپ گىگانت، گاڭ ئادەمدەك مەھكەم،

ئۆزگىرىپ قالسىمۇ ھاۋا چۇت بولۇپ،

ئارىغا قىل سىغماس،

بىز ئىناق ھەر دەم.

قوغدايمىز تەڭرىتاغ كەبى تىك تۇرۇپ،

ۋەتەننىڭ دەرياسى، تاغلىرىنى تەڭ.

1990 - يىل ئاپرېل.

قوللىشىڭىزدا ئىسلاھات تۇغىسى لەپىلدەدۇ

ناغرا - سۇناي ساداسى يەتتى پەلەككە،
تەڭرىتاغدا قىز - يىڭىتلەر چۈشتى ساماغا.
خۇش كېلىپسىز جياڭ زېمىن باش شۇجى بۈگۈن.
تاغ - دەريالار چور بولدى ئۇسسۇل - ناۋاغا.

قوغۇنلۇقلار سۇنۇشتى ئەڭ شېرىن قوغۇن،
ئۈزۈملار سۇنۇشتى مەرۋايىت - گۆھەر.
يوللىرىڭىزغا سېلىندى، رەڭدار پايانداز،
قۇياش چاچتى ئۇيۇقتىن چاچقۇ تاڭ - سەھەر.

سىز كېلىپسىز مەردانە قەدەملەر تاشلاپ،
كەڭ شىنجاڭغا ھاياجان، يېڭى كۈچ باشلاپ.
سىز كېلىپسىز خۇش چاقچاق، يۈمۈرلۈك سۆزلەپ،
ئىسلاھاتنىڭ يولىغا نۇرلار بەھىشلەپ.

كۈتتى سىزنى ئالقىشلاپ ئېتىزلار، باغلار،
بۇلبۇللار شوخ بەزمىلەر تۈزدى بوستاندا.
كۈتتى سىزنى چۆللەردە ۋېشكا ئورمىسى،
پايلاقلاردا دومبىرا قاتتى داستانغا.

قالغنى يوق ئىزىڭىز چۈشمىگەن ماكان،
تەڭرىتاغنىڭ ئوڭ - سولى بويلاپ بىپايان،
ھەربىر شەھەر، بازارنى كۆچۈرۈپ كۆردىن،
سىرداشتىڭىز پۇقرالار بىلەن مېھرىبان.

ئۆيلىرىگە كىردىڭىز ئىشچى - دېھقاننىڭ،
ئولتۇردىڭىز يېقىملىق قۇرۇپ باداشقان.
ھال - مۇڭىغا يەتتىڭىز غەمگۈزار بولۇپ،
كىڭىز ئۆيدە ئىچتىڭىز قىمىز ۋە ئايران.

تەڭرىتاغنىڭ خەلقىگە قەلبىڭىز تۇتاش،
ھەربىر سىقىم تۇپراققا بار چىن مۇھەببەت.
ئەل بەختىگە تۈزۈپ سىز يۈكسەك پىلانلار،
ئىشلىدىڭىز كۆيۈنۈپ، دەم ئالماي پەقەت.

سۆزلىرىڭىز، ئىشىڭىز بەردى كۆپ رىغبەت،
ئىناق جەڭنى قىزىتتى بۇندا ھەر مىللەت.
گۈزەل شىنجاڭ قۇرۇشقا ماڭدۇق ئات سېلىپ،
كەلگۈسىنىڭ مەنزىرىسى بېغىشلار غەيرەت.

سىز مۇناسىپ يولباشچى ۋە تەن، خەلققە،
قوللىڭىزدا ماۋجۇشى تۇغى لەپىلدەر.
ئەل باغلىدى ئۆمىدىنى، تىلەپ ئامانلىق،
سىز بار ئىگە غەلىبىگە بۇ يېڭى سەپەر.

مۇقەددەس مەشئەل

سەن بېيجىڭ قويندا ياندىڭ ئون بەش كۈن،
ئەي يۈكسەك مەشئەل، ئەي مۇقەددەس مەشئەل.
سەن ئۈمىد شولسى، ئىرادە ئوتى،
زوقلىنىپ كۆز تىكتى ساڭا ھەممە ئەل.

نۇرۇڭدا قاينىدى بېيجىڭدا شادلىق،
ئاسماندا قىزىلتۇغ، ئاسماندا شەپەق.
نۇرۇڭدا يۈز ئاچتى قات-قات ئىمارەت،
دۇنياۋى تەنھەرىكەت شەھىرى ھەيۋەت.

نۇرۇڭدا يورۇدى قەدىم ئارزۇلار،
نۇرۇڭدا يورۇدى مىليونلاپ يۈرەك.
ئالاقىلار قوزغىدى ئەزىمەت-مەردلەر،
جۇڭخۇانىڭ كۈچىدىن كۆرسىتىپ كۆرەك.

نۇرۇڭدا چاقنىدى ۋەتەن قامىتى،
پەلەككە ئىتلىگەن جۇشقۇن روھ نىيەت.
يۇيۇلدى ئۆتمۈشنىڭ خۇنۇك داغلىرى،
چاقنىدى ئەقىدە، جۈرئەت، جاسارەت.

نۇرۇڭدا ياڭرىدى ناخشا - كۈلكىمىز،
دولقۇنلاپ گۈللىنىش ھاياجىنى ھەم.
كۈچەيدى رىقابەت چېلىش، ئىلگىرىلەش،
چوڭقۇرلاپ چۈشىنىش، دوستلۇق دەممۇدەم.

نۇرۇڭدا ئاسىيا مەردلىرى ماڭدى،
دۇنياۋى مۇنبەرگە بىرلىكتە ئۆرلەپ.
ھەشقاللا تۆھپىكار ئەزىمەتلەرگە،
ۋەتەنگە، دوستلۇققا كەلتۈرگەن شەرەپ.

قەلبىدە سەن ھەربىر ئاسىيالىقنىڭ
لاۋۇلداپ ياندىڭ ھەم ئەيلىدىڭ جەۋلان.
ئۆملۈك ۋە ھەمكارلىق، ئەقىل، ئىقتىدار،
نۇرۇڭدا، ئوتۇڭدا بولدى نامايان.

بېيجىڭدا ياندىڭ سەن ئەي قۇتلۇق مەشەل،
ئاسىيا، جۇڭگوغا ياغدۇرۇپ شۆھرەت.
يېڭىش ۋە يېڭىلىش ۋاقىتلىق، لېكىن
دوستلۇق ۋە ئىناقلىق ياشايدۇ ئەبەد.

1990 - يىل 7 - ئۆكتەبىر.

كۇچا تەسىراتلىرى

(چاتما)

كۇچا قۇچىقىدا

يەنە ماڭا قۇچاق ئاچتى
گۈزەل كۇچا باغلىرى.
جىلۋە تۆكتى، كۈمۈش تۆكتى،
ياقۇت تاجلىق تاغلىرى.

سېنىتە بىردە كەلسەم مېنى
بۇ يۇرت كۆمدى ئىپاغا.
شەرنە تامار مېۋىلەردىن،
قىز پۈركەنگەن تاۋارغا.

بارسام قۇمباش يېزىسىغا،
جىق ئىكەن تال - باراڭلار.
كىردىم دېھقان ئۆيلىرىگە،
قىزىپ كەتتى پاراڭلار.

بۇغداي، قوناق ئوخشاپ راسا،
تېرىمچىلار ياپ اپتۇ.
نامراتلىقتىن قۇتۇلغاچقا،
دۇتار، تەمبۇر سايراپتۇ.

كۇچا كۈيى سىڭدى دىلغا،
يەنە قوزغاپ ھاياجان.
ئوينالغاندا ئۇسسۇل، مەشرەپ،
تىترەپ كەتتى گويا جان.

”پاخلان سويىدۇق، قونۇڭ!“ دەپ
تۇتتى ئۇلار كۆپ نۆۋەت.
”ئالدىراش“ دەپ خوشلاشقاندا،
كۈلۈشتۈق بىز كارامەت.

كۇچا خەلقى باتۇر، ئىشچان،
قىز - يىگىتى چىرايلىق.
مېھماندوستلۇق، خۇش چاقچاقلىق
قوزغار دىلدا ئامراقلىق.

يۈرىكىمنى كۆيدۈردى دەپ
خۇش ناۋالىق مۇقاملار.
ئۇزاتتى ئاي، يۇلتۇز چاقناپ،
ئۇزاتتى گۈل بوستانلار.

مۇقام ئىلھامى

باغلاردىن، ئۆيلەردىن ئاڭلىنار مۇقام،
مىڭ يىللىق ئۆتمۈشكە باشلاپ پىكىرنى.
ئاھاڭلار سۆزلەيدۇ تارىخ، ھاياتنى،
ئۇتۇقنى، ساۋاقنى، سىرنى، سېھىرنى.

چاچىدۇ ھاۋاغا ھېس - تۇيغۇلارنى،
چاچىدۇ دەرد، شادلىق، يىغا - كۈلكىنى.
مەست بولۇپ تىڭشايدۇ خەلق بىلەن يەر،
يۈكسىلىش يولىغا سېلىپ ئۆلكىنى.

مىڭئۆي

قىزىل مىڭئۆي بار ئىكەن،
تىك بىر قىيا ئۈستىدە.
زىننەت بولۇپ تۇرۇپتۇ،
تاشلىق تاغنىڭ ھۆسىنىگە.

پەستىن ئاڭا قارساڭ،
كۆرۈنەر كەن بەك ھەيۋەت.
بۇلۇتلارنىڭ قېتىغا
كىرىپ تۇرار رەتمۇرەت.

تىك قىيادىن مىڭئۆيىنى

قانداق تېشىپ قازغاندۇ؟

ئىشلەتكىنى ئىرادە

قويۇپ چىققان بازغاندۇ!

بۇ — كۈرمىك يىل بۇرۇنقى

مۆجىزە بىر ئالامەت.

مەن ئوقۇدۇم ئاپىرىن،

تاڭ قالدۇرغاچ جاسارەت.

ئۆي ئىچىدە كۈسەندىن

ھۈنەر سەنئەت نامايان.

رەسىمسىز تام يوق ئىكەن،

مەزمۇن، ئۇسلۇب بەك ئايان.

رەسىملەردە بار چۆچەك،

رېۋايەتتىن ئەندىزە.

رېئال تۇرمۇش، ئەمگەكتىن

ھەر خىل رەڭدار مەنزىرە.

مىڭئۆي تارىخ شاھىدى،

مەدەنىيەت گۆھىرى.

ئەجدادلارنىڭ قان-تەبىئى
ھەم ئەقىلنىڭ جەۋھىرى.

سېڭىۋې قاتار تۇرۇپتۇ،
تىك قىياغا قېزىلغان.
مەن ئوقۇدۇم بىر داستان
قاندا تاشقا يېزىلغان.

1989 - يىلى سېنتەبىر، كۇچا، شىنجاڭ

تاشكەنت

كەلدىم مەن تەڭرىتاغدىن سالام بىلەن،
ئىزدەپ ئېزىز دوستلارنى تاشكەنت ساڭا.
تەبەسسۇم چىرايى بىلەن باغرىڭ ئېچىپ
ئالدىمغا چىقىڭ شۇ دەم دەپ مەرھابا.

تارىختىن قۇتلۇق نامىڭ ئورۇن ئالغان،
ئىككى دەريا ئارىسىدا ماكانىڭ بار.
ئەجدادلار، ئەۋلادلارنى ئۇلاپ كەلگەن
ئەمگەكچان خەلقنىڭ ساڭا ئەبەدىي يار.

چاڭئەندىن چىقسا كارۋان يىپەك تارتىپ
ئۆتەتتى تۇرپان ئارا داۋان ھالقىپ.
سەن شۇ چاغ ئۇلۇغ يولدا چۈشكۈن بولۇپ،
تۇراتتىڭ ئۇيۇق كەبى كۆۋرۈك تارتىپ.

خاس ھاجىپدەك ① ئالىملار چاچسا ئېرىپان،
سەنئەت كۆكەندە ناۋايى بولدى چولپان.

① ئۇلۇغ ئۇيغۇر ئالىمى يۈسۈپ خاس ھاجىپ.

تەجەللى نامى ھەي يان تارالغاندا،
فۇرقەتمۇ ياركەنتتە غەزەل قاتقان.

ئۈزۈۋەتكەن پەلەك بىر چاغ رىشتىمىزنى،
ئايرىۋەتكەن چىڭ سىقىشقان قوللىرىمىزنى.
ئۈزۈلگەن يېنى قايتا ئۇلاش ئۈچۈن،
كەلدىم مەن ئىزدەپ دوستلۇق يوللىرىمىزنى.

تېپىپسەن قەدرىڭنى سەن، بەختىڭنى سەن،
پارلاق يول، زور نشانغا قەدەم بېسىپ.
گۈللىگەن كەڭ زېمىندا گۈلشەن بولۇپ،
ئۆرلىگەن، زەپەر ساڭا بولسۇن نېسىپ.

1990 - يىلى نوپۇس، تاشكەنت.

دوستلۇق كۈيى

ئەسسالام سوۋېت ئېلى — قېرىنداش ئەل،
كۈيلەيمەن چىن دوستلۇقنى تىلىم بىلەن.
ئەسقەر تاغ قارغىيىدەك كۆكلىسۇن دەپ،
قەدىرلەيمەن ئىناقلىقنى دىلىم بىلەن،

كۆرمەككە تەلپۈنەتتىم جامالىڭنى،
باغشلاپ سېنى كۈيگە قاتسام دەيتتىم.
ئىخ، بۈگۈن يېتىشكەندە ۋىسالىڭغا،
دوستلۇقنىڭ دەپتىرىدىن بىر بەت ئاچتىم.

ئىككى ئەل جان دوست ئىدۇق كۆپ ئۇزاقتىن
يىپەك يولى شۇ دوستلۇققا يارقىن مىسال.
تۆگە، قوتاز باسقان يولدا، ئەمدى قارا،
ياغرايدۇ تۆمۈر يولدا ياڭراق سىگنال.

تۇتاشتۇر قارىغايلىق تاغلىرىمىز،
يايىرتار چارۋىمىزنى تۇتاش ئوتلاق.
قاندۇرار تەشنىلىقنى ئىلى سۈيى،
ئېرىتمىشنىڭ بېلىقلىرى بىزگە ئورتاق.

قوشناڭ تىنچ، سەنمۇ تىنچ دېگەن سۆز ھەقى.
بۇ ئىنسان يۈرىكىدىن چىققان سادا.
توشكىزەك تىنچلىق بىلەن دوستلۇق ھامان،
بۇنىڭسىز گۈللەنمەيدۇ چەكسىز دۇنيا.

سالاۋات ئۆتكەن ئىشقا، نىشان پارلاق،
قول تۇتۇشۇپ ئىلگىرىلەيلى بولۇپ ئىناق.
ئەقىدە - دوستلۇقنىڭ چىن مەنىسى شۇ،
ياشايلى بولۇپ ھەمدەم، چىن ئىتتىپاق.

1990 - يىل نوپابر، ئالمۇتا.

چىللايدۇ ئەتىكى قۇياش

باھاردا جەم بولدۇق مەرىپەت ئەھلى،
مىسالى تۇغقانلار توپلاشتۇق يەنە.
قىزىدى تەبرىكلەر، چۈشىنىشىلەر،
سىردىشىش، روھلىنىش، ئالقىش تەنتەنە.

قوللاردا تەبرىك ۋە چىن دوستلۇق جامى،
يېڭىلىنىش، ساۋاقتىن دىلدا ھايان.
ئىچىلى ئەسلىپ بىز باسقان يولنى ھەم
ئەتىكى يۈرۈشكە تىلەپ شەرەپ - شان.

بىلىمەن دوستلارنىڭ كۆپتۈر تۆھپىسى،
ئەجرىدىن نۇرلاندى پەن ۋە ئىسلاھات.
بىلىمەن يارەنلەر خەلق بايلىقى،
ئەقىلدىن گۈللىنەر ۋە تەن ۋە ھايات.

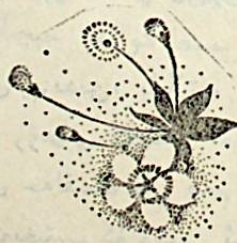
ھەر ياققا نۇر چاچتى پەن، مەدەنىيەت،
پۈتۈلدى قانۇندىن، ئەخلاقتىن قانات.
ۋە لېكىن نادانلىق، نامراتلىق تېخى
پۈركۈيدۇ ئاپەتنى ئاغزىدىن پات - پات.

ئەجرىمىز يىراقتۇر ئەل ئۈمىدىدىن،
ئەل ئوغلى ئەل ئۈچۈن ئىشلەيدۇ ئەبەت.
ئۆتمۈشلەر بۈگۈننىڭ سىمۋولى ئەمەس،
بېغىشلار زاماننىڭ بايرىقى غەيرەت.

ماڭايلى دۇنياۋى پەللىگە ئۆرلەپ،
ئىزدىنىش، ئىجادقا ئەزەلدىن يولداش.
قولغا قول تۇتۇشتۇق ھەر مىللەت خەلقى،
چىلايدۇ ئالغا دەپ ئەتىكى قۇياش.

باھاردا جەم بولدۇق مەرىپەت ئەھلى،
مىسالى تۇغقانلار توپلاشتۇق يەنە.
قىزىسۇن تەبرىكلەر، چۈشىنىشلەر،
سىزدىشىش، روھلىنىش، ئالقىش تەنتەنە.

1991 - يىل فېۋرال، ئۈرۈمچى.

ئۆزگىچە كەلدى بۇ يىلقى باھار

نەشتەلەر سانجىدۇ سوغۇق ھېلىمۇ،
قار - مۇزلار تېخىچە كەتمىدى ئېرىپ،
لېكىن كۈن باھاردىن بەردى بېشارەت،
دەريالار ئاقتى مۇز كۆكسىنى يېرىپ.

يىگىتلەر، قىزلارنىڭ كۆزىدە باھار،
ئاتلار، ئانىلار سۆزىدە باھار.
ھەر ياقتا باھارنىڭ قەدەم ئاۋازى،
ھاياتنىڭ، يۈرۈشنىڭ ئۆزىدە باھار.

بەزمىلەر قىزدى تەرەپ - تەرەپتە
پوچاڭزا گۈمبۈرلەپ قارغا ئوت چاچار.
ئۆزگىچە خىسلەتتە بۇ يىلقى باھار،
يۈرەكتىن - يۈرەككە يېڭى يول ئاچار.

ئۇ كەلدى يېزىدىن، يايلاق، شەھەردىن،
ئىسلاھات روھىنى كۆيلەپ ئەرتىلەپ.
ئۇ كەلدى خەلقنىڭ قان ھەم تەرىدىن،
زېمىننى ئويغىتىپ كۈلۈپ، ئەرەكلەپ.

چەگرىدا قار كېچىپ يۈرۈپ جەڭچىلەر،
بېغىشلار خەققە خاتىرجەم باھار.
چۆل كېزىپ گېئولوگ ۋە نېفىتچىلار،
تۈگمەس بايلىققا كەڭ ئىشىك ئاچار.

كۈن - تۈنى ئۇخلىماي ئالىم، دانىشلار
كەشپىيات نۇرىدىن دەۋر يارىتار.
تراكتور گۈرگۈرەپ ئېتىز، دالدا،
ئالدىراپ باھاردىن خەۋەر تارقىتار.

باھار بار مىللەتلەر ئىناقلىقىدا،
ئارمىيە، خەلقنىڭ ئامراقلىقىدا.
باھار بار ۋەتەننىڭ گۈللىنىشىدە،
ھايات ۋە غايىمىز پارلاقلىقىدا.

كۈرەشتىن شان تاپار باھار ئۆزىگە،
يىل بەختى باھاردىن باشلاپ ئېچىلار.
باھارنىڭ شامىلىنى توسالماي ھېچكىم.
ئاز ئۆتمەي رېمىغا گۈللەر چېچىلار.

1991 - يىل 10 - فېۋرال، ئۈرۈمچى.

ئامان بىلەن ئەختەر*

(داستان)

مۇقەددىمە

تاشقۇرغاندا نېمە جىق؟
بۇلبۇل بىلەن گۈللەر جىق.
ئاھۇ كۆزلۈك چەشمىلەر،
لەئىل يۈزلۈك كۆللەر جىق.

سان - ساناقسىز بۇلبۇللار،
بۇندا قوشاق توقار كەن.
گۈل ئاغزىدىن رىۋايەت،
ئىپار چېچىپ ئوخچار كەن.

چۆچەكلىرى چەشمىدەك،
ئاقار - ئاقار، توختىماس.
ھەربىر چۆچەك بىر كىتاب،
بىر - بىرىگە ئوخشىماس.

* بۇ داستان تاجىك خەلق رىۋايىتىگە ئاساسەن يېزىلغان. — ئاپتوردىن.

چۆچەكنى كۆپ ئاڭلىدىم،
ئاڭلىغانغا قانمىدىم.
كۆلۈم تولىغان چۆچەككە،
زوقۇم كېلىپ داڭلىدىم.

چەشمىلەردە ئاقتىم مەن،
كۆلگە چۆكۈپ باقتىم مەن.
سۈزۈپ ئۈنچە تەكتىدىن،
كوكرىكىمگە ياقتىم مەن.

سەرىقۇلدا نېمە جىق؟
تاغلار بىلەن تاشلار جىق.
سۈيى سۈزۈك بۇلاقلار،
ئېگىز تۆپە - قاشلار جىق.

كۈمۈش رەڭلىك تاغلىرى،
ياقۇت رەڭلىك تاشلىرى.
قۇلاق سالسام ئۇلارغا،
بىر قىسسە باشلىدى:

بىرىنچى باب ئۇچرىشىش

ئۇزاق قەدىم زاماندا،
پامىر تېغى تاماندا؛

بىر دەۋلەت بار ئىكەن،
خەلقى بەكمۇ خار ئىكەن.

قىلىدىكەن شاھ كۈندە،
ئەيش - ئىشرەت - مەنئەشەت،
پۇقرالىرى شۇڭا ئاچ
چېكىدىكەن دەرد - كۈلپەت.

ئامان ئاتلىق بىر يىگىت،
شاھ قوينى باقار كەن.
يېتىملىكنىڭ دەردىدە،
دا ئىم مۇڭغا ياتار كەن.

يۇلتۇزلارمۇ ئۆچمەستە،
قوينى ھەيدەپ ماڭار كەن.
تەن سىققۇدەك ئۆيى يوق،
قوتاندىلا ياتار كەن...

تەۋەررۇك بىر سۆڭەك نەي،
ئاڭا ھەر دەم ھەمراھ كەن.
غۇربەتچىلىك دەردىدە،
نەينى مۇڭلۇق چالار كەن.

ئۇ نەي چالسا بۇلبۇللار،
زوقى كېلىپ ئاڭلار دىن.

چەپىرىسىدىن باتۇرلۇق،
نۇرى يېغىپ تۇرار كەن.

چوقچاق بىلەن بەزىدە،
توشقان، كېيىك ئوۋلار كەن.
كاۋاپ قىلىپ گوشنى،
قورسىقىنى توقلار كەن.

چەۋەنداز كەن ئاجايىپ،
ياۋا ئاتنى كۆندۈرگەن.
تالاي بۆرە - توڭگۇزنى،
بىر مۇشت بىلەن ئۆلتۈرگەن.

يىگىت داڭقى بۇ ئەلدە،
پۇر كەتكەن كەن ھەر يانغا.
ھەممە ئادەم كۈيۈغۇل
قىلساق دەر كەن ئارماندا.

* * *

شاھ سارىيى ئالتۇندىن
ياسالغان كەن ھەيۋەتلىك.
ياشايدىكەن شۇ يەردە،
بىر ھۈر - پەرى سۈرەتلىك.

ئۇنىڭ ئېتى ئەختەركەن،
شاھنىڭ يالغۇز قىزىكەن.
گۈزەللىكتە تېڭى يوق،
خۇددى ئاينىڭ ئۆزىكەن.

گۈزەل قىرىق كېنىزەك،
خىزمىتىگە تەيياركەن.
ھەمراھ بولۇپ سەيلىگە
كۈندە چىقىپ تۇراركەن.

مەن - مەن دېگەن شاھزادە،
ئەختەرگە باش قوياركەن.
قىز كۆز قىرىن سالىغاچ،
ئەلەم - زەرداپ يۇتاركەن...

ئادىتىچە بۈگۈنمۇ،
چىقىپتۇ ئۇ سەيلىگە.
قويۇپ بېرىپ دۆلدۈلى -
سۈر قاشقىنى مەيلىگە.

كېنىزەكلەر ئەگەشسە،
دەپتۇ: "تۇرۇپ تۇرۇڭلار.
كېلەي يالغۇز ئايلىنىپ،
بەزمە قۇرۇپ تۇرۇڭلار."

دەريا بويلاپ ئات چېپىپ،
خېلى ئۇزاپ كېتىپتۇ.
قانالانغان سۈر قاشقا،
تاغ - داۋانلار ئېشىپتۇ.

* * *

يالت - يۇلت قىلىپ چاقباقلار،
گۈلدۈرلەپتۇ ئاسمانمۇ.
قويلارنى يىغىپتۇ،
چوپان يىگىت ئامانمۇ.

يىگىت قايرىپ قويلارنى،
ئەمدى بىر قىر ئاشقاندا؛
”ۋايىجان!“ دېگەن بىر ئاۋاز،
ئاڭلىنىپتۇ شۇ ئاندا.

قاراپ يىگىت ئۇ ياققا،
تۇرۇپ قاپتۇ داڭقىتىپ.
ئۈركۈگەن ئات بىر قىزنى
كەلمەكتىكەن ئەپچىلىپ.

چىقىرار كەن قورقۇپ قىز،
ئات يايلىغا يېپىشىپ.
توپا - توزان ئىچىدە،
ئەجەل بىلەن ئېلىشىپ.

كەپتۇ ئاتقا ئامانمۇ،

ئۇچار قۇشتەك ئېتىلىپ.

ئاپتۇ قولغا تىزگىنىنى،

قىز كەينىگە مىنگىشىپ.

ئوخچۇپ بېقىپ ئات ئاخىر،

قايرىلىپتۇ دەرياغا.

تىزناپ سۈيى ئاقارگەن،

ئۇرۇلۇپ تاش - قىياغا.

ئات شىددەتلىك ئېقىمدا،

مۆڭگۈپ - مۆڭگۈپ توختاپتۇ.

كېتىپ باشتىن شۇم ئەجەل،

ئەختەر قىزمۇ ساق قاپتۇ.

ئامان قىزنى كۆتۈرۈپ،

قىرغاق تامان ئۈزۈپتۇ.

دولقۇن يېرىپ ھاياتلىق

جەۋھىرىنى سۈزۈپتۇ.

قىز بەك قورقۇپ كەتكەچكە،

قان قالماپتۇ يۈزىدە.

تېنى تىترەپ ياپىراقتەك،

نۇر ئۆچۈپتۇ كۆزىدە.

بىر ھازادىن كېيىن قىر،

كۆتۈرۈپتۇ بېشىنى.

ھاياجاندا سۈرتۈپتۇ،

كۆردىن ئاققان يېشىنى:

”بايا چاقماق چاققاندا،

ئۈرگۈپ كەتتى سۈر قاشقام.

قۇتقۇزمىغان بولسىڭىز،

تۈگىشەتتىم مەن تامام...”

يىگىت دەپتۇ: ”سۈر قاشقا،

بەكمۇ شاشتەك قىلىدۇ.

مىنىسىڭىز ياۋاش ئات،

باشقا خەتەر كېلىدۇ...”

يىگىت قىزغا قارىسا،

تولۇن ئايدەك گۈزەلگەن.

چاقناپ تۇرغان ئالتۇن تاج،

ياقۇتلاردا بېزەلگەن.

”ئوڭۇممۇ يا چۈشۈممۇ،

يولۇققىنىم كىم ئۆزى:

يا جەننەتنىڭ ھۈرىمۇ،

يا شاھنىڭ شۇ يۇلتۇزى؟...”

تۇرۇپ قاپتۇ ئىككىسى،
بىر پەس سۇغا قارىشىپ.
جىلۋە قىپتۇ شولسى،
سۇ بېتىگە يارىشىپ.

“قانداق باتۇر يىگىت - ھە!
جېنىن تىكتى مەن ئۈچۈن.
پەيتى كەلسە ئەي يىگىت
مەنمۇ تەييار سەن ئۈچۈن.

كىم بىلسۇن بۇ يىگىتنىڭ
باردۇر بەلكى سۆيگىنى؟
ۋەدىلەشكەن - سۆزلەشكەن،
چىن يۈرەكتىن كۆيگىنى؟...”

شۇ چاغ دەريا بويىغا،
بىر توپ لەشكەر كەپتۇ تېز.
“كەپتۇ ئوردا لەشكىرى،
مېنى ئىزدەپ...” دەپتۇ قىز.

يىگىت:
دېمەك ئەختەر مەلىكە،
سىزىمدىڭىز ئەسلىدە؟
قىز:

شۇنداق، سىزگە ئۇچراشتىم،
ئۆمرىمنىڭ گۈل پەسلىدە!

يىگىت:

ئەل ئاغزىدىن مەن بۇرۇن،
داڭقىڭىزنى ئاڭلىغان.

قىز:

ئۆزىڭىز كىم بولىسىز؟
ئېيتىڭ تېز ئەي قەھرىمان!

يىگىت:

قۇلىڭىز مەن، قويچىمەن،
ئامان دېگەن يېتىمىمەن.

قىز:

رەھمەت سۆزى ئاز كېلەر،
دېسەممۇ مىڭ قېتىم مەن.
دەرھال بېرىپ ئوردىغا،
شاھ ئاتامغا ئېيتىمەن.
خالىسىڭىز سىزنىمۇ
بىللە ئېلىپ كېتىمەن.

يىگىت:

دەريانىڭ ئۇ قېتىدا،

قالدى قويلا مەرىشىپ.

يىتسە بىرى، ئارقامدىن

كېلەر ئەجەل ئەگىشىپ.

بارالماسىمەن ئوردىغا،

ئۇ مەن بارار يەر ئەمەس.

قوي قوتىنى مىڭ ئەلا،

نامراتلارغا ھەر نەپەس.

قىز:

ئۇنداق بولسا مەرد يىگىت،

ئەرتە ئادەم ئىبەرتەي.

نېمە تەلەپ قىلىسكىز،

شۇنى بەجا كەلتۈرەي...

ئىككىنچى باب ئوردىدا

بارماس ئىكەن ئوردىغا،

ئالتۇن مەپە كەلسىمۇ؛

بارماس ئىكەن يىگىت ھېچ،

خەزىنىنى بەرسىمۇ.

بىراق دەپتۇ دەردمەنلەر:

”يەتكۈز شاھقا زۇلۇمنى.

ئىمكان بەرسۇن ياشاشقا،
ئېزىۋەرمەي مەزلۇمنى...”

* * *

سەلتەنەتلىك ساراغا
ئوردا ئەھلى بوپتۇ جەم.
داستىخانغا تولۇپتۇ،
تۈرلۈك نازۇنېمەت ھەم.

ئامان كىرىپ ساراغا،
بەجا قىپتۇ سالامنى.
يەۋاتقانكەن شاھ بۇ دەم،
ئىشتەي بىلەن تا ئامنى.

چۇشۇپتۇ شاھ تەختىدىن،
”قويچى ئامان سەنىمۇ“ دەپ.
”مەلىكىنى قۇتقۇزغان،
قورقماس پالۋان سەنىمۇ“ دەپ.

”ئولتۇر قېنى يېنىمدا،
سېنى رازى قىلىمەن.
ياخشىلىققا ياخشىلىق
قىلىش كېرەك، بىلىمەن.“

يىگىت دەپتۇ: ”ئۇلۇغ شاھ،
دەرد تۆككىلى كەلدىم مەن.

چەكتىن ئاشقان زۇلۇمنى
راست سۆككىلى كەلدىم مەن.

شاھ:

بۇ ھەقتە سۆز ئاڭلىساي،
ھازىر بەزمە ۋاقتىدۇر.

يىگىت:

ئادىل شاھقا يېتىشمەك،
پۇقرالارنىڭ بەختىدۇر...

شاھ:

ئاۋال ئىنئام بېرىڭلار،
بۇ يىگىتكە، دېدەكلەر.
بەزمە ئەمدى باشلانسۇن،
خۇشال كۈلسۇن يۈرەكلەر.

ئامان:

ئىنئام ماڭا نە كېرەك،
ئەل بەختىنى كۆزلەيمەن.
بەرسىلە گەر ئىجازەت،
خەلق دەردىنى سۆزلەيمەن.

ئەي قۇدرەتلىك شاھىنشاھ،
چەك قويسىلا زۇلۇمغا.

باياشاتلىق ئوردىدىن
كۆچسۇن جىمى بۇلۇڭغا...

ئۈچىنچى باب شەرت

ئەختەر يوقلاپ تۇرۇپتۇ،
كۈن ئارىلاپ ئامانى.
تۇيۇشۇپتۇ چىن ئىشقى
يۈرەككە ئوت سالغانى.

قوينى ھەيدەپ ئىككىسى،
ساھىللارنى كېزىپتۇ.
يىگىت نەيدە تۈككەن مۇڭ
قىز باغرىنى ئېزىپتۇ.

بىر كۈنى قىز كۆڭلىنى،
ئىزھار قىپتۇ ئامانغا.
يىگىت دەپتۇ: "يەتمەس قول
ئوردىدىكى جانانغا..."

قىز:
ئەلچى بارسۇن ئوردىغا،
قالغىنىنى مەن جۈندەي.

يىگىت:

بار بىساتىم شۇ قوتان،
بۇغا قانداق ماقۇل دەي؟
ھەشەتلىك ئوردىدىن،
كۆچىشىڭىز تار قوتانغا؛
جاھان ئەھلى كۈلمەمدۇ؟
زاھلىق قىلىپ ھەر ياندا.

قىز:

گەپ شۇ بولسۇن، ئەتىلا
بارسۇن ئىككى ئەلچىڭىز.
تەسكە چۈشمەس قالغان ئىش،
كۆيسە ماڭا قەلبىڭىز.

* * *

ئەلچىلەرنى كۈتۈپتۇ،
يىگىت بولۇپ بىتاقەت.
دەپتۇ ئۇلار يانغاندا:
”شاھ شەرت قويدى كارامەت.“

”تىلىسم تاغدىن بىر تال گۈل،
ئۈزۈپ كەلسۇن دەيدۇ شاھ.
مەردلىگىدىن بىر داستان
تۈزۈپ كەلسۇن دەيدۇ شاھ.“

يىگىت ئاڭلاپ بۇ شەرتنى
چىقماق بوپتۇ سەپەرگە.
بارما دەپتۇ ئەلچىلەر،
تەۋەككۈل، دەپ خەتەرگە.

كېلىپ شۇندا ئەختەر قىز،
دەپتۇ: "ئامان قورقامسىز؟
يىگىت يانماس سۆزىدىن
دېگەن گەپنى ئوقمامسىز؟

تەييارلىنىڭ سەپەرگە،
قانائەت بولسۇن باتۇرلۇق.
مەدەت بەرسە پاك سۆيگۈ،
يېڭىلىمەس ھېچ مۈشكۈل يوق."

يىگىت دەپتۇ: "بارىمەن،
گۈلنى ئېلىپ يانمەن.
بېشىم ئامان بولسلا،
يار ۋەسلىگە قانمەن."

ئالتۇن ساپلىق قىلىچنى،
قىز سۇنۇپتۇ ئامانغا.
باتۇر يىگىت خوشلىشىپ،
ئات ساپتۇ تاغ - داۋانغا...

يىگىت بۇ تاغ توغرۇلۇق،
تالاي چۆچەك ئاڭلىغان.
تېلىسماتىمىش ئۇ سىرلىق،
ئىنسان ئاياغ باسمىغان.

ئۇندا سانسىز بۇلاقتا،
ئابىھايات ئاقارمىش.
ئېرىقلاردا ياقۇتلار
كۆز چاقىتىپ ياتارمىش.

رەڭگارەڭمىش تاشلىرى،
زەر نۇر چېچىپ چاقنارمىش.
قىش - ياز گىياھ، دەل - دەرەخ،
خۇش بۇي ئىپار چاچارمىش.

تاغ بېشىدا پەرىزات،
گۈلگە كۈن - تۈن قارارمىش.
بىر پۇرسا شۇ گۈلنى،
ئىنسان مىڭ يىل ياشارمىش.

تېلىسم تاغنى كىشىلەر،
بارسا كەلمەس دەيدىكەن.
ئاڭا بارغان باتۇرلار،
ئوز بېشىنى يەيدىكەن...

تۆتىنچى باب تىلىسىم تاغقا سەپەر

يىگىت تاغقا مېڭىپتۇ،
ئاستىدا سۈر قاشقا ئات.
كىم مىنگەننى بىلگەندەك
پۇشقۇرۇپتۇ ئۇ پات - پات.

ئەختەر قايتۇ ئوردىدا،
كۆزلىرىدىن تۆكۈپ ياش.
ئاق يول تىلەپ خۇدادىن،
دۇئا قىپتۇ قويۇپ باش.

ئارقىسىغا قارايتۇ،
يىگىت يېنىش - يېنىشلاپ.
بوپتۇ ھەمراھ چىن سۆيگۈ،
ئاڭا ئۈمىد بېغىشلاپ.

ياڭرايدىكەن قەلبىدە،
بوۋايلارنىڭ سۆزلىرى:
"بارغىن ئوغلۇم گۈل ئەپكەل،
كۆرسۈن شاھنىڭ كۆزلىرى.

شۇنىڭ بىلەن يۇرت تىنچىپ،
چەك قويۇلسا زۇلۇمغا.
كۈلسە بەختى يوقسۇلنىڭ،
تولسا قىمىز تۇلۇمغا.

ئەجەب ئەمەس زالىم شاھ،
كېلىپ قالسا ئىنساپقا.
يەڭگىن جەزمەن تىلىسىمنى،
بەرداش بېرىپ ئازابقا...”

باتۇر يىگىت پېشىندە،
تاغ باغرىغا كېلىپتۇ.
سۈزۈك بۇلاق سۈيىدىن
قانغىچىلىك ئىچىپتۇ.

شۇندا كېلىپ كېيىكلەر،
دەپتۇ: ”بارماڭ ئۇ تاغقا.
ئۇ خەتەرلىك تىلىسمات،
ئىلىنىسىز قىلتاققا...”

دەپتۇ ئامان تاڭ قېلىپ:
”رەھمەت ئاق دىل كېيىكلەر.
زالىم شاھنىڭ زۇلىمىدىن،
قۇرۇپ قالدى يىلىكلەر.

ئەل بېشىدىن زۇلۇمنى،
كەتكۈزۈشكە بارىمەن.
ئەل مېھرىنى پەرىگە،
يەتكۈزۈشكە بارىمەن...”

تاخلىشىپتۇ كېيىكلەر،
يول كۆرسىتىپ ئامانغا.
دەپتۇ: “خۇدا يەتكۈزگەي،
سىزنى كۈتكەن ئارمانغا...”

ئوتقا تويغان سۈر قاشقا،
پۇشقۇرۇپتۇ ئالدىراپ.
قىز توقۇغان زەر ئىگەر،
چاقنايدىكەن يالسىراپ.

مىنىپ يىگىت قاشقىغا،
قامچا سالماي مېڭىپتۇ.
كۈن پاتاردا ئۇ تاغنىڭ
قاپتىلىغا يېتىپتۇ.

شۇندا يىگىت ئالدىغا،
ئۇچراپ قاپتۇ بىر بوۋاي.
كۆركەم كۈمۈش ساقىلى
يەلپۈلدەركەن توختىماي.

ئاتتىن چۈشۈپ بوۋايغا،
يىگىت سالام بېرىپتۇ.
ئىلىك ئالماي چال بىراق،
يولنى داۋام ئېيتىپتۇ.

يىگىت:

بوۋا، سورايدىكەنتىم،
ئۆزلىرىدىن بىر ئىشنى.
بىلەلمىدىم بۇ تاغقا
زادى قانداق چىقىشنى.

بوۋاي:

چىقىپ قاپسەن ھەي بالام،
بەكمۇ خەتەر سەپەرگە.
قانچە باتۇر بەرگەن جان،
ئېرىشەلمەي زەپەرگە.

زامان بولماي جېنىڭغا،
ئارقاڭغا يان، ئامان قال.
بارسا كەلمەس تاغدۇر بۇ،
ئۆز يۇرتۇڭدا كۈنىڭ ئال.

ئامان شۇ ئان ئېيتىپتۇ،
مەقسىتىنى بىر - بىرلەپ.

دەپ بېرىپتۇ بىرۋايىمۇ،
تاغ ھەققىدە مۇنداق گەپ:

"بار ئۇ تاغدا ئون بۇلاق،
بويلىرىدا گۈل - چىمەن.
ئاقۇش رەڭلىك بىر گۈلنى،
تاپقىن ئىزدەپ پەم بىلەن.

بۇ گۈل ئۆسكەن بەشىنچى
بال بۇلاقنىڭ بويىدا.
يىراق كەتمەس بىر پەرى،
ئۇنى ساقلاش كويىدا.

ئۇخلايدۇ بۇ پەرىمۇ،
چىڭقى چۈشتە چىمەندە.
ئاللايسەن گۈلنى سەن،
بارساڭ شۇ پەيت كەلگەندە.

گۈلنى ئېلىش تەس ئەمەس،
بىراق تاغدىن چۈشمەك تەس.
توسار يولنى دەھشەتلىك
ئېيىق، يولۋاس — جىمى نەس.

ھېچ گەپ ئەمەس باتۇرغا،
يەڭمەك ئېيىق - يولۋاسنى.

بائى ئەگدۈرگەن كىم زادى،
 تاغ يۈرەكنى - قورقما سنى؟!

ئەڭ يامىنى پەرىزات،
 ئەپسۇننى ئوقۇسا؛
 بوپقالسەن خادا تاش،
 قولنى بىر نوقۇسا.

تىغ كۆتەرمە ئۇنىڭغا،
 زورلۇق پەقەت ئىشلىمەس.
 ئاڭا ئىشلەت پاراسەت،
 شۇندا يولۇڭ كېسىلمەس.

ئۇنىڭمۇ كۆپ دەردى بار،
 ئۆتىدۇ ئەر - يىگىتسىز.
 مۇھەببەتنىڭ لەززىتى
 ئاڭا مەۋھۇم، ئېنىقسىز.

مۇشۇنداق بىر يوچۇق بار،
 قالغىنىنى ئۆزەڭ بىل.
 گاھ باتۇرلۇق كۆرسەتكىن،
 گاھ ئىشلەتكىن پەم - ئەقىل.

ماڭغىن بالام يولۇڭغا،
 ئاللا ساڭا يار بولسۇن.

ئاق يوللۇق بول، غالىب بول،
ئىزلىرىڭدىن گۈل ئۈنسۇن...

تۈن بويى يول يۈرۈپ ئات،
قارا تەرگە چۆمۈپتۇ.
نەدە قالدى شاشلىغى؟
ھارغىنلىققا چۆكۈپتۇ.

ماڭا - ماڭا، ئەتسى،
چىڭقى چۈشتە مەرد ئامان؛
چىقىپتۇ تاغ ئۈستىگە،
ئېشىپ قانچە تىك داۋان.

سۈرلۈك جىملىق ھۆكۈمران
ئىكەن يېقىن - يىراققا.
شامال كۆمۈپ ئۆتەرگەن،
تاغنى خۇش بۇي پۇراققا.

كەپتۇ ئاخىر بەشىنچى
بال بۇلاقنىڭ يېنىغا.
كۆرۈپ ئاقۇش گۈلىنى ئۇ،
پاتماي قاپتۇ قىنىغا.

ئەختەر بەرگەن ياغلىققا،
گۈلىنى ئۈزۈپ ئوراپتۇ.

سېلىپ ئاستا قوينىغا،
ئات بېشىنى بۇراپتۇ.

سۈر قاشقىمۇ جانلىنىپ،
تۇنجى قەدەم باسقاندا؛
گۈلدۈرلەپتۇ تاغۇتاش،
چىقىپ چۇقان ھەر ياندا.

“تاشلا، گۈلنى!” دەپتۇ تاغ،
“تاشلا، گۈلنى!” دەپتۇ تاش.
“تاشلا، گۈلنى! بولمىسا،
كېتەر سەندىن ئېزىز باش!...”

يىگىت دەرھال قىلىچنى،
چىقىرىپتۇ قىنىدىن.
ئېتىلىپتۇ ئېيىقلار،
تويغاندەك ئۆز جېنىدىن.

ئۆلگەن ئېيىق قېنىدا،
نەچچە ئېرىق تولۇپتۇ.
جەڭدە باتۇر سۈر قاشقا،
“ئەر قاننى” بولۇپتۇ.

بىر توپ يولۋاس ھۆركىرەپ،
تاشلىنىپتۇ ئامانغا.

ھەرسىر ئۇرغان قىلىچتىن،

چاچراپتۇ قان ھەر يانغا.

ئۆلگەن يولۋاس قېنىدا،

نەچچە ئۆستەڭ تولۇپتۇ.

جەڭدە قورقماس سۈر قاشقا،

”ئەر قانستى“ بولۇپتۇ.

”ئارقاڭغا باق!“ دېگەن ئۇن،

ئاڭلىنىپتۇ شۇ ئاندا.

باقسا، قاتار تۇرغانمىش،

خادا تاشلار ئۇ ياندا.

نە خادا تاش، ئادەمىش،

كەتكەن تاشقا ئايلىنىپ.

جىغىلداپتۇ يۈرىكى،

ئاماننىمۇ سۈر بېسىپ.

تاش ئادەملەر كەينىدىن،

چىقىپتۇ بىر ئايدەك قىز.

بىردىن قاتتىق ۋارقىراپ،

دەپتۇ: ”گۈلنى تاشلا تېز!“

بوۋاي دېگەن پەرىزات،

دەل مۇشۇ قىز ئەمەسمۇ؟

يىگىت:

رەھىم قىلىڭ پەرزات،
گۈلنى ئېلىپ كېتەي مەن.
گۆرگە تىقىپ زۇلمەتنى،
يوقسۇلنى شاد ئېتەي مەن.

شاھ قىزىنى سۆيگەن مەن،
پىراقىدا كۆيگەن مەن.
تويىنىڭ شەرتى مۇشۇ گۈل،
شۇڭا ئۇنى ئۈزگەنمەن.

قىز:

گۈلنى تاشلا، بولمىسا،
كۆرگۈلۈكنى كۆرسەن.
ئەپسۇننى بىر ئوقۇسام،
ھازىرلا تاش بولسەن.

يىگىت:

سىزمۇ يىگىت بولسىڭىز،
شاھ قىزىغا كۆيسىڭىز؛
توي شەرتىگە قويسا گۈل،
شۇندا نېمە دەيتىڭىز؟

ئۇ زالىم شاھ، شەپقەتسىز،
مەن بىر يېتىم قويچىمەن.

ئادالەتكە ئۈندىمەك
بولغان ئىدىم تويدىمەن.

قىز:

تاشلا گۈلنى ئالدىغا،
ئۇنىڭ بىلەن نە كارىم.
ياخشىلىقچە كەت بۇندىن،
ئامان قىلغاي خۇدايىم.

يىگىت:

ئاڭلىسام سىز تېخىچە،
يۈرۈپسىز قىز پېتىچە.
شەرىپتىدىن سۆيگۈنىڭ،
تېتىماپسىز قەتربچە.

كېتىڭ ئەمدى مەن بىلەن
مۇھەببەتلىك دۇنياغا.
تېلىسم تاغدىن ۋازكېچىپ،
قىنىڭ ئىشقى - ۋاپاغا....

قىز ئاھ ئۇرۇپ تۆكۈپ ياش،
تولغۇنۇپتۇ ئەلەمدە.
يىگىت سۆزى قوزغايتۇ،
قىز يارىسىن شۇ دەمدە.

قىز:

بويۇن ئالغىن گۈلى سەن،

قۇلمەن سۆيگۈ ئالدىدا.

ساخا ئاتاپ جېنىمنى،

يول كۆرسىتەي ۋاقتىدا.

مېنى ھەرگىز قىز دېمە،

ماكچايغان بىر موماي مەن.

بۇ تاغ خالى سۆيگۈدىن،

قۇرۇپ قالغان قوراي مەن.

سۆيگۈ نېمە، بىلىمدىم،

يىگىت قانداق، كۆرمىدىم.

تېتىپ سۆيگۈ لەززىتىن

بىرەر كۈنمۇ يۈرمىدىم...

يىگىت ئاڭلاپ بۇ گەپنى،

ئېچىنىپتۇ پەرىگە.

بولمايدىكەن ياماقمۇ،

ئۆز دەردى قىز دەردىگە.

يىگىت:

ياشاڭ پەرى بىز بىلەن،

قىلماي تاغنى تەختىڭىز.
يېشىل تونلۇق يايلاقتا،
ئېچىلغۇسى بەختىڭىز.

قىز:

ئۆزەڭ كەتكىن پات، يىگىت،
ياشا ئۇندا شات، يىگىت.
قېنىپ يارىڭ ۋەسلىگە،
بولسۇن بەختىڭ قات، يىگىت.

يىگىت:

رەھمەت سىزگە، ئەي پەرى،
مېھرىڭىزلىق دىلىمدىن.
رەھمىڭىزگە نېمە دەي؟
سۆزىڭىزگە گاداي تىلىمدىن.

قىز:

ئاتقا مىنىپ شۇ پېتىڭ،
چۈشەلمەيسەن بۇ تاغدىن.
بۇ گىلەمگە ئولتۇرۇپ،
ئالغىن ئورۇن چار باغدىن....

ئامان شۇ ئان پەرىگە،
تەزىم قىپتۇ ئېگىلىپ.

ئاق نىيەتلىك بۇ قىزغا،
قايتۇ مېھرى چىگىلىپ.

ئولتۇرۇپ ئۇ گىلەمگە،
كۆك قەرىدە ئۇچۇپتۇ.
ھايال ئۆتمەي يۇرتىغا،
ئامان - ئېسەن چۈشۈپتۇ.

يىگىت - قىزلار گۈررىدە،
ئاپتۇ ئۇنى ئارىغا.
ياڭرىتىپتۇ نەغمە - كۈي،
چېكىپ يۈرەك تارىغا.

كۈلۈشۈپتۇ شادلىنىپ،
دۇئا قىلغان بوۋايلار.
كىرىپك قاقماي تۈن بويى،
يىغلاپ چىققان مومايلار.

پۇراپ گۈلنىڭ ھىدىنى،
ياشارغاندەك بولۇپتۇ.
قاشال بولغان تەنلىرى،
كۈچ - مادارغا تولۇپتۇ.

ئەختەر قىزمۇ ئۇچقاندەك،
يېتىپ كەپتۇ بۇ يەرگە:

”بولسۇن يىگىت مۇبارەك،

غالب كەپسىز سەپەردە!“

دەپتۇ ئامان: ”غالب كۈچ،

مۇھەببەتكەن ئالەمدە.

مەن يەڭمىدىم، مۇھەببەت

يەڭدى ھەربىر قەدەمدە...”

ئەل يىگىتنى قۇتلۇقلاپ،

باي ام قىپتۇ سويۇپ مال.

گۈل ھىدىنى پۇراپتۇ،

ھەممە كىشى بوپ خۇشال.

*

*

*

شاھمۇ تۇرۇپ لەۋزىدە،

قىرىق كۈن توي بېرىپتۇ.

ئاخىر يېتىم پادىچى

ئوردىغا تىك كىرىپتۇ.

يىگىت بىلەن زۇلۇمنىڭ

يىلتىزلىرى قۇرۇپتۇ.

بۇ زېمىندا ئەل خۇشال

ياشايدىغان بولۇپتۇ...

خاتىمە

بولۇپ قايتۇ پەرىنىڭ،
گۈل بەرگىنى جىنايەت.
ئاللا ئاتىا شۇ زامان،
كۆرسىتىپتۇ قىيامەت.

ئايلىندۇرۇپ قويۇپتۇ،
ئۇنى تىرىك بىر بۇتقا.
كۆز يېشىنى تۆكەرەن،
قاراپ ئامان بار يۇرتقا.

شۇ كۆز ياشتىن گۈزەل تاغ،
مۇز تاغ بولۇپ قېتىپتۇ.
چوققىلارغا قالدۇرماي،
كۈمۈشتىن تون يېپىپتۇ.

مۇز تاغ ھەقتە بۇ چۆچەك،
شۇنداق پەيدا بولغانكەن.
پەرىزاتقا ھۈرمەتتىن،
دىللار جامى تولغانكەن.

ئاخىر بىر كۈن ئېرسە،
ئاشۇ تاغنىڭ مۇزلىرى؛
شۇ پەردىنىڭ تويىنى،
ئوينار پامىر قىزلىرى.

1981 - يىل ئاپرېل، قەشقەر.

1982 - يىل فېۋرال، ئۈرۈمچى.

مەسئۇل مۇھەررىر: مۇھەممەت ئىمىن
مەسئۇل كوررېكتور: رىشت ۋاھىدى

تۆمۈر داۋامەت
ھايات مەشئېلى
(شېئىرلار توپلىمى)

نەشر قىلغۇچى: مىللەتلەر نەشرىياتى
ۋە تارقاتقۇچى
ساتقۇچى: جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى
باسقۇچى: مىللەلر باسما زاۋۇتى
1992 - يىل 2 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى
1993 - يىل 2 - ئايدا 1 - قېتىم بېسىلدى
باھاسى: 8.70 يۈەن

生命的火炬

(诗集)

铁木尔·达瓦买提著

(维吾尔文)

民族出版社出版发行 各地新华书店经销

民族印刷厂印刷

开本: 850×1168毫米 1/32 印张: 101/4

1992年2月第1版

1992年2月北京第1次印刷

印数: 0001—10,200册

ISBN 7-105-01398-2 / I·295

民文 (维 47) 定价: 8.70元